

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut politologických studií

Katedra politologie

Bc. Petra Kurešová

Soustava Národní fronty

Diplomová práce

Praha 2016

Autor práce: **Bc. Petra Kurešová**

Vedoucí práce: **Doc. PhDr. Michel Perottino, Ph. D.**

Rok obhajoby: 2016

Bibliografický záznam

KURETNOVÁ, Petra. *Soustava Národní fronty*. Praha, 2016. 101 s. Diplomová práce (Mgr.) Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut politologických studií. Katedra politologie. Vedoucí diplomové práce doc. PhDr. Michel Perottino, Ph.D.

Abstrakt

Cílem předkládané diplomové práce je analyzovat soustavu Národní fronty a uchopit prostředí, ve kterém se strana pohybuje. Soustava této francouzské politické strany je reprezentována organizacemi různých typů a stranickými tiskovinami. Práce zkoumá, jak podobné organizace ovlivňují samotnou činnost strany a zda jsou pro stranu i její další vývoj přínosem. Nejprve je definován pojem krajní pravice, který je doplněn o historický vývoj tohoto termínu. Následuje popis krajních pravicových skupin majících vliv na vznik Národní fronty v roce 1972. U těchto uskupení lze pozorovat jisté podobnosti v organizační struktuře s Národní frontou. Proto je dále popsána současná organizační struktura strany, aby bylo zřejmé, jak je strana řízena nyní. Každá politická strana potřebuje dostatek schopných lidí, aby mohla efektivně fungovat a proto je součástí této kapitoly také rekrutace nových členů a jejich výcvik. Ústřední částí diplomové práce je analýza podobných organizací, které straně pomáhají infiltrovat se do společnosti s cílem šířit propagandu, získávat nové voliče i aktivisty a v neposlední řadě také finanční prostředky. Organizace jsou seřazeny chronologicky a rozděleny do čtyř skupin na základě uvedených podmínek. Součástí práce jsou i stranické tiskoviny, které mají stejný úkol jako organizace vázané na stranu. Závěrečná kapitola podává informace o tom, jak jsou veškeré aktivity strany financovány. Práce se snaží rozšířit poznatky o vlivu podobných organizací na činnost politické strany, jelikož dosud nebyla tato tematika dostatečně zkoumána.

Klíčová slova

Krajní pravice, krajní pravicová uskupení, Národní fronta, podobné organizace, organizační struktura, stranický tisk, financování

Abstract

The aim of this diploma thesis is to analyze the Network of the French National Front and grasp the environment in which the party lives. The network of this French political party is represented by organizations of various types and is expanded through party press. The work examines how the party's associates influence activity within the political party and whether they are beneficiaries of the parties success and its continual development. At first there is the definition of the far right which is complemented by the historical evolution of the term. Following this is a description of far-right groups influencing the emergence of the National Front in 1972. These groups can be observed with some similarities in the organizational structure of the groups within the National front. Therefore it is important to describe the current organizational structure of the party so it can be understood how the party is presently managed. Every political party needs enough qualified people to effectively function, in this chapter the process for recruiting new members and their training is explored. The central part of the thesis is an analysis of associated organizations which aid the party in infiltrating society to disseminate propaganda, recruit new voters and activists and last but not least, raise financial resources. The organizations are arranged chronologically and divided into four groups based on a set of conditions. Part of the thesis is also dedicated to the party press, which has the same task as the organizations bound to the political party. The final chapter provides information about how all party activities are funded. The work is trying to expand knowledge about the impact of associated organizations on the activities of political parties since these topics have not yet been adequately studied.

Keywords

Far Right, The Families of the French Far Right, National Front, associated organizations, organizational structure, party press, funding

Rozsah práce: 124 369 znak .

Prohlášení

1. Prohláuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohláuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 4. ledna 2016

.....

Bc. Petra Kurešová

Pod kování

Na tomto místě bych ráda podkovala vedoucímu práce doc. PhDr. Michelu Perottinovi za odborné vedení práce, poskytnutí cenných rad a komentářů během zpracování této diplomové práce.

Podkování patří také mé rodině za podporu, trpělivost a povzbuzování po celou dobu mého studia.

Institut politologických studií Teze diplomové práce

Téma: **Soustava Národní fronty** (French National Front Network)

Vedoucí práce: Doc. PhDr. Michel Perottino, Ph.D.

P edkladatel: Bc. Petra Kure-ová

Datum p edlofení projektu: 5. 6. 2014

Politické strany jsou dnes obklopeny nejr zn j-ími sdruženými, zájmovými skupinami i svazy, které jsou považovány za nezbytnou sou ást pluralitní demokracie. Na základ definice Bartíka lze organizace mající vazbu na konkrétní politickou stranu ozna it jako organizace p idružené k politickým stranám.¹ Tato práce se zam í na p idružené organizace napojené na francouzskou politickou stranu Národní fronta, jeft vznikla v roce 1972 a od té doby pro-la nevyhnutelným vývojem. Popularita krajn pravicových stran, kterou ve Francii zastupuje práv Národní fronta, za ala stoupat od 80. let minulého století a dnes se stává stále významn j-í sou ástí politických systém v Evrop .

Tématem mé diplomové práce je soustava Národní fronty, jejímft cílem je analyzovat soustavu Národní fronty a uchopit prost edí, ve kterém se strana pohybuje. Sou ástí tohoto prost edí jsou p idružená seskupení a nep ímé vazby, které mají výrazný vliv na ínnost strany. V-echna tato uskupení, která stranu podporují, jsou v-ak pro v t-ínu spole nosti neznámá.

P í zpracování tohoto textu se budu opírat p edev-ím o následující otázky. Mají p idružená seskupení Národní fronty výrazný vliv na ínnost strany? Jsou tato seskupení p ínosem pro Národní frontu a pro její dal-í vývoj? V rámci metodologie pouffiji empiricko-analytický p ístup roz-í ený o deskriptivní metodu. V práci budu analyzovat ve-keré p idružené organizace mající vliv na ínnost strany a zárove popisovat krajní pravici ve Francii a její vazby na Národní frontu. Informace budu erpat p eváftn z odborné literatury a lánk zahrani ních autor .

¹ LABOUTKOVÁ, Šárka, Karel B MÜLLER a Petr VYMĚTAL. *Lobbing v moderních demokraciích*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2010. s. 144 – 145.

P edb fná osnova diplomové práce:

1. ÚVOD
2. DEFINOVÁNÍ KRAJNÍ PRAVICE VE FRANCII
 - 2.1 POSTAVENÍ NÁRODNÍ FRONTY, JEJÍ VÝVOJ A SOU ASNÝ STAV
3. VAZBY KRAJNÍ PRAVICE NA NÁRODNÍ FRONTU
4. SOUSTAVA NÁRODNÍ FRONTY
 - 4.1 P IDRUŕENÁ SESKUPENÍ A NEP ÍMÉ VAZBY NA STRANU
5. ZÁV R

P edb fný seznam literatury

- BRUBAKER, R.: Citizenship and Nationhood in France and Germany
- CORNELIUS, W. A.: Controlling Immigration: A Global Perspective
- DAVIES, P.: National Front in France: Ideology, Discourse and Power
- DECLAIRD, E. G.: Politics on the Fringe, The People, Policies, and Organization of the French, National Front, Duke University Press, Durham & London 1999
- HAINÉ, W. S.: The History of France
- HEPHAESTUSH BOOK: Articles on French National Front, Including: Jean-Marie Le Pen, Charles de Gaulle (Born 1948), Marine Le Pen, Bruno Gollnisch, Lydia Schenardi
- KITSCHÉLT, H.: The Radical Right in Western Europe: A Comparative Analysis
- LEBOURD, N., Beauregard, J.: François Duprat: l'homme qui réinventé l'extrême-droite de l'OAS au Front National, Paris, Denoël, 2012
- MARCUS, J.: The National Front and French Politics: The Resistible Rise of Jean-Marie Le Pen
- PEROTTINO, M.: Francouzský politický systém, Sociologické nakladatelství Slon, Praha 2005
- RUSSELL, J., Cohn, R.: National Front (France)
- SIMMONS, H. G.: THE FRENCH NATIONAL FRONT: The Extremist Challenge to Democracy
- TIERSKY, R.: Euro-skepticism: A Reader
- WINOCK, M.: Historie extrémní pravice ve Francii, Academia, Praha 1998

í í í í í í í í í ..
podpis vedoucího práce

í í í í í í í í í ..
podpis p edkladatele

Obsah

BIBLIOGRAFICKÝ ZÁZNAM	4
PROHLÁŠENÍ	6
POD KOVÁNÍ	7
OBSAH	1
ÚVOD	2
1. DEFINOVÁNÍ KRAJNÍ PRAVICE VE FRANCII	5
1.2 HISTORICKÝ VÝVOJ KRAJNÍ PRAVICE VE FRANCII	6
2. VAZBY KRAJNÍ PRAVICE NA NÁRODNÍ FRONTU	9
2.1 MONARCHISTÉ	10
2.2 KATOLICKÍ FUNDAMENTALISTÉ	15
2.3 NOVÁ PRAVICE	15
2.4 NACIONALISTÉ	17
2.5 VZNIK NÁRODNÍ FRONTY	23
3. ORGANIZAČNÍ STRUKTURA NÁRODNÍ FRONTY	25
3.1 ORGANIZAČNÍ SCHÉMA STRANY	25
3.2 PROCES ZÍSKÁVÁNÍ ČLEŇEN	32
3.3 VÝCVIK NÁRODNÍ FRONTY.....	34
4. PŘIDRUŽENÉ ORGANIZACE	38
4.1 HISTORICKÉ PŘÍKLADY PŘIDRUŽENÝCH ORGANIZACÍ.....	42
4.2 PŘIDRUŽENÉ ORGANIZACE ZALOŽENÉ V LETECH 1972-2011	44
4.3 PŘIDRUŽENÉ ORGANIZACE ZALOŽENÉ PO ROCE 2011	61
4.4 NEZALOŽENÉ PŘIDRUŽENÉ ORGANIZACE	64
4.5 SHRNUTÍ ANALÝZY	66
5. TISKOVINY	67
6. FINANCOVÁNÍ	70
6.1 FINANCOVÁNÍ POLITICKÝCH STRAN VE FRANCII.....	70
6.2 FINANCOVÁNÍ NÁRODNÍ FRONTY	71
ZÁVĚR	74
SUMMARY	77
POUŽITÁ LITERATURA	78
SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK	88
SEZNAM PŘÍLOH	91
PŘÍLOHY	92

Úvod

Politické strany jsou základním prvkem demokratické společnosti, a proto jejich zkoumání zůstává stále předmětem zájmu politologie. Krajně pravicové strany se začaly v evropském prostředí výrazněji objevovat od 70. let minulého století a jejich obliba prudce stoupá. Příčinou je nespokojenost se současnou situací na evropském kontinentu, který v poslední době čelí mimo jiné velkému přílivu imigrantů a opakovaným bezpečnostním hrozbám. Kooperace evropských států se však ukázala být velice slabým článkem, na který se národní státy nemohou dále spoléhat. Proto se voliči stále více obracují na krajně pravicové strany nabízející jim rychlá a účinná řešení.

Předkládaná diplomová práce zkoumá nejvýraznějšího zástupce krajně pravicových stran, kterým je Národní fronta. Tato strana je z mnoha důvodů velmi specifická a není tak zvláštním jevem vysoká pozornost, která byla této straně věnována. Národní fronta vznikla v roce 1972 a mnoho let byla považována za hrozbu pro demokracii. Dnes ji však většina francouzské populace vnímá jako tradiční politickou stranu. Liší se od krajně pravicových stran se nepodařilo uchytit mezi etablované politické strany, tak jako právě Národní fronta. Další zajímavostí strany je nepotismus, který prosazoval její zakladatel a zároveň první předseda, proto Perrineau stranu označuje jako rodinnou firmu.² V roce 2011 byla oficiální předsedkyní strany zvolena Marine Le Penová, která postupně změnila rétoriku strany a snaží se Národní frontu transformovat ve skutečnou catch-all stranu.

Tato práce zkoumá soustavu Národní fronty, kterou reprezentují především sdružené organizace společnosti se stranickým tiskem. Organizace vázané na stranu jsou zajímavým úkazem, který stále není mezi politiky dostatečně zpracován. Proto není dosud jasné, jak uskupení vázané na stranu ovlivní fungování samotné strany a zda mají vliv na její postavení a výsledky ve volbách.

Sdružené organizace jsou pro život strany důležitým zdrojem financování a současně nástrojem, který straně pomáhá infiltrovat se do francouzské společnosti. Strana se prostřednictvím svých satelitních organizací dostává blíže k lidem, kterým prezentuje program strany v rámci svých priorit a cílů. Jedinci přisobí v stranických organizacích se tak postupně sblíží se stranou i jejím programem.

² PERRINEAU, Pascal. *La France au Front: Essai sur l'avenir du Front national*. Saint-Amand-Montrond (Cher): Librairie Arthème Fayard, 2014. s. 61.

Z tohoto důvodu jsem se rozhodla analyzovat organizace vázané na Národní frontu a pokusit se zjistit do jaké míry ovlivují činnost strany a zda jsou pro stranu přínosem. Hlavním důvodem výběru tohoto tématu je již výše uvedená absence odborné literatury, která by popisovala organizace vázané na Národní frontu společně s důsledky jejich působení.

Téma přidružených organizací Národní fronty se v české literatuře téměř nevyskytuje. Je proto nezbytné vyhledat zahraniční literaturu především od francouzských autorů, kteří se zabývají obecně francouzskou krajní pravicí i přímo Národní frontou. O přidružených organizacích se v literatuře zmiňuje zvláště *Valérie Igounet, Fiammeta Vennera, Caroline Fourest, Edward DeClair* a *Michel Soudais*. Většina stranických organizací nevydávají vlastní publikace, které by informovaly o jejich činnosti, a proto je velmi složité nalézt dostatečně ověřené informace obsahující skutečný zájem jednotlivých uskupení.

Cílem mé práce je analyzovat soustavu Národní fronty a uchopit prostředí, ve kterém se strana pohybuje. Při zpracování práce se pokusím odpovědět na předem definované otázky. *Mají přidružená seskupení Národní fronty výrazný vliv na činnost strany? Jsou tato seskupení přínosem pro Národní frontu a pro její další vývoj?*

Diplomová práce bude v rámci metodologie zkoumána prostřednictvím empiricko-analytického přístupu rozšířeného o deskriptivní metodu. Budu popisovat veškeré přidružené organizace mající vazbu na Národní frontu a zároveň také vliv na činnost strany. Důležitě je rovněž definovat krajní pravici ve Francii a skupiny krajně pravicového myšlení existující před vznikem Národní fronty.

Struktura diplomové práce reflektuje její hlavní cíl, kterým je analyzovat soustavu Národní fronty. Práce je proto rozdělena do šesti kapitol. V první kapitole se zaměřuji na definování krajní pravice, která je klíčovým termínem této práce. Druhá kapitola zkoumá vývoj krajně pravicových uskupení, která měla výrazný vliv na vznik Národní fronty v roce 1972. Při rozboru těchto skupin je odhalena existence prvních přidružených organizací, jejich intenzita a počet postupně narostal. Tato struktura byla dále přenesena do nově vzniklé Národní fronty, která v tomto směru nadále pokračuje. Třetí kapitola popisuje současnou organizační strukturu strany, která ji umožní uje systematicky fungovat. K tomu potřebuje strana také dostatek schopných lidí, a proto jsem do této části práce zařadila nábor a vzdělávání členů strany, které zůstává jednou z priorit Národní fronty. Následující kapitola popisuje, z jakých důvodů strana zakládá přidružené organizace a analyzuje tato jednotlivá uskupení na základě chronologického

azení. Názvy p idružených organizací jsou ponechány v p vodním francouzském ozna ení, aby nedo-lo k dezinterpretaci jejich významu. Pátá kapitola se v nuje stranickým tiskovinám, které jsou sou ástí Národní fronty a které mají stejný zám r jako organizace vázáné na stranu, ale jejich vliv není tak výrazný. Poslední kapitola popisuje financování strany, které uzavírá celou soustavu a podává zprávu o tom, jak jsou v-echny stranické aktivity financovány.

1. Definování krajní pravice ve Francii

Krajní pravice o Národní fronta je klíčovým termínem této práce a z důvodu absence jednotné definice tohoto výrazu, najdeme v odborných publikacích mnoho rozdílných vymezení, jejichž význam se v průběhu času a historických událostí vyvíjel a měnil. Proto považuji za důležité si tento termín nejprve definovat.

Termín krajní i extrémní pravice je akademiky preferován zejména na evropském území, ve Spojených státech je častěji používán výraz radikální pravice. Betz ve své knize zmiňuje výzkum, dle něhož Mudde zkoumal 26 různých definic krajní pravice a na jejich základě specifikoval 58 různých rysů, které jim popisovali nejrozličnější analytici.³ Je proto nutné uvědomit si, že označení krajní pravice nelze vnímat jako homogenní pojem.

Mudde uvádí, že v této knize autor definuje krajní pravicový extremismus jako politickou ideologii, která je tvořena kombinací několika odlišných rysů. Uvádí zde dva příklady, prvním je Macridis, který definuje krajní pravicový extremismus jako ideologii točící se okolo rasismu, xenofobie a nacionalismu. Jako druhého zmiňuje Backese a Jesse, kteří zastávají názor, že se jedná o kolektivní termín pro anti-demokratické dispozice a pokusy, které se tradičně nacházejí na extrémní pravici na pravolevém spektru.⁴ Jan Charvát v souvislosti s extremismem píše, že je obvykle chápán „jako jakákoli ideologie nebo aktivita, která směřuje proti stávajícímu politickému systému jako takovému a klade si za cíl jeho likvidaci a následné nahrazení vlastní alternativou.“⁵

Krajní pravicové strany byly rovněž nuceny reagovat na dramatické změny po roce 1989 na evropském území a to zejména proto, že střejním prvkem stran tohoto typu byl boj proti komunismu. Tento boj byl později nahrazen teorií multikulturalismu a imigrací, která směřovala především do zemí západní Evropy. Betz zdůrazňuje ústřední témata, která jsou krajní pravici propagována: imigrace, národ, bezpečnost,

³ HAINSWORTH, Paul: *The politics of the extreme right: from the margins to the mainstream*. 1. vyd. London: Pinter, 2000. s. 8-9.

⁴ MUDDE, Cas. *The ideology of the extreme right* [online]. Manchester: Manchester University Press, 2000. [cit. 15. 12. 2015]. s. 10-11. Dostupné z: <<http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=10071295>>.

⁵ CHARVÁT, Jan. *Současný politický extremismus a radikalismus*. 1. vyd. Praha: Portál, 2007. s. 9-10.

nezaměstnanost, kultura, anti-komunismus, globalizace, Evropa, korupce, morální otázky a identita.⁶

Všechny politické strany se vyvíjí a mění na základě vnějších i vnitřních okolností. S Národní frontou tomu po roce 2011, kdy proběhla změna předsedy strany, nebylo jinak. Daniel Stockemer píše o těchto změnách, které byly zaznamenány v souvislosti se změnou předsedy. První z nich je stranická rétorika podobající se tradičním mainstreamovým stranám, která je přijatelnější na rozdíl od let minulých. Další změnou je obměna postoje k tématu přístěhovalectví, dříve jednoho z klíčových témat strany. Poslední změnou je dle autora silnější populismus. Marine Le Pen, stranu prezentuje jako republikánskou alternativu k dvěma stranám hlavního proudu a snaží se tak eliminovat označení krajní pravice.⁷

Při vymezení pojmu krajní pravice nesmím opomenout vyjádření Jean-Marie Le Pena z roku 1978, který označení extremistické odmítal a jeho oponenty uflívající tento termín poháněl několikrát i před soud. Podle něho je krajní pravice „*slovo dvojznačné v té míře, v jaké obsahuje adjektivum krajní. Naš protivníci rádi s klamným zámyslem upírají geografické postavení na politické –achovnicki s pozicí politického extremismu. Naše filozofie, principy iinnosti a program však nejsou extremistické, a proto zaujímáme místo, které je volné.*“⁸

1.2 Historický vývoj krajní pravice ve Francii

Pro lepší porozumění pojmu krajní pravice uvedu stručně její historický vývoj, jelikož dlouhá historie tohoto termínu a její tehdejší význam nemusí být platný v jejím současném pojetí. Vznik krajní pravice lze datovat do francouzské revoluce, kdy odmítnutí roku 1789 není bráno jako odmítnutí samotné revoluce, ale napadání ideologického systému, který v důsledku revoluce vznikl⁹. Belser na základě tohoto postoje označuje krajní pravici jako právo na odmítnutí.¹⁰

⁶ HAINSWORTH, Paul: *The politics of the extreme right: from the margins to the mainstream*. 1. vyd. London: Pinter, 2000. s. 14.

⁷ STOCKEMER, Daniel. *The "new" ideology of the Front National (FN) under Marine Le Pen: A slight change with a big impact* [online]. Ottawa: University of Ottawa, 2014. [cit. 10. 10. 2015]. s. 5-6. Dostupný z: <<https://ecpr.eu/Filestore/PaperProposal/6a3d620c-7826-4eec-8cb8-e9333892ef45.pdf>>.

⁸ MILZA, Pierre. *Evropa v černých košilích*. 1. vyd. Praha: Themis, 2005. s. 14

⁹ Nenávist k parlamentní demokracii.

¹⁰ BELSER, Christophe. *L'extrême droite en France: en 30 questions*. La Crèche: Geste éditions, 2003. s. 3.

Od roku 1880 hrály významnou roli masy a stále vzrůstající nacionalismus. „*Nacionalismus se stal lékem proti národnímu úpadku. Měl znovu obnovit společnou postavenou liberální politikou. Jedním z rysů nového nacionalismu tak bylo znovunastolení násilí jako jednoho z prvků demokratického života. Nacionalismus ztratil morální i fyzické zdraví. Schopnost nového nacionalismu sjednotit ve stejné měřítku, jinak v této rozpolcené, lze také vysvětlit mezinárodními událostmi v osmdesátých letech 19. století, zvláště pak francouzsko-německými vztahy.*”¹¹

Své místo ve vývoji extrémní pravice má také antisemitismus, díky němuž došlo ke sblížení extremistických organizací. Jednou z těchto organizací byla také Národní jednotka (*Union nationale*). Jednalo se o nacionalisticky orientovanou katolickou organizaci, která byla oficiálně založena v roce 1893. Národní jednotka se přihlásila k systematickému antisemitismu a na základě biologických důvodů odsoudila židovskou rasu. O čtyři roky později byla založena Francouzská antisemitská liga (*Ligue antisémitique de France*), která společně s Národní jednotkou zaměřila velkou část svých sil na vyloučení židů z francouzského veřejného života. Členové těchto lig vyhledávali násilnosti, střetnutí a soustavně vyvolávali zmatek s cílem napadnout židovské obyvatelstvo. „*V této době se liga vydávala za ochránce katolické identity francouzské společnosti.*”¹² Sternhell zdůrazňuje antisemitismus zvláště na konci 19. století a to proto, že byl důležitý pro vznik nového intelektuálního klimatu, který posléze vedl až k fašismu.¹³ Podle Sternhella vznikl francouzský fašismus mezi lety 1880 a 1890 právě ve Francii a zrodil se v myslích intelektuálů, jakými byly Drumont, Peguy, Barrès a Maurras. Rovněž zastává názor, že fašismus není ani napravo, ani nalevo, ale že se jedná o syntézu nacionalismu a socialismu.¹⁴

Výraznou roli v historickém vývoji zaujímá také válka v Alžírsku a založení nových organizací proti nezávislosti Alžírsko, například *Front National des Combattants* v roce 1957 a *Front National pour l'Algérie française* v roce 1960. Ústřední krajní pravice v uvedených hnutích byla z ideologického hlediska velmi důležitá. Zprvu válka posílila

¹¹ WINOCK, Michel. *Historie extrémní pravice ve Francii*. 1. vyd. Praha: Academia, 1998. s. 43-44.

¹² Tamtéž, s. 58-63.

¹³ DAVIES, Peter. *The extreme right in France, 1789 to the present: from de Maistre to Le Pen*. 1. vyd. London: Routledge, 2002. s. 20.

¹⁴ ARNOLD, Edward J. *The development of the radical right in France: from Boulanger to Le Pen* [online]. Basingstoke: Macmillan, 2000. [cit. 23. 12. 2015]. s. 18. Dostupné z: <<http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=2003024>>.

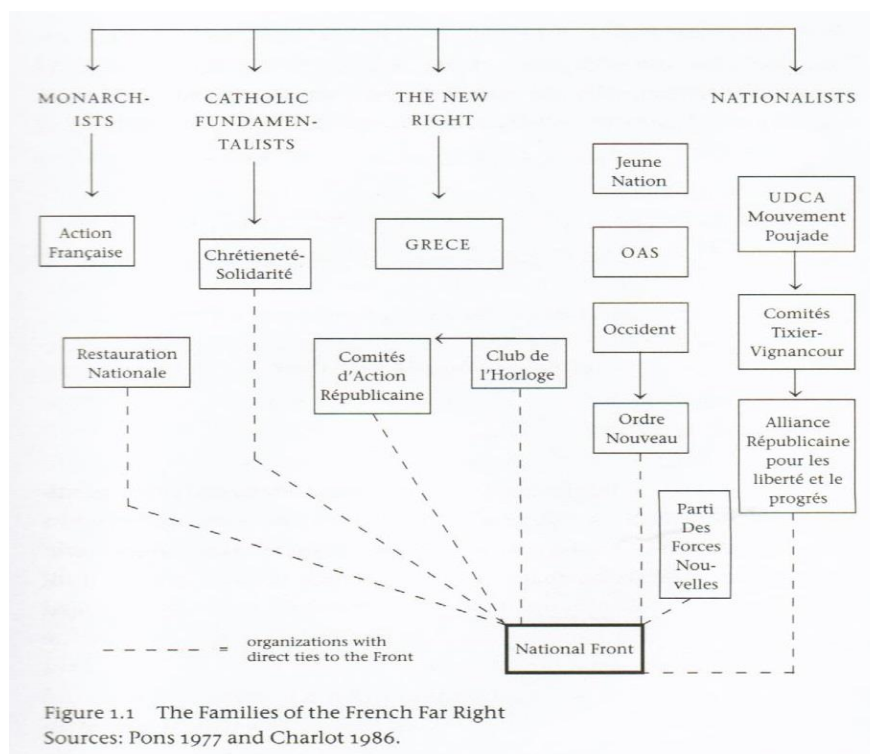
stále hluboce zakoreněný anti-Gaullismus a zároveň iniciovala anti-arabský rasismus, který byl poprvé artikulován v roce 1965 v kampani Tixiera-Vignancourta.¹⁵

Extrémní pravice dostala znovu výrazný prostor až po smrti silného národního vůdce Charlese de Gaulla, jenž zásadně odmítal jakékoli extrémní.

¹⁵ ARNOLD, Edward J. *The development of the radical right in France: from Boulanger to Le Pen* [online]. Basingstoke: Macmillan, 2000. [cit. 23. 12. 2015]. s. 209-210. Dostupné z: <<http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=2003024>>.

2. Vazby krajní pravice na Národní frontu

Před vznikem Národní fronty existovalo velké množství ideologií, strategií, skupin a osobností, které nebyly schopny interpretovat názory krajní pravice prostřednictvím jednoho hlasu. Dle Edwarda Declaira je důvodem francouzská politická kultura, která poskytovala příznivé prostředí pro vznik politických hnutí krajní pravice. Vychází z existence předchozích struktur – těpení a sociálního kontextu, ve kterém zakladatelé Národní fronty figurovali. Tyto aktivity poskytly živnou půdu pro vznik nové strany, jelikož struktura – těpení a sociální kontext potřebovaly být úsporně zpolitizované. Tento proces dokázalo dovést k jeho realizaci až následné vedení Françoise Brigneaua, Françoise Duprata, Alaina Roberta a Jean-Marie Le Pena. V jejich výše uvedených byli přední aktivisté zaniklé organizace *Ordre Nouveau* viz níže.¹⁶ Národní fronta se tak podařilo sjednotit všechny kategorie krajní pravice početně od monarchistů přes novou pravici, až po nacionalistické skupiny. Soupis všech dřívějších struktur krajní pravice poskytl ve své knize *Politics on the Fringe* již zmíněný Edward Declair. Téměř totožnou strukturu krajní pravice nalezneme také v knize *Extrême France* od Fiammetta Vennera.

Zdroj: DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 12.

¹⁶ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 57.

A koliv existovalo velké množství skupin, které zastupovaly francouzskou krajní pravici, budu se p i analyzování ídit vý-e uvedeným rejst íkem. Primárn se tak zam ím na hnutí a jejich p idružené organizace, které m ly nepopíratelný vliv na vznik Národní fronty v roce 1972. P i popisu t chto skupin jsou viditelné analogie s dne-ší strukturou stranických organizací Národní fronty, jefl jsou klí ovým tématem p edkládané diplomové práce. Cílem této kapitoly je popsat existenci krajn pravicových uskupení, v etn jejich organiza ní struktury, která se nepochybn stala inspirací pro zakladatele první úsp -né francouzské pravicové strany.

2.1 Monarchisté

Monarchisté byli v pr b hu francouzských d jin zredukování pouze na men-í aktivní skupiny flující na okraji francouzské politiky¹⁷. P esto mezi nimi nalezneme dv hnutí, která výrazn ovlivnila budoucí vývoj krajní pravice.

První z nich je *Action Française*, jenfl vzniklo z hlubokého pocitu francouzské dekadence, integrálního nacionalismu a nep átelského postoje proti republice. Katalyzátorem ady nacionalistických sil, jenfl se následn spojily práv do *Action Française*, byla dnes velice známá Dreyfusova aféra. Tento fakt potvrzují i slova Eugene Webera: „*jak bylo vřdy právem e eno, Dreyfusova aféra zrodila Action Française.*”¹⁸

8. dubna roku 1898 b hem kampan do kv tnových parlamentních voleb, mladý novinář a spisovatel Maurice Pujo spolu s profesorem filozofie Henrim Vaugeoisem, založili *Comité d'Action Française*.¹⁹ Toto hnutí bylo založeno na základ my-lenek Charlese Maurras²⁰, který se o rok pozd ji stal jeho lenem. Charles Maurras byl p esv d en, fle jediný flivotaschopný a stabilní reflim pro francouzský národ je monarchie a integrální nacionalismus byl pro n ho neslu itelný s republikánským

¹⁷ GAUTIER, Jean-Paul. *La Restauration nationale: Un mouvement royaliste sous la 5e République*. Paris: Éditions Syllepse, 2002. s. 323.

¹⁸ WEBER, Eugen. *Action Française: Royalism and reaction in twentieth-century France*. 1. vyd. Stanford, Calif.: Stanford University Press, 1962. s. 25.

¹⁹ VANNER, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provie*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 217.

²⁰ Charles Maurras (1868-1952) byl politický myslitel, spisovatel a novinář. Z důvodu předčasné hluchoty, která ho zastihla, věnoval mnoho času četbě a později se stal novinářem listu *L'Observateur français*. Důležitou roli u něho hrála katolická církev, kterou považoval za jeden ze základů francouzské civilizace a věnoval se její obraně. Je považován za zakladatele integrálního nacionalismu.

reflexem. Výše uvedení zakladatelé byli od roku 1892 členy kruhu intelektuálů *Union pour l'action morale*, který vznikl během aféry kapitána Dreyfuse se záměrem bránit ho.²¹ Weber píše, že *Union pour l'action morale* byla založena kvůli různým politickým názorům a náboženského vyznání.²²

Členy *Action Française* lze charakterizovat jako vlastence nepřátelsky naladěné vůči parlamentní demokracii, antisemity a stoupence pořádku a autority.²³ Hnutí získalo postupem času popularitu zvláště v intelektuálních kruzích a mezi studenty, kterým bylo poprvé umožněno být monarchisty a radikály zároveň. Eugen Weber považoval za výhodu neposkvrněnost členů *Action Française* jakýmkoliv monarchistickým hnutím a to z důvodu předchozí neexistence jakéhokoliv podobné organizace. Důvodů, které sjednotily budoucí členy dohromady, jsou v první řadě láska k Francii a velký respekt pro pořádek.²⁴

Action Française důrazně trvala na disciplínu a organizaci včetně předložením souvislé doktríny pro solidní základ své činnosti.²⁵ A přesto, že hnutí mělo výrazný vliv, nikdy se z něj nestala politická strana. Později byla role tohoto hnutí nahrazena koherentnějšími teoriemi autority založenými na základě historie, analýzy francouzské minulosti a vedoucí ke kritice francouzské přítomnosti i budoucnosti.²⁶ Eugen Weber se vyjádřil o působení této organizace takto: „*hnutí které mezi lety 1898 a 1944 poskytovalo elementární doktríny těm celým krajním pravici ve Francii a dle levitým nacionalistickým a tradicionalistickým skupinám v Belgii, Itálii, Portugalsku, Turecku, Rumunsku a Maďarsku. Stejně tak teoretické základy Vichistické národní revoluce.*“²⁷

10. července 1899 se poprvé objevil časopis *Revue de l'Action Française*, který původně vycházel každé dva týdny, dokud se v roce 1904 nezmenšila jeho velikost a barva. Nehledě na tyto změny, stal tento třináctideník centrem aktivit hnutí a až do roku 1908. Činnost periodika zajišťovala pevnost celku a na jeho stránkách byly zaznamenávány posuny a diskuse, které reflektovaly názory nejúspěšnějšího

²¹ BASSE, Pierre-Louis., KALMY, Caroline. *La tentation du pire – L'extrême droite en France de 1880 à nos jours*. Paris: Hugo et Compagnie, 2013. s. 47-48.

²² WEBER, Eugen. *Action Française: Royalism and reaction in twentieth-century France*. 1. vyd. Stanford, Calif.: Stanford University Press, 1962. s. 18.

²³ WINOCK, Michel. *Historie extrémní pravice ve Francii*. 1. vyd. Praha: Academia, 1998. s. 80.

²⁴ WEBER, Eugen. *Action Française: Royalism and reaction in twentieth-century France*. 1. vyd. Stanford, Calif.: Stanford University Press, 1962. s. 24-26.

²⁵ Tamtéž, s. 51.

²⁶ Tamtéž, s. 528-530.

monarchistického hnutí dvacátého století. Cofl bylo velkým paradoxem, jelikož p i vzniku byl jediným zap isáhlým monarchistou pouze Vaugeois.²⁸ V b eznu roku 1908 se *Action Française* splnil dlouho plánovaný zám r stát se deníkem.²⁹ Od listopadu tohoto roku také začala fungovat skupina novinových kolportérů *Camelots du Roi*, kteří byli rovn ě povolávání k násilným zásah m.³⁰

V lednu roku 1905 byla založena *Ligue d'Action Française* a to primárn ě k získávání finan ních prostředk ů a p íspěvk ů pro časopis. Lucien Moreau poskytl sympatizant m z ad student ů elementární organizaci v první studentské skupin ě *Action Française*, která začala setkávání dvakrát do m ůsíce, b ěhem nichž se konaly p ednáky a diskuse. V únoru roku 1906 byl otev řen institut, který byl nejvliv jší ze v ěch uvedených v ýtvor ů. Institut byl navrhnut k poskytnutí instrukcí ve v ěch základních aspektech neo-monarchistické doktríny. Probíhaly zde kurzy zejména v t ěchto oblastech: politika, společenské v ědy, zahrani ní vztahy, národní a provin ní historie.³¹ Dále byl také pod hlavi kou institutu každý rok organizován cyklus konferencí a diskusí.³² Birenbaum popisuje ěinnost institutu jako naprostou novinku v nacionalistických adách, v nichž se formují budoucí stoupeneci rojalistické doktríny.³³ Tato organizace má velice d ěležitou roli, protože její vznik, započal existenci p idružených organizací v krajn ě pravicových uskupeních.

B ěhem první sv ětové války se *Action Française* stalo velkým národním hnutím, ale zároveň ztrácelo svou pozici kontrarevolu ní organizace. V povále ném období zafillo dobu rozkv ětu a v roce 1919 se poprv ě účastnilo voleb, ve kterých získalo t ěcet mandát ů v poslanecké sn ěmovn ě.³⁴ Po tomto rozkv ětu následovalo n ěkolik pád ů, ale i úsp ěch ů, které definitivn ě uzav řel konec vichistického režimu. Charles Maurras byl

²⁷ WEBER, Eugen. *Action Française: Royalism and reaction in twentieth-century France*. 1. vyd. Stanford, Calif.: Stanford University Press, 1962. s. VII (preface).

²⁸ Tamtéž, s. 20.

²⁹ VANNER, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provie*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 218.

³⁰ WINOCK, Michel. *Historie extrémní pravice ve Francii*. 1. vyd. Praha: Academia, 1998. s. 87.

³¹ WEBER, Eugen. *Action Française: Royalism and reaction in twentieth-century France*. 1. vyd. Stanford, Calif.: Stanford University Press, 1962. 37-38.

³² GAUTIER, Jean-Paul. *La Restauration nationale: Un mouvement royaliste sous la 5e République*. Paris: Éditions Syllepse, 2002. s. 322.

³³ WINOCK, Michel. *Historie extrémní pravice ve Francii*. 1. vyd. Praha: Academia, 1998. s. 65.

³⁴ Tamtéž, s. 88-89.

v roce 1944 zatčen a o rok později odsouzen k doživotnímu vězení spolu s ostatními státními příslušníky.³⁵

V dubnu roku 1971 byla vydána tisková zpráva informující o tom, že aktivita *Action française* byla obnovena vznikem *Nouvelle Action française*.³⁶ V roce 1974 se však organizace začala opět aktivně vytvářet a vznikla *Comité de coordination des opérations royalistes* (COPCOR). Později se *Nouvelle Action française* v roce 1978 transformoval do *Nouvelle action royaliste* (NAR).³⁷

Na závěr lze říci, že *Action française* představovala velmi dlouho vzor pro ostatní nacionalistické organizace v rámci Národní fronty. Tato politická strana je s touto organizací spojena také proto, že začlenila do své strany mnoho jedinců, kteří byli v této studentské skupině velmi aktivní. Dalším důkazem je antisemitismus, který byl oblíbeným tématem krajní pravice již od Dreyfusovy aféry, a Le Penova rétorika pokračovala stejným směrem.³⁸

Druhou organizací v této kategorii je *Restauration nationale*, kterou v roce 1955 založili Louis-Olivier de Roux a Pierre Juhel. Oba zakladatelé dříve působili jako členové již zmíněné agitativní skupiny *Camelots du Roi*.³⁹ Řídící výbor hnutí byl rozdělen do tří komisí: administrativa a finance, propaganda a tisk. *Restauration nationale* rovněž ovládlo studentský sektor, v jehož čele stál generální tajemník. Jednou za rok se pořádá kongres a v létě výcvikový tábor pro mladé nazývaný *Camp Maxime Réal del Sarthe*.⁴⁰ V červenci 1962 studenti založili *Comité national de coordination pour les étudiants rapatriés* (CNCER), jehož předsedou byl Philippe Bertrand. Cílem bylo organizovat prázdninové kurzy pro zvláště zasedání bakalářského studia poskytující jednotný vstup na školy a fakulty a získání stipendia na zimní prázdniny.⁴¹

³⁵ WINOCK, Michel. *Historie extrémní pravice ve Francii*. 1. vyd. Praha: Academia, 1998. s. 96.

³⁶ GAUTIER, Jean-Paul. *La Restauration nationale: Un mouvement royaliste sous la 5e République*. Paris: Éditions Syllepse, 2002. s. 143.

³⁷ Tamtéž, s. 320.

³⁸ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 14-19.

³⁹ Camelots du Roi byli stoupenci rojalismu, kteří byli aktivní v letech 1908 - 1936. Byli to zejména studenti, kteří nejprve prodávali noviny *Action française* před východem z kostelů. V listopadu roku 1908 byli kameloti povoláni k násilným zásahům na schůzích, v divadlech, ale i na hřbitovech. Podle odhadů z roku 1909 působilo v rámci Francie 65 sekcí Královských kamelotů a jen v Paříži bylo v pohotovosti na 600 militantních bojovníků.

⁴⁰ GAUTIER, Jean-Paul. *La Restauration nationale: Un mouvement royaliste sous la 5e République*. Paris: Éditions Syllepse, 2002. s. 322.

⁴¹ Tamtéž, s. 53-54.

Dále *Restauration nationale* provozovala Národní politický institut, který byl výchovným orgánem hnutí, určený pro mladé lidi a univerzitní studenty aktivní v hnutí.⁴² Podobně jako předchozí organizace vydávalo každým měsícem časopis *Amitiés universitaires françaises*, určený výhradně pro studenty. V roce 1964 tento časopis nahradil *Action française université*, v jehož čele stál Pierre Pujo.⁴³ Je možné pozorovat, jak ztrácela aktivita tiskovin a organizací vázaných na jednotlivá hnutí, postupně narůstala.

V roce 1972 nastal uvnitř *Restauration nationale* rozkol a došlo k vytvoření *Fédération des unions royalistes de France* (FURF), které se o sedm let později společně s COPCOR srušilo do hnutí *Mouvement royaliste français* (MRF). *Restauration nationale* lze definovat jako místní hnutí umístěné v Paříži a v některých regionálních městech jako je Lyon. Naopak jeho slabinou byly střední a malá města a venkov, kde hnutí téměř neexistovalo.⁴⁴ *Restauration nationale* dále udržovalo myšlenky *Action Française* v etnoidějích Charlese Maurasse o obnovení monarchistického zřízení. Jeho hlavní prioritou však nadále zůstával boj proti komunismu.

Jean-Paul Gautier vidí spojitost *Restauration nationale* a Národní fronty v jejich společných myšlenkách a obraně Francie proti vnitřním nepřítelům – imigrantům a vnějším – nebezpečí v podobě kosmopolitismu a globalismu v etnoidělského postoje k evropské integraci. Tyto dvě organizace ale rozdílně skutečnost, že se Národní fronta stala strukturovanou a profesionalizovanou politickou stranou v rámci reprezentativní demokracie a republikánských institucí. *Restauration nationale* se však nepodařilo objevit v podobě postavy, která by hnutí dokázala podobně jako jiné se samostatně organizovat.⁴⁵

⁴² DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 16.

⁴³ GAUTIER, Jean-Paul. *La Restauration nationale: Un mouvement royaliste sous la 5e République*. Paris: Éditions Syllepse, 2002. s. 319.

⁴⁴ Tamtéž, s. 320-323.

⁴⁵ Tamtéž, s. 9.

2.2 Katoli tí fundamentalisté

Do kategorie katolických fundamentalistů spadá *Chrétienté-Solidarité*, které vzniklo v roce 1980 a jeho původním záměrem bylo obsadit kostely a specializovat se na mezinárodní akce za účasti a podpory anti-komunistických a anti-muslimských partyzánů.⁴⁶ Trestní bodový program tohoto výboru sliboval bránit rodinu, zakázat potraty a vystavování pornografie, zajistit respekt k francouzské identitě prostřednictvím imigrační politiky, která by vyhostila nepřizpůsobivé a zrušit státní monopoly. Vyslovoval se pro zrušení zákona o odborovém zastoupení, za prosazení kolektivních svobod a pro znovuzavedení trestu smrti.⁴⁷

V čele této organizace dosud stojí vlivný politik Bernard Antony, díky němuž tato organizace dříve navazovala kontakty v Polsku, Litvě, Lotyšsku, Rusku, Slovinsku, Rumunsku a také Maarsku.⁴⁸ Nyní Antony spolupracuje s *Chrétienté-Solidarité* i díky také *Alliance contre le racisme et pour le respect de l'identité française et chrétienne* a *Cercle d'Amitié française juive et chrétienne*. Od roku 1984 byl členem Národní fronty, kterou však v roce 2008 opustil.⁴⁹

2.3 Nová pravice

Nová pravice je podle Dominique Vennera jediná možná odpověď na nekonečné frakční čtení národovců a může vést k vypracování nové doktríny, jejíž bude více zaměřena na boj prostřednictvím idejí a důvtipu než silou.⁵⁰ Tuto změnu představovalo zejména sdružení uvedené níže.

Groupement de Recherches et d'Études pour la Civilisation Européenne (GRECE) založila v říjnu roku 1968 skupina čtyřiceti intelektuálů, jenž byli v krajní pravici zastoupeni filozofy a spisovateli.⁵¹ Tito zakladatelé poskytli nové ideologické základy krajní pravici, ale přesto se odmítli strukturovat do politické strany a preferovali

⁴⁶ VENNÉR, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et proies*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 34.

⁴⁷ MILZA, Pierre. *Evropa v černých košilích*. 1. vyd. Praha: Themis, 2005. s. 147.

⁴⁸ BIHR, Alain. *Le spectre de l'extrême droite: Les Français dans le miroir du Front National*. Paris: Les Éditions de l'Atelier, 1998. s. 198.

⁴⁹ RYSSÉN, Hervé. *Bernard Antony: un épouvantail planté à l'extrême-droite* [online]. 10. 4. 2013 [cit. 2015-10-01]. Dostupné z www: < <https://herveryssen.wordpress.com/2013/04/10/bernard-antony-un-epouvantail-planté-a-lextreme-droite/> >

⁵⁰ MILZA, Pierre. *Evropa v černých košilích*. 1. vyd. Praha: Themis, 2005. s. 206.

⁵¹ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 27.

vytvoření myšlenkového klubu.⁵² „*Snaffila se odd lit od studentského skota ení nejprve Occidentu a pozd ji Ordre Nouveau. Tato amorfní sbírka filozof se pokusila vytvořit alternativu k historicky neúspěšné krajní pravici. B hem celého roku 1970 GRECE a její odnož Club de l'Horloge, produkovali řadu nových publikací, ve kterých rozebírali své návrhy a vřdy si udržovali vzdálenost mezi nimi a studentskými aktivisty. GRECE a Club de l'Horloge vytvořili řadu aktivit a zájmů, ale nakonec zmizeli z dohledu, když byl jejich rasismus a antisemitismus odhalen pod mikroskopem ve veřejné kontrole.*⁵³ Zajímavostí je, že po deset let si činnost GRECE zachovala původně utajený charakter a její vedoucí intelektuálové se zaměřili zejména na pronikání mezi elity. Od svého vzniku pořádá každým rokem letní školu, kde se celý týden setkávají účastníci z evropských zemí a shromáždění se na konferencích, participují na různých kolecích a diskusích. Výjimkou není ani letní univerzita, kde jsou účastníci rozděleni do pracovních skupin, které poté zajišťují činnost organizace.⁵⁴

Primárním cílem GRECE bylo vytvořit nové obecné vedení pod vedením Alaina de Benoista⁵⁵ a vytvořilo také dvě vydavatelské struktury, které pomáhaly šířit její znalosti. První z nich byla revue *Nouvelle École* (později *Éléments*), jenž se pokusila s GRECE udržovat striktní oddělení, Milza však potvrzuje, že ve skutečnosti šlo o tentýž podnik. Druhou vydavatelskou strukturou bylo nakladatelství *Éditions Copernic*, které vydávalo spisy francouzských historiků a filozofů 20. století. GRECE nebyl cizí ani princip biologického realismu, jehož cílem je eugenickými zásahy vylepšovat lidský druh.⁵⁶

Již zmíněný *Club de l'Horloge* byl založen v roce 1974 Yvanem Blotem, Jean-Yvesem Le Gallou a Henrym de Lesquenem. Ti se definovali jako think-tank hájící republikánské hodnoty a inspirovající obnovu myšlení a rovněž organizovali konference a letní univerzity.⁵⁷ Cílem *Club de l'Horloge* bylo šířit ideje GRECE a jejich následné propojení bylo klasifikováno jako Nouvelle Droite „*Nová pravice*“.⁵⁸ *Club de l'Horloge*

⁵² CRÉPON, Sylvain. *Enquête au cœur du nouveau Front national*. Paris: Nouveau Monde éditions, 2012. s. 43.

⁵³ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 28.

⁵⁴ VENNÉR, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provie*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 121

⁵⁵ Alain de Benoist používal pseudonym Fabrice Laroche pod kterým vydával vlastní revue *Crisis*.

⁵⁶ MILZA, Pierre. *Evropa v černých košilích*. 1. vyd. Praha: Themis, 2005. s. 207-213.

⁵⁷ VENNÉR, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provie*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 122.

⁵⁸ CRÉPON, Sylvain. *Enquête au cœur du nouveau Front national*. Paris: Nouveau Monde éditions, 2012. s. 46.

bylo vysoce elitá ské sdružení, které nikdy nebylo organiza n spjato s tvrdým jádrem nové pravice.⁵⁹

Posledním zástupcem této kategorie je *Comités d'Action Républicaine* (CAR), které vzniklo na základ iniciativy Bruna Mégreta v roce 1985, ty i roky po p íchodu socialistické vlády. Jeho po áte ní my-lenkou bylo založit novou politickou stranu, která si klade za cíl mobilizovat v-echny ty, které tradi ní pravicové strany zklamaly. V listopadu roku 1985 prob hlo první setkání Jean-Marie Le Pena a Bruna Mégreta, na kterém se Le Pen snafil Mégreta p esv d it, aby se p ipojil se svým výborem k jeho stran . To se uskute nilo je-t na podzim téhofl roku, kdy vstoupil CAR do Národní fronty. Le Pen také jmenoval Mégreta zástupcem *Rassemblement national* a Mégret mu na oplátku p inesl do strany okolo p ti tisíc aktivist ^{60 61}.

2.4 Nacionalisté

Kategorie nacionalist je velmi po etná a zároveň r znorodá. Jejím prvním zástupcem je *Jeune Nation*, který v roce 1949 založil obchodní zprost edkovatel z pa ífské Trfnice Albert Heuclin, dále Jean Marot, Jacques Wagner a brat i Sidosové. Podporoval je také advokát Jean-Louis Tixier-Vignancourt, kterému se budu blífle v novat v dal-í ásti práce v souvislosti s prezidentskými volbami v roce 1965. Za átky hnutí nebyly snadné a afl do roku 1953 se jednalo spí-e jen o malé skupinky p íznic . Teprve afl indo ínský konflikt a pád opevn ného tábora v Dien Bien Phu v roce 1954 dokázaly zmobilizovat v-echny leny hnutí.⁶² Od tohoto roku bylo hnutí na svém vzestupu a nabíralo nové leny z ad student a bývalých obyvatel Indo íny. Po et aktivist *Jeune Nation* v-ak nikdy nep esáhl po et ty tisíc. P esto se jednalo o velmi aktivní hnutí, které po ádalo shromáfd ní v metropoli Francie a r zná spiknutí na území Alflírsko.⁶³ Edward Arnold popisuje *Jeune Nation* p edev-ím jako cvi i-t pro velmi prominentní bojovníky, kte í v pr b hu 60. let afl do vzniku Národní fronty, m ly formovat sou asnou extrémní pravici. Mezi tyto bojovníky pat il François Duprat,

⁵⁹ MILZA, Pierre. *Evropa v černých košilích*. 1. vyd. Praha: Themis, 2005. s. 211.

⁶⁰ Autor publikace upozorňuje, že je počet aktivistů často přeceňován.

⁶¹ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 172-173.

⁶² MILZA, Pierre. *Evropa v černých košilích*. 1. vyd. Praha: Themis, 2005. s. 66-67.

⁶³ BASSE, Pierre-Louis., KALMY, Caroline. *La tentation du pire – L'extrême droite en France de 1880 à nos jours*. Paris: Hugo et Compagnie, 2013. s. 162.

budoucí teoretik *Occidentu*, *Ordre Nouveau* a Národní fronty, Pierre Vial, později prezident GRECE a mnoho dalších.⁶⁴

Jeune Nation měla rovněž vlastní měsíčník *Peuple de France et d'outremer*, ve kterém vyhlásilo válku liberální demokracii. Přáním Jeana Malardiera, jednoho z hlavních ideologů tohoto hnutí, bylo vybudovat z Francie „tzv. lidový stát“. Dle jeho představy se jednalo o totalitní fašistický stát s monolitickou doktrínou. V rámci této organizace se však více než na fašismus, zaměřili na nacionalistické ligy z předválečného období a Národní revoluce.⁶⁵ V roce 1958 hnutí založilo revue *Jeune Nation*, ve kterém zveřejnilo nový program, jehož cílem bylo svrhnout republiku. Tato revue však byla v únoru roku 1961 zakázána a hnutí se začalo postupně rozkládat. Několik desítek jeho členů bylo dokonce pohnáno před soud a následně odsouzeno, zbylá část aktivistů vstoupila do řad *Organisation de l'armée secrète* (OAS).⁶⁶ Násilné útoky, kterými členové tohoto hnutí rozhodně netoužili, se jim v závěru staly osudným a ukončily jejich existenci.

V únoru roku 1961 vzniklo v důsledku alžírské krize pravicové hnutí OAS, které bylo směsí lidí s různými cíli.⁶⁷ Mezi zakladatele patřili Pierre Lagailarde, organizátor alžírských demonstrací v květnu 1958 a účastník „týdne barikád“ z prosince 1960, a alžírský student medicíny Jean-Jacques Susini. Členy této militantní organizace bylo také mnoho dezertérů z francouzské armády a po neúspěšném dubnovém puči generál také vysokí důstojníci Salan, Jouhaud a Godard.⁶⁸ Strukturu OAS tvořili francouzští ultrapravicoví, nacionalistické a militantní přívrženci politiky vyjádřené heslem *l'Algérie est française et le restera*, aneb „Alžírsko je francouzské a takovým zůstane“, kteří byli zklamáni z politiky de Gaulla ve vztahu k Alžírsku. Mezi členy nebyly jen vylovení fašisté a tuctoví zabijáci, ale také i zklamaní idealisté. Hlavními základnami OAS bylo hlavní město Alžír a Oran, ve kterém přežilo evropské obyvatelstvo nad

⁶⁴ ARNOLD, Edward J. *The development of the radical right in France: from Boulanger to Le Pen* [online]. Basingstoke: Macmillan, 2000. [cit. 23. 12. 2015]. s. 206. Dostupné z: <<http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=2003024>>.

⁶⁵ MILZA, Pierre. *Evropa v černých košilích*. 1. vyd. Praha: Themis, 2005. s. 67.

⁶⁶ Tamtéž, s. 85-86.

⁶⁷ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 21.

⁶⁸ BERÁNEK, Zdeněk. *Alžírsko: stručná historie států*. 1. vyd. Praha: Nakladatelství Libri, 2007. s. 95.

muslimským. Symbolem organizace se stal keltský kříž, který dříve používali francouzští fašisté.⁶⁹

Významným impulsem k vzniku OAS bylo referendum, které proběhlo 8. ledna roku 1961 a týkalo se vyslovení k zákonu o sebeurčení Alžířanů a systému místní správy v Alžírsku. Ve Francii kladně odpovědělo 75,26 %, v Alžírsku pouze 39,14 % lidí. Důvodem byl pokyn vedení Fronty národního osvobození referendum bojkotovat, jelikož nebylo jasné, jaké místo a úloha budou FLN⁷⁰ plýny ve správě země.⁷¹ OAS na referendum o sebeurčení Alžírška reagovalo explozemi plastických výbušnin jak ve Francii, tak v Alžírsku. Kromě této formy násilí teroristé z OAS prováděli i osobní útoky proti lidem, kteří bez ohledu, zda patří k evropským nebo muslimským Alžířanům, byli tolerantní k vizi prezidenta de Gaulla. Důkazem je událost z 25. ledna 1961, kdy dva bývalí výsadkáři z francouzské Cizinecké legie (Claude Peintre a León Dauvergne) ubodali k smrti francouzského právníka alžírského původu Pierra Popie. A to z důvodu jeho vyjádření v televizi, že „francouzské Alžírsko je mrtvé“ a zároveň ování plakátů, na kterých si pieds noirs⁷² tisknou ruce s lidmi z Fronty národního osvobození.⁷³

Primárním cílem Organizace tajné armády bylo zabránit nezávislosti Alžírška. Tohoto cíle se snažila dosáhnout širokým spektrem aktivit, od tiché a rozhlasové propagandy až k atentátům proti představitelům alžírského odboje, evropským liberálům, i dokonce proti francouzským vojákům a politikům. Několikrát se také pokoušeli zavraždit samotného prezidenta de Gaulla. Křivení atmosféry strachu používali zejména výbuchy plastických trhavin umístěných na ručních místech alžírských měst a nápisy hlásající, že OAS udeří kdekoliv, kdykoliv a proti komukoliv.⁷⁴ Násilnosti páchané OAS v takové míře nikdy u Národní fronty

⁶⁹ BROŽ, Ivan. *Povstalci, vlastenci, pučisté a de Gaulle: drama alžírské války 1954-1962*. 1. vyd. Praha: Nakladatelství Epoque, 2011. s. 193.

⁷⁰ Front de libération nationale=Fronta národního osvobození je alžírská politická strana, která se postavila do čela všech domácích a zahraničních proudů odporu proti setrvání země ve svazku s Francií ve formě zámořských departmentů a řídila ozbrojené povstání. Jejím ozbrojeným křídlem byla Alžírská armáda národního osvobození – ALN.

⁷¹ BROŽ, Ivan. *Povstalci, vlastenci, pučisté a de Gaulle: drama alžírské války 1954-1962*. 1. vyd. Praha: Nakladatelství Epoque, 2011. s. 191.

⁷² V překladu znamená černé nohy a jedná se o označení francouzských usídlenců žijících v Alžírsku před vznikem nezávislého státu.

⁷³ BROŽ, Ivan. *Povstalci, vlastenci, pučisté a de Gaulle: drama alžírské války 1954-1962*. 1. vyd. Praha: Nakladatelství Epoque, 2011. s. 193-194.

⁷⁴ BERÁNEK, Zdeněk. *Alžírsko: stručná historie států*. 1. vyd. Praha: Nakladatelství Libri, 2007. s. 95.

neexistovaly, nejsou však fládné pochyby o spojitosti mezi nimi, jelikož mnoho frontist našlo své politické úděl dom ní právě díky alžírské krizi a ú astí v OAS.⁷⁵

V kategorii nacionalist dále nalezneme studentskou skupinu *Occident*, kterou v roce 1964 založil Pierre Sidos.⁷⁶ Militantní základna tohoto hnutí byla rekrutována ze studentských kruh a její počet se pohyboval do dvou tisíc. Za vrchol existence této organizace lze považovat roky 1966 a 1968, kdy se o ní velmi mluvilo ve spojitosti s její extrémní agresivitou a snahou bojovat s komunisty a levičky o ulice a univerzitní posluchárny. Hnutí bylo v listopadu 1968 zakázáno z důvodu útoku na maoistické knihkupectví.⁷⁷ „Její v dci a oddaní aktivisté rychle tihli k novým organizacím. P eskupili a vytvořili množství různých organizací, ukazující jejich naprostou lhostejnost k vládnímu nařzení prohláující *Occident* za nezákonný. Toto je společný vzor mezi organizacemi krajní pravice ve Francii: nucení rozpustit, postaví se za nové jméno v zásadě se stejnými pracovníky a politickým programem.“⁷⁸

Novým nepřitelem krajní pravice se postupně staly levicově orientované studentské organizace. „Silné anti-komunistické nálady mobilizovaly mnoho budoucích aktivist Národní fronty k politické akci. To v podstatě poskytlo této generaci stoupence francouzské krajní pravice. První generace byla mobilizována během vrcholu *Action Française*, druhá podnítila k innosti bojem za francouzské Alžírsko. Mnoho dnešních p řiznive Národní fronty tvrdí, že byli vtaženi k politické akci jejich silným antikomunistickým p řesvědčením.“⁷⁹

V listopadu roku 1969 založili François Duprat a François Brigneau klíovou organizaci *Ordre Nouveau* (ON), která spojila nesourodé prvky francouzské krajní pravice a poskytla tak základní stavební kámen pro Národní frontu. Zámerem zakladatelů bylo, aby ON představovalo více než pouhou studentskou skupinu působící na kampusu Assas, Clichy nebo Clignancourt. Skupina čítala okolo 5000 členů, z nichž 40 % pocházelo z univerzit a 17 % ze středních škol.⁸⁰ Dále zde bylo zastoupeno 15 % zaměstnanců a kádrů a 7 % drobných obchodníků, řemeslníků a zástupců svobodných

⁷⁵ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 22.

⁷⁶ Tamtéž, s. 27.

⁷⁷ MILZA, Pierre. *Evropa v černých košilích*. 1. vyd. Praha: Themis, 2005. s. 138.

⁷⁸ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 30.

⁷⁹ Tamtéž, s. 29.

⁸⁰ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 30-31.

povolání. V roce 1972 vydalo hnutí program, ve kterém se vyslovovalo pro prezidentský režim, školskou a správní reformu⁸¹, nové územní uspořádání Francie a industrializaci stimulovanou státem. V podstatě neobsahovala nic revolučního i odlišujícího od většinových uskupení. Výjimkou byla jejich ostrá přítomnost na ulicích zejména s podporou slufbou trockistického hnutí Komunistická liga. Hnutí vydávalo týdeník *Pour un ordre nouveau* a zároveň bylo podporováno tiskem *Minute*. Kromě toho založilo střední školskou podobu *Union lycéenne nationaliste* a *Union générale des travailleurs*.⁸² Od roku 1971 ministr vnitra uvažoval o rozpuštění této organizace a doopravdy se tomu stalo v červnu roku 1973. Milza *Ordre Nouveau* popisuje jako hnutí, které svou agresivností a akcemi v terénu představovalo oddíl francouzského neofašismu.⁸³

Tím se dostáváme k *Le Mouvement Poujade*, které odstartovalo politickou kariéru jednoho ze zakladatelů Národní fronty, Jean-Marie Le Pena. Toto hnutí bylo původně spontánní reakcí na nové daňové tlaky a Poujadova případná vazba na extrémní pravici nebyla od prvopočátku plánována.⁸⁴ Hnutí bylo nejduchovnějším a v roce 1956 získalo 5,2 milionů voličských hlasů, což představovalo 52 křesel v Národním shromáždění. Mezi zvolenými byl také Jean-Marie Le Pen, jenž byl poslancem zvolen úplně poprvé. Úspěch strany nicméně trval jen krátce, jelikož 11 poslanců bylo zapleteno do skandálu a později hromadně vyloučeno za nelegální činnosti v kampani. Pierre Poujade a jeho uskupení tak zmizelo z francouzské politické scény téměř tak rychle, jako bylo objeveno.⁸⁵

Pierre Poujade vedl rovněž *Union de défense des commerçants et artisans* (UDCA), které bránilo obchodníky a vyloučovalo modernizaci. Historik Jean-Pierre Rioux ve své knize *Histoire de l'extrême droite en France* píše, že poujadismus mobilizoval kokrhání Francie proti Coca-Cole ztělesňující konzumní společnost, která

⁸¹ Z důvodu neúspěšného boje proti komunismu byla vytvořena první výkonná rada. Rada čítala šest členů (včetně Jean-Marie Le Pena), kteří měli za úkol vytvořit koherentní akční program pro nacionální pravici.

⁸² MILZA, Pierre. *Evropa v černých košilích*. 1. vyd. Praha: Themis, 2005. s. 142.

⁸³ Tamtéž, s. 140-142.

⁸⁴ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 19-20.

⁸⁵ Tamtéž, s. 20-21.

se svými supermarkety dříve malé obchodníky. Cílem poujadistů bylo zachovat tradiční strukturu francouzské ekonomiky, které vystrašila globalizace.⁸⁶

Samotná krajní pravice zafila mezi lety 1963 a 1968 složitě období a to nejen díky vládě Charlese de Gaulla. Když bylo rozhodnuto, že se prezident v roce 1965 bude volit přímo, Jean-Marie Le Pen se začal okamžitě na tuto příležitost připravovat a na konci roku 1963 vytvořil *Comité d'Initiative pour une Candidature Nationale*. „Jeho zájmem bylo podpořit kandidáta pod hlavičkou sjednocené krajní pravice proti Gaullovi. Tato kandidatura, ať úspěšná nebo ne, měla sloužit jako základ pro novou národní stranu na krajní pravici. Po období zdoluhavých debat došel Le Pen v výbor ke konečnému souhlasu nad kandidátem, jež se jmenoval Jean-Louis Tixier-Vignancour. Jeho politická minulost byla pevně ukotvena na krajní pravici a zastával post asistenta tajemníka informací ve Vichistické vládě. Tixier-Vignancour byl hodnocen jako velmi dynamický kandidát a před volbami velmi aktivně debatoval s lidmi napříč Francií. Jeho nejsilnější schopností však bylo sloučit ostatní krajní pravicová hnutí do jednoho.⁸⁷ Nicméně nebylo příliš velkým překvapením, když Jean-Louis Tixier-Vignancour obdržel v prezidentských volbách pouhých 5 % hlasů.⁸⁸ „Neúspěch Tixiera-Vignancoura se rychle stal neúspěchem krajní pravice. Znovu se krajní pravice prokázala být neschopná udržet organizaci pohromadě. Le Penovy nad je na sjednocenou národní stranu tak skončily, alespoň prozatím.“⁸⁹ Přesto tato prezidentská kampaň sloužila jako důležitý politický odrazový můstek pro mnoho budoucích zakládajících členů. Le Pen při této aktivitě navázal důležitá přátelství a spojení, které mu později pomohly vytvořit Národní frontu.⁹⁰ Lze tedy říci, že krajní pravice tehdy ještě nebyla připravena na sjednocení a bylo třeba nalézt hlubší důvody podmiňující vzájemnou spolupráci pravicových uskupení.

S Tixierem-Vignancourem je spojená ještě jedna organizace, *Alliance Républicaine pour les libertés et le progrès* (ARLP), kterou vytvořil v roce 1996 s cílem

⁸⁶ BASSE, Pierre-Louis., KALMY, Caroline. *La tentation du pire – L'extrême droite en France de 1880 à nos jours*. Paris: Hugo et Compagnie, 2013. s. 162.

⁸⁷ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 25-26.

⁸⁸ CRÉPON, Sylvain. *Enquête au cœur du nouveau Front national*. Paris: Nouveau Monde éditions, 2012. s. 33.

⁸⁹ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 27.

⁹⁰ Tamtéž, s. 150.

udržel své místo v centru pozornosti. Jednalo se o několik kompetentních osob, které ho následovaly v neúspěšných volbách do Národního shromáždění.⁹¹

Jako poslední stranu zde uvedu *Parti des forces Nouvelles* (PFN), která a koliv vznikla dva roky po vzniku Národní fronty, měla velký vliv na následnou transformaci Národní fronty v populistickou nacionalistickou stranu akceptující pravidla parlamentní hry. Stalo se tak díky generálnímu tajemníkovi PFN, Paulu Gauchonovi, jenž stanovil záměr vytvořit ze strany moderní formaci bez jakéhokoliv tvrdého aktivismu. Od té doby přímá soutěžila s Národní frontou, které konkurovala i ve volbách. Vzájemná konkurence však ani jedné ze stran nepomohla a obě získaly v parlamentních volbách v roce 1978 pouze okolo 1 % hlasů.⁹²

2.5 Vznik Národní fronty

Na závěr této kapitoly bych chtěla uvést, že Národní fronta se stala produktem dlouhého historického procesu rozdílné krajní pravice a jak řekl nejmenovaný bývalý poslanec Národního shromáždění: „*Národní fronta byla vytvořena v roce 1972, ale nemyslím si, že to je zvláštní datum. Je to hnutí, které jde mnohem dále než k roku 1972.*“⁹³ Nově vzniklá strana se inspirovala taktikou Italského sociálního hnutí (MSI)⁹⁴, které se postupně transformovalo do silné ultrakonzervativní strany. Důkazem je i logo, které Národní fronta od italské strany převzala, trojbarevný plamen, na kterém obměnila pouze jeho barvy.⁹⁵

Declair ve své knize upozorňuje na jeden důležitý moment, který podpořil vznik Národní fronty. Dlouho dobu byli francouzští komunisté a socialisté rozdělení a šli svým vlastním směrem. V roce 1972 však došlo ke změně, když vytvořili společný program s cílem získat moc. Strach z tohoto kroku se stal stavebním kamenem Národní fronty. „*S vytvořením Národní fronty, francouzská krajní pravice udělala lefítou strategickou volbu: rozhodla se, z praktického hlediska, dodržovat pravidla hry a*

⁹¹ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 27.

⁹² MILZA, Pierre. *Evropa v černých košilích*. 1. vyd. Praha: Themis, 2005. s. 144-145.

⁹³ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 33.

⁹⁴ Mouvement social italien

⁹⁵ MILZA, Pierre. *Evropa v černých košilích*. 1. vyd. Praha: Themis, 2005. s. 143.

pracovat v rámci zákonných parametrů páté republiky. ⁹⁶ Dležitou roli hrála rovněž i pozice předsedy strany, kterou bylo nezbytné obsadit postavou, schopnou nadále udržet roznořené pravicové skupiny pohromadě. Volba na Jean-Marie Le Pen se zdá, v souvislosti s dnešní podobou strany, jako velmi zdařilá.

⁹⁶ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 37.

3. Organiza ní struktura Národní fronty

Organiza ní struktura strany je velice d lefitou slofkou p i definování soustavy Národní fronty, na jejímfl základ je politická strana schopna systematicky fungovat. Edvard Beneš—definuje vnit ní stranickou organizaci politických stran takto: „*v dcové a centrální výbory a orgány, v-ichni organizovaní lenové v organizacích místních a kone n v-ecky r zné spolky, instituce a organizace i nepolitické, jefl jsou vedeny straníky, stran k agitaci a propagand slouffí a p ímo jí jsou podporovány (spolky zábavní, podniky hospodá ské, um lecké, kluby spole enské atd.*⁹⁷ Jelikofl se strana potýkala s problémem nedostatku kvalitních kandidát , bylo nutné posílit po et aktivist a zam ít se na sjednocení identity v-ech osob p sobících ve stran . Tyto aktivity se staly postupn pro stranu hlavní prioritou, ve které i nadále pokračuje, a jejímfl cílem je zajistit si dostatek politických pracovník a d v ryhodných intelektuál p sobících ve stran .⁹⁸ V této ásti práce se tak zam ím na organiza ní strukturu strany, nábor nových len a jejich následný výcvik.

3.1 Organiza ní schéma strany

Karl Magnus Johansson ve svém výzkumu uvádí, fle u krajn pravicových stran nalezneme n kolik spole ných rys , které jsou pro tento typ uskupení význa né. Spojujícími prvky jsou centralizovaná organizace a autoritativní vedení sázející na charismatického a silného v dce. Tyto prvky se Jean-Marie Le Penovi poda ilo ve stran implementovat a Národní fronta se stala hierarchicky strukturovanou, disciplinovanou a silnou stranou.⁹⁹ Gilles vý-e uvedená slova potvrzuje a definuje Národní frontu jako vysoce centralizovanou stranu, založenou na hierarchickém principu, kde je moc soust ed na do rukou p edsedy strany.¹⁰⁰ A koliv Jean-Marie Le

⁹⁷ BENEŠ, Edvard. *Funkce politických stran*. 2. vyd. Praha: Společnost Edvarda Beneše, 2013. s. 129.

⁹⁸ IGOUNET, Valérie. *Le FN part à la conquête des électeurs cachés* [online]. 16. 6. 2015 [cit. 2015-10-25]. Dostupné z www: <<http://blog.francetvinfo.fr/derriere-le-front/2015/06/16/le-fn-part-a-la-conquete-des-electeurs-caches.html>>.

⁹⁹ JOHANSSON, Karl Magnus. *How Populist Parties Organize* [online]. Södertörn University: PESO Research Report No. 22, 2014. [cit. 10. 11. 2015]. s. 11-15. Dostupný z: <[https://www.sh.se/p3/ext/res.nsf/vRes/inst_f_samhallsvetenskaper_1386849475351_peso_research_report_no_2_pdf/\\$File/peso_research_report_no_2.pdf](https://www.sh.se/p3/ext/res.nsf/vRes/inst_f_samhallsvetenskaper_1386849475351_peso_research_report_no_2_pdf/$File/peso_research_report_no_2.pdf)>.

¹⁰⁰ GILLES, Ivaldi. *Les formations d'extrême droite: Front national et Mouvement national républicain* [online]. Pierre Bréchon. Les Partis politiques français, La Documentation française, 2005. [cit. 11. 11. 2015]. s. 16. Dostupný z: <<https://halshs.archives-ouvertes.fr/halshs-00090104/document>>.

Pen ve své straně hned od počátku zavedl autoritativní řízení, nepodařilo se mu v roce 1999 zabránit fragmentaci tohoto uskupení.¹⁰¹

Pozice silného vůdce strany je u tohoto typu stran klíčová a s ohledem na historický vývoj krajní pravice ve Francii, ji lze považovat za jeden z nejdůležitějších funkcí vůdce. Národní fronta toto stanovisko potvrzuje už jen tím, že její předseda zaujímá více než jednu odpovědnou pozici uvnitř stranické hierarchie, jedná se o tzv. simultánní pokrytí.¹⁰² V současnosti je předsedkyní strany Marine Le Penová, dcera předchozího předsedy, která stranu vládne od roku 2011 a podobně jako její otec, agreguje všechny pravomoci a předsedá všem rozhodovacím orgánům strany.¹⁰³

Pokud se blíže podíváme na organizační schéma strany, zjistíme, že bylo inspirováno organizační strukturou komunistické strany, a to navzdory tomu, že střejným prvkem krajní pravice byl velmi dlouhou dobu výrazný antikomunismus. Valérie Igounet tuto volbu ve své knize zdůvodňuje tak, že organizační model komunistické strany byl pro Národní frontu pozoruhodně organizovaný a bohatý.¹⁰⁴ Jednalo se tak o pouhý pragmatický krok, který stranu zajistí efektivní fungování. Na počátku existence Národní fronty, byl za její organizační strukturu zodpovědný Roland Gaucher, jehož koncept stranických orgánů funguje v téměř identické podobě až dodnes. Statutárními orgány Národní fronty jsou předseda strany, výkonné byro, politické byro, ústřední výbor, národní rada a kongres.¹⁰⁵ Nelze však opomenout, že se organizační struktura strany nadále vyvíjela. DeClair potvrzuje, že organizační schéma strany bylo během let kodifikováno a rozšířeno¹⁰⁶, a to zejména v roce 1999 při rozdělení strany, a v roce 2011 při obnově předsedy strany.

¹⁰¹ HAINSWORTH, Paul: *The politics of the extreme right: from the margins to the mainstream*. 1. vyd. London: Pinter, 2000. s. 29.

¹⁰² DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 142.

¹⁰³ *Ce que révèle le nouvel organigramme du FN* [online]. 20. 2. 2015 [cit. 2015-11-02]. Dostupné z [www: <http://droites-extremes.blog.lemonde.fr/2015/02/20/ce-que-revele-le-nouvel-organigramme-du-fn/>](http://droites-extremes.blog.lemonde.fr/2015/02/20/ce-que-revele-le-nouvel-organigramme-du-fn/).

¹⁰⁴ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. 73.

¹⁰⁵ VENNER, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provie*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 128.

¹⁰⁶ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 141.

Organizace strany zafila mírné změny již v roce 1988, kdy Jean-Marie Le Pen vytvořil tzv. duální strukturu, v níž hrál hlavní roli generální sekretariát¹⁰⁷ a generální delegace¹⁰⁸. Pod jeho vedením generální sekretariát propojil několik administrativních jednotek a generální delegace měla na starosti zejména aktivity související s ideologií strany, propagandou a výcvikem kádrů a aktivistů. Tato struktura odpovídala potřebě posílit organizaci strany a byla navržena jako nástroj, jak zvýšit rostoucímu vlivu Jeana-Pierra Stirboise, tehdejšího generálního tajemníka a neoficiálního druhého nejvyššího lídra ve straně. Stirboise měl na starosti vnitřní organizaci strany a Bruno Mégret byl jejím ideologem. Toto rozložení sil se změnilo v listopadu 1988, kdy Stirboise na následky automobilové nehody zemřel a následně ve straně se stal Mégret.¹⁰⁹ Po rozdělení strany v roce 1999 byl vedením generálního sekretariátu pověřen Carl Lang, který byl v letech 1983 až 1986 předsedou mládežnické organizace strany a v letech 1988 až 1995 generálním tajemníkem strany.¹¹⁰ V létě roku 1995 vyhlásil Jean-Marie Le Pen další reorganizaci struktury strany, v níž šlo o vytvoření různých kategorických akcí, svazů, sdružení a kolení. Tuto reorganizaci měla na starosti regionální poradce Yvelines Philippe Colombani. O několik měsíců později, v lednu 1996, Le Pen oznámil tisku, že jeho strana se transformuje do univerzity trvalého charakteru.¹¹¹

V červenci roku 2012, v souvislosti s výměnou předsedy strany, vyjádřila Národní fronta svůj záměr transformovat stranu a zavést nové rozložení moci uvnitř strany. Jednalo se o vytvoření tří center moci obklopující předsedkyni strany, které v tomto roce zastupovali Florian Philippot, Steeve Briois a Louis Aliot.¹¹² Snahou bylo změnit monolitický diskurz strany zavedením nových útvarů, které vnučí pozornost

¹⁰⁷ Generální sekretariát zřídil v roce 1988 Carl Lang, a jenž byl zřízen za účelem usazení Národní fronty ve francouzském volebním prostředí.

¹⁰⁸ Generální delegace byla vytvořena v září roku 1988 Le Penem, jemuž je orgán také podřízen. Hlavním úkolem generální delegace je vzdělávání členů strany a jejich odborná příprava. Má na starosti rovněž propagandu, komunikaci a významné události, které strana pořádá.

¹⁰⁹ PEROTTINO, Michel. *Francouzský politický systém*. 1. vyd. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2005. s. 254.

¹¹⁰ GILLES, Ivaldi. *Les formations d'extrême droite: Front national et Mouvement national républicain* [online]. Pierre Bréchon. Les Partis politiques français, La Documentation française, 2005. [cit. 11. 11. 2015]. s. 17. Dostupný z: <<https://halshs.archives-ouvertes.fr/halshs-00090104/document>>.

¹¹¹ SOUDAIS, Michel. *Le Front National en face*. Mesnil-sur-l'Estrée: Éditions Flammarion, 1996. s. 249.

¹¹² MESTRE, Abel. *Les nouveaux hommes forts de Marine Le Pen* [online]. 31. prosince 2012 [cit. 2015-11-10]. Dostupné z [www: <http://www.lemonde.fr/politique/article/2012/12/29/les-hommes-forts-de-marine-le-pen_1811284_823448.html>](http://www.lemonde.fr/politique/article/2012/12/29/les-hommes-forts-de-marine-le-pen_1811284_823448.html).

ekonomické a sociální oblasti.¹¹³ Právě silný důraz na ekonomické a sociální problémy se staly hlavními aspekty nového programu strany.¹¹⁴ Dále byla odstraněna na pozici národních tematických tajemníků, kteří byli zodpovědní za vyjádření postoje Národní fronty v příslušných oblastech. Tyto zaniklé funkce se strana rozhodla nijak nenahrazovat.¹¹⁵ V průběhu roku 2015 se v tisku objevily informace o novém uspořádání Národní fronty, které má navazovat na změny z roku 2012. V souvislosti s tímto povazuje vedení strany za důležité vybudovat pilíř občanské společnosti v etnicky rozmanitých oblastech. V této oblasti spoléhá na mládežnické organizace, které jsou nezbytné pro budoucí rozvoj strany a zejména pro přípravu prezidentských voleb v roce 2017.¹¹⁶

Cílem mé práce však není vyhodnotit organizaci strany jako takovou a proto se nyní zaměřím pouze na současnou podobu strany. Dle organizačního schématu¹¹⁷ Národní fronty je strana rozdělena do deseti hlavních oddělení. Začíná kabinetem předsedy strany, který má svého předsedu, speciálního poradce, parlamentního asistenta, speciálního poradce pro evropské záležitosti a speciálního poradce odpovědného za studie a vztahy s *Rassemblement Bleu Marine*¹¹⁸. V bezprostřední blízkosti předsedy se nachází pozice editore tiskového oddělení, oddělení ochrany a bezpečnosti, veřejné bezpečnostní stanice, programový ační výbor, pokladník a editel personálu v jedné osobě a ústřední oddělení. Další složkou je pět místopředsedů, kteří mají rozdělené pravomoci v těchto oblastech: právní záležitosti, výcvik, vnitřní správa, lokální výkonná moc a na závěr strategie a

¹¹³ MOSCOVICI, Nicolas. *Marine Le Pen "až end" ses rivaux* [online]. 20. 1. 2011 [cit. 2015-11-11]. Dostupné z www: <<http://www.lejdd.fr/Election-presidentielle-2012/Actualite/Marine-Le-Pen-a-presente-le-nouvel-organigramme-du-Front-national-257199>>.

¹¹⁴ BETZ, Hans-Georg. *The New Front National: Still a Master Case?* Augsburg: Recode, 2013. Working Paper No. 30. ISSN 2242-3559. [cit. 15. 11. 2015]. s. 6. Dostupný z: <http://www.recode.info/wp-content/uploads/2014/01/Final-RECODE-30-Hans-Georg-Betz_Final_fin.pdf>.

¹¹⁵ FN: *Le nouvel organigramme renforce le pouvoir autour de Le Pen et Philippot* [online]. 19. 2. 2015 [cit. 2015-11-12]. Dostupné z www: <<http://www.lcp.fr/actualites/politique/168828-fn-le-nouvel-organigramme-renforce-le-pouvoir-autour-de-le-pen-et-philippot>>.

¹¹⁶ GALIERO, Emmanuel. *Le Front national dévoile son nouvel organigramme* [online]. 19. února 2015 [cit. 2015-11-12]. Dostupné z www: <<http://www.lefigaro.fr/politique/le-scan/coulisses/2015/02/19/25006-20150219ARTFIG00280-le-front-national-devoile-son-nouvel-organigramme.php>>.

¹¹⁷ Příloha č. 1

¹¹⁸ Le Rassemblement Bleu Marine = politické sdružení založené v roce 2008, jehož cílem byla podpora Marine Le Penové v prezidentských volbách v roce 2012.

komunikace. Posledním článkem je generální sekretariát tvořící devět podskupin, kterým velí generální tajemník.¹¹⁹

Nové stanovy strany schválilo politické byro na svém zasedání 12. června 2015. Tyto aktuálně platné stanovy hned v úvodu oznamují, že se sdrůžení řídí zákonem z 1. července 1901 a jeho následujícími zákony¹²⁰. Dle stanov je členská základna tvořena z fyzických osob, skupin nebo zainteresovaných politických stran, kteří společně dosahují cílů, dodržují souhlasné stanovy a platí členský poplatek. Konečné rozhodnutí o vstupu nových členů do strany má v pravomoci politické byro, výkonné byro nebo předseda strany. V případě zamítnutí žádosti o členství je rozhodnutí konečné a není povinné jeho odvolání. V těchto stanovách byla odstraněna druhá část článku 11 týkající se čestného předsednictví.¹²¹ Pozici čestného předsedy zastával od roku 2011 Jean-Marie Le Pen, který byl však v srpnu tohoto roku ze strany vyloučen. Uváděným důvodem jsou jeho výroky o plynových komorách z druhé světové války.¹²² Zajímavostí stanov strany je článek 13, který popisuje konfliktní výbor existující uvnitř strany. Výbor má dvanáct členů, kterými jsou předseda strany, dva vice-prezidenti a devět členů strany. Ti jsou nominováni na tři roky předsedou strany, a jejich mandát je obnovitelný.¹²³ Na tomto výboru je dobře znázorněna skutečná moc předsedy strany, jelikož jmenuje v činnou část členů tohoto orgánu.

V následující části popíšeme statutární orgány strany a jejich kompetence ve straně. V tomto výstupu za nás předsedou strany, který rovněž zastupuje roli předsedy správní rady. Tato pozice je volena absolutní většinou hlasů valným shromážděním, které je úřadem Národního kongresu. Pokud po prvním hlasování není splněna absolutní většina, koná se mezi dvěma kandidáty s nejvyšším počtem hlasů volba druhá.

¹¹⁹ Organigramme du Front National

¹²⁰ Zákon z 1. července 1901 o sdružení je dodnes platný. V následujících letech byl zákon rozšířen o zvláštní zákon z roku 1936 o zákazu politické strany. Nová ústava z roku 1958 ustanovila článek 4 o zřízení politických stran. Tento článek politické strany nijak nedefinoval, dal jim však právní statut a tím jim přiznal důležitou úlohu.

¹²¹ *Projet des statuts soumis à l'approbation des adhérents* [online]. 12. 6. 2015 [cit. 2015-10-01]. Dostupné z [www: <http://www.frontnational.com/pdf/statuts1.pdf>](http://www.frontnational.com/pdf/statuts1.pdf).

¹²² NOSSITER, Adam. *Jean-Marie Le Pen, Co-Founder of National Front, Is Ousted From French Far-Right Party* [online]. 20. 8. 2015 [cit. 2015-11-17]. Dostupné z [www: <http://www.nytimes.com/2015/08/21/world/europe/jean-marie-le-pen-france-national-front-party.html?_r=0>](http://www.nytimes.com/2015/08/21/world/europe/jean-marie-le-pen-france-national-front-party.html?_r=0).

¹²³ *Le règlement intérieur de la commission des conflits du FN* [online]. 10. 4. 2015 [cit. 2015-11-18]. Dostupné z [www: <http://www.scribd.com/doc/261463292/Le-reglement-interieur-de-la-commission-des-conflits-du-FN#scribd>](http://www.scribd.com/doc/261463292/Le-reglement-interieur-de-la-commission-des-conflits-du-FN#scribd).

Nominace na předsedu strany, musí podat nejmén dvacet procent členů národní rady *Élargi*¹²⁴, dle lhůt stanovených vnitřními předpisy a každý člen této rady může podpořit pouze jednoho kandidáta. Pozice předsedy strany je blíže specifikována v článku 17 a primárně zastupuje stranu ve všech úkonech občanského života a je vybaven všemi potřebnými pravomocemi. Dále provádí nábor pracovníků strany a svolává valné shromáždění a zasedání správní rady (politického byra).¹²⁵

Dalším orgánem je výkonné byro, které zřídil Jean-Marie Le Pen. Na jeho počátku se jednalo o neformální rozhodovací orgán, který se neobjevoval ve stanovách strany. Reálně však bylo výkonné byro držitelem moci v rámci strany a sdružovalo její hlavní aparátíky kolem tehdejšího předsedy. V aktuálních stanovách je výkonné byro řádně uvedené a v jeho čele stojí předsedkyně strany. Orgán má 7 členů a jedná se tak stále o malou skupinu, která reálně řídí celou stranu.¹²⁶

Politické byro, které se současně skládá ze 44 členů, je blíže specifikováno v článku 10 revidovaných stanov strany, kde je definován jako správní rada.¹²⁷ Rada se setkává kdykoliv ji svolá její předseda, nebo na žádost třetiny svých členů. Pokud při hlasování dojde k rovnosti hlasů, má předseda rozhodující hlas. Aby bylo jednání rady platné, musí být přítomna nejmén třetina jejich členů. Pravomoci správní rady stanovuje článek 15, který uvádí, že správní rada zajišťuje implementaci rozhodnutí valného shromáždění¹²⁸, stanovuje politický a strategický kurz hnutí a má mnoho dalších pravomocí týkajících se spravování strany. Politické byro také jmenuje regionální a departementní sekretáře a zároveň má jejich funkce kdykoliv ukončit bez možnosti odvolání. Členové byra jsou navrhováni předsedou strany, jehož návrh podléhá

¹²⁴ Národní rada *Élargi* je složena z členů správní rady (politického byra), národní rady, departementních a regionálních sekretářů, národních parlamentů a evropského parlamentu, departementních a regionálních radních a starostů. Národní radu *Élargi* svolává správní rada nebo předseda strany. Rada projednává interní život ve straně.

¹²⁵ *Projet des statuts soumis à l'approbation des adhérents* [online]. 12. 6. 2015 [cit. 2015-10-01]. Dostupné z www: < <http://www.frontnational.com/pdf/statuts1.pdf> >.

¹²⁶ *Bureau Exécutif* [online]. [cit. 2015-11-18]. Dostupné z www: < <http://www.frontnational.com/fonctions/bureau-executif/> >.

¹²⁷ CLAVEL, Geoffroy. *Front national: bureau exécutif, bureau politique... Comment ça marche?* [online]. 10. 4. 2015 [cit. 2015-11-19]. Dostupné z www: < http://www.huffingtonpost.fr/2015/04/09/front-national-bureau-executif-bureau-politique-comment-ca-marche_n_7036268.html >.

¹²⁸ Národní shromáždění je orgán úřadem národního kongresu.

schválení ústředního výboru. Podle článku 16 je funkce člena ve správní radě strany neplacená.¹²⁹ Dle Vennera vnímá Národní fronta politické byro jako svou vládu.¹³⁰

Ústřední výbor strany, se skládá ze sto členů zvolených delegátů a z dvaceti osob jmenovaných předsedou strany.¹³¹ Výbor se schází dvakrát až třikrát za rok¹³² a schvaluje seznam členů politického byra, který vzniká samotným předsedou strany.¹³³ Dalším orgánem je národní rada strany, která se schází pouze jednou ročně. Tento orgán má na starosti řízení úvahy a orientace a vydává názor na celkový směr Národní fronty. Sdružuje všechny členy ústředního výboru, departementní a regionální sekretáře a zvolené na národní, regionální a obecní úrovni. Eventuálně starosty či starostky strany ve městech s více než 10 tisíci obyvateli a členy vdecké rady.¹³⁴ V případě vyloučení, rezignace či úmrtí někoho z členů národní rady, může předseda strany jmenovat jejich náhradníky, jejich funkční období vyprší při dalším obnovení tohoto orgánu. Pokud se jakýkoliv člen rady nezúčastní těchto po sobě jdoucích zasedání, je toto chování stranou považováno za odstoupení z jeho funkce.

Posledním orgánem je národní kongres a jeho úkolem, jenž celkově reprezentuje stranu a její rozhodnutí.¹³⁵ Kongres je složen ze zástupců místních federací a schází se alespoň jednou za tři roky i k mimořádnému zasedání, které svolává jeho předseda z vlastní iniciativy či na písemnou žádost nejméně pětina členů.¹³⁶

Na národní úrovni je kontakt se základnou realizován prostřednictvím dvou hlavních linií: národním kongresem sdružujícím zástupce federací a národními tajemníky federací, za něž odpovídá národní sekretariát. Národní síť je rozdělena do regionálních sekretariátů, které jsou zodpovědné za koordinaci sekretářů v jednotlivých

¹²⁹ *Projet des statuts soumis à l'approbation des adhérents* [online]. 12. 6. 2015 [cit. 2015-10-01]. Dostupné z www: < <http://www.frontnational.com/pdf/statuts1.pdf> >.

¹³⁰ VENNER, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provie*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 130.

¹³¹ DELWIT, Pascal. *Les partis politiques en France*. Bruxelles: Université de Bruxelles, 2014. s. 198.

¹³² GILLES, Ivaldi. *Les formations d'extrême droite: Front national et Mouvement national républicain* [online]. Pierre Bréchon. Les Partis politiques français, La Documentation française, 2005. [cit. 11. 11. 2015]. s. 16. Dostupný z: < <https://halshs.archives-ouvertes.fr/halshs-00090104/document> >.

¹³³ VENNER, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provie*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 130.

¹³⁴ DELWIT, Pascal. *Les partis politiques en France*. Bruxelles: Université de Bruxelles, 2014. s. 199.

¹³⁵ *Projet des statuts soumis à l'approbation des adhérents* [online]. 12. 6. 2015 [cit. 2015-10-01]. Dostupné z www: < <http://www.frontnational.com/pdf/statuts1.pdf> >.

¹³⁶ VENNER, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provie*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 132.

departementech. Strana je na úrovni departement řízena resortním úřadem a jeho tajemníkem.¹³⁷

3.2 Proces získávání členů

Proces náboru a výběru potenciálních elit je pro politickou stranu a její další existenci zásadní, protože určuje, kdo bude zastávat moc ve stranické hierarchii v blízké budoucnosti. A pokud je možné analyzovat cesty k získávání moci uvnitř stranické hierarchie, je možné lépe pochopit, jak strana funguje a reprezentuje sama sebe před veřejností politickou komunitou. Proto se v této části pokusím přiblížit, jak takový nábor v Národní frontě skutečně probíhá.

DeClair ve své knize zmiňuje Seligmana, Kinga a Kima, kteří v roce 1974 rozdělili proces náboru elit do tří fází: osvědčení, výběr a přiřazení role. Dále Aberbach, Putnam a Rockman ve své studii z roku 1981¹³⁸ zjistili, že přístup k elitnímu postavení v politické straně byl jasně orientován ve prospěch mužů vysokoškolsky vzdělaných, vychovaných ve městě a z politicky aktivních rodin. V rámci Národní fronty zahrnuje politický nábor komplexní mix správného nasazení, organizačních požadavků a motivů kandidátů. Za klíčový element při náboru sympatizantů považuje DeClair především motivaci.¹³⁹

Aktivisté přibíhají v Národní frontě v jejím počátku, jifi v tichou byli dříve zapojeni do některého krajně pravicového či nacionalistického uskupení. Měli tak jisté zkušenosti a představy o tom kam by měla Národní fronta směřovat. Proto byla strana až do 80. let nestabilní a nevystupovala jednotně. V 80. letech se strana podařilo rekrutovat nové aktivisty a to zejména mezi mladými. Lafont ve svém textu pomocí několika jedinců ukazuje na politickou kontinuitu, v níž je pozitivní vztah ke krajní pravici důležitou záležitostí. Důležitou roli tak zastupují rodiče, prarodiče i prostředí, ve kterém mladí aktivisté vyrůstají.¹⁴⁰

¹³⁷ VENNÉ, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provinciaux*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 135.

¹³⁸ ABERBACH, Joel D, Robert D PUTNAM a Bert A ROCKMAN. *Bureaucrats and politicians in western democracies* [online]. Cambridge, Mass: Harvard University Press, 1981. [cit. 20. 11. 2015]. Dostupné z: <<http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=10313836>>.

¹³⁹ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 142-144.

¹⁴⁰ LAFONT, Valérie. *Les jeunes militants du Front national: Trois modèles d'engagement et de cheminement* [online]. Revue française de science politique, Vol. 51, No. 1, 2001. [cit. 20. 11. 2015]. s. 178-186. Dostupný z: <http://www.persee.fr/doc/rfsp_0035-2950_2001_num_51_1_403612>.

Za klíčový moment v náborovém procesu strany lze považovat rok 1984, ve kterém byla ukončena dosavadní neatraktivita Národní fronty. „Úspěch Fronty dosažený v roce 1984 v evropských volbách poskytl straně zvolené úředníky a ti přilákali rozdílné publikum voličů a nová k... Strana považovala za nutnost, aby ve straně byl dostatek profesionálů z různých oblastí. „Le Penovo osobní pozvání hrálo nedílnou součást v náborovém procesu. Nikdo jiný ve straně neměl jeho postavení nebo vliv. Cílem tohoto masivního náboru bylo usnadnit úspěch Fronty ve volbách do Národního shromáždění v roce 1986.“¹⁴¹

DeClair rozděluje nové rekruty na základající členy, notables a nové rekruty. Zakládající členové zastávali uvnitř stranické hierarchie nejvíce moci a až do roku 1990 dominovali i v politickém byrokratickém aparátu strany. Notables jsou velmi známí zejména na úrovni lokálních komunit, ve kterých zastávali různé druhy funkcí. Schopnost Národní fronty rekrutovat národně známé jednotlivce byla důležitou součástí jejího úsilí o získání své vlastní politické reputace. Od nových rekrutů byla vyžadována absolutní oddanost jak straně, tak i jejímu předsedovi. Důvodem této kontroly byl jejich výrazně mladší věk, nízké vzdělání i politická zkušenost.¹⁴²

Aby strana přešla problémům typickým pro velkou stranu, dlouhou dobu rozhodoval o výběru kandidátů do Národní fronty sám Jean-Marie Le Pen. Chtěl si tak zajistit, aby voliči členové strany byli loajální k jeho osobě a obcházel tak formální byrokratický aparát strany. Jeho záměr však nebyl zcela úspěšný, jelikož lokální stranické sekce fládky ve volbách nominovat své kandidáty samy. Le Pen situaci vyřešil tak, že editelství, které sám řídil, převzalo kontrolu nad expanzí lokální úrovně strany. Centrum a periferie tak byly více propojeny a autonomie lokálních sekcí omezena. Le Pen si tak dokázal nadále udržovat absolutní kontrolu nad stranickou organizací strany i v rámci jejími členy.¹⁴³

Postupem času přešla Národní fronta k nové strategii, která spočívala v rekrutování většinou nových a solidních kandidátů, kteří poté agituji voliče.¹⁴⁴ I přesto se strana v některých částech Francie setkávala s nedostatkem aktivních členů.

¹⁴¹ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 65-66.

¹⁴² Tamtéž, s. 147-155.

¹⁴³ PEDAHZUR, Ami., BRICHTA, Avraham. *The Institutionalization of Extreme Right-wing Charismatic Parties: a Paradox?* Party Politics, Vol. 08, No. 1. 2002. s. 42.

Dokazem je fládost od vedení strany, ve které prostřednictvím e-mailu apeluje na své členy, aby obsadily prázdná místa na kandidátních listinách v určitých departementech.¹⁴⁵ Stálou preferencí však pro stranu zůstává rekrutace mladých a ambiciózních lidí, kteří chtějí pracovat.¹⁴⁶ Dle Daniela Stockemera se podařilo Národní frontě mezi lety 2011 a 2014 získat okolo 60 tisíc nových platících členů. Autor článku tento nárůst zdůvodňuje drobnými změnami v ideologii strany, po nástupu Marine Le Penové do funkce předsedy strany. Vyzdvihuje zejména její přijatelnou rétoriku a odklon od radikálních prohlášení, které byly typické pro jejího otce. Potvrzuje to i samotný postoj Marine Le Penové, která trvá na tom, aby byl ze strany vyloučen každý člen a to včetně jejího otce, který bude mít na veřejnosti rasistické, anti-sionistické a revizionistické komentáře.¹⁴⁷ Strana se začala také postupně otevírat všem muslimům i ženám z různých ekonomických poměrů a sociálních skupin. Tato catch-all strategie, kterou dříve prosazoval i Jean-Marie Le Pen, se podařilo realizovat až jeho dceři Marine Le Penové. Ta výrazně rozšířila stranickou základnu o nové členy pocházející ze všech částí společnosti a sociálních skupin.¹⁴⁸

3.3 Výcvik Národní fronty

V Národní frontě existují dva typy výcviku: první z nich je uskutečňován prostřednictvím táborů, letních kol a kongresů. Tato forma je určena širokému publiku, aktivistům a kádru, mladým i starším. Druhý typ je zajišťován pomocí konkrétních zařízení, jakým je škola pro výcvik, která se v průběhu času vyvíjela a s ní i její metody a motivy. První letní univerzita Národní fronty mládeže se konala v Maule v Yvelines

¹⁴⁴ ALDUY, Cécile. *How The National Front Is Systematically Winning Over the French Electorate* [online]. 26. 3. 2014 [cit. 2015-10-15]. Dostupné z www: <<http://www.thenation.com/article/how-national-front-systematically-winning-over-french-electorate/>>.

¹⁴⁵ *Le FN recrute des candidats par e-mail* [online]. 6. 2. 2011 [cit. 2015-11-25]. Dostupné z www: <<http://www.leparisien.fr/politique/le-fn-recrute-des-candidats-par-e-mail-06-02-2011-1302314.php>>.

¹⁴⁶ VINOUCUR, Nicholas. *Le Pen's new army of defectors* [online]. 22. 10. 2015 [cit. 2015-11-25]. Dostupné z www: <<http://www.politico.eu/article/guy-deballe-le-pens-army-of-defectors-national-front-francois-hollande/>>.

¹⁴⁷ STOCKEMER, Daniel. *The "new" ideology of the Front National (FN) under Marine Le Pen: A slight change with a big impact* [online]. Ottawa: University of Ottawa, 2014. [cit. 10. 10. 2015]. s. 2-7. Dostupný z: <<https://ecpr.eu/Filestore/PaperProposal/6a3d620c-7826-4eec-8cb8-e9333892ef45.pdf>>.

¹⁴⁸ WILLIAMS, Michelle Hale. *A new era for French far right politics? Comparing the FN under two Le Pens* [online]. *Análise Social*, Vol. 201. 2011. [cit. 21. 11. 2015]. s. 691. Dostupný z: <<http://analisesocial.ics.ul.pt/documentos/132874250905kCE7xw4Qr70ON5.pdf>>.

od 6. do 8. září roku 1974. Primárním cílem bylo připravit mladé aktivisty na politický život. První evropský nacionalistický tábor organizovaný Národní frontou se odehrál v létě roku 1977. Mladí sympatizanti Národní fronty zde získali ideologické základy a praktické rady v oblasti politiky. Tento tábor byl také místem setkání členů různých organizací z různých zemí, jehož účelem bylo vyměňování názorů a vzájemné poznávání. Smrt Françoise Duprata na jaře roku 1978 zapříčinila posun v ideologické orientaci strany. Paul Robert, kdříve byl v politice zájmovým pracovníkem, navrhl nový projekt, jehož obsahem byla reorganizace strany. Reagoval na příchod mladých lidí, kteří jsou velmi často neobdobníky, a považoval za nutné vytvořit oddělení obecného politického výcviku. V říjnu roku 1978 Národní fronta nabídla svůj první politický a praktický výcvik. Výcvik frontistů byl podobný organizaci univerzitního typu a zaměřoval se na teorii i oblasti. Historický a ideologický výcvik, který využíval Jean-François Chiappe, dále doktrinární výcvik vedený Andrém Delaportem a nakonec praktický výcvik, kterého se ujal Franck Timmermans. Jeho výcvik vycházel z jeho předchozí odborné praxe, kde měl na starosti interní výcvik kádrů. Proto se zaměřoval hlavně na komunikaci, řešení lidských vztahů a osobní konflikty.¹⁴⁹ První tímto novou podporou výcviku Národní fronty se stal *Guide pratique de la section et du militant*. Výcviková činnost však byla postupně díky dluhům strany omezoována.¹⁵⁰

Druhý typ výcviku Národní fronty byl zřízen dva roky po vytvoření Národní fronty, tedy v roce 1974. První politické a doktrinární výcviky navštěvovali jak aktivisté *Ordre Nouveau*, tak nově vytvořené Národní fronty. Hlavním organizátorem byl v této době Yves Van Ghele, ale z důvodu rozdělení těchto dvou organizací na podzim roku 1973, byl výcvik ukončen. V září roku 1974 byl vytvořen Národní institut vzdělávání (*Institut des Études Nationales - IEN*) v jehož čele stál Jean-François Chiappe. Tento institut poskytoval týdenní kurzy a měl nejrozšířenější témata: fašismus, národní armádu, ideologii a politiku, nacionalismus atd. Organizátory zde byli Jean Bourdier, Jean-François Chiappe, Françoise Duprat a Victor Barthelemy. Od začátku do výcviku zasahoval také Jean-Marie Le Pen. Týdenní kurzy se konaly pravidelně v sídle Národní fronty. V září roku 1977 však došlo k zastavení výcviku z nedostatku sebekázně u posluchačů a slabého potenciálu aktivistů. Mezi lety 1978 a 1985 tedy politický výcvik neexistoval.

¹⁴⁹ IGOUNET, Valérie. *Le nouveau Front national en question* [online]. Paris: Institut d'Histoire du Temps Présent, Congrès AFSP, 2013. [cit. 10. 11. 2015]. s. 13. Dostupný z: <<http://www.afsp.info/congres2013/st/st27/st27igounet.pdf>>.

¹⁵⁰ Tamtéž, s. 2-3.

Za átkem roku 1985 bylo 95 % funkcí aparátu Národní fronty prováděno dobrovolníky, a a koliv byla jejich ob tavnost obdivuhodná, nebyla vřdy dostate n kompetentní. Bylo tedy t eba stranu znovu profesionalizovat a zam ít se na její vzd lávání. Konaly se pravidelné sch zky oddíl , ve kterých se p edávaly základy historie Národní fronty a výuka politické rétoriky. V t-ina len tak tém identicky reprodukovala e p edsedy strany. Men-in aktivist ve stran , jejichfl vyjad ování bylo považováno za p íli- extremistické, byla zakázána ve ejná vystoupení ve jménu strany. Z d vodu nedostate né kompetentnosti dobrovolník byla také v ervenci 1985 znovu po ádána letní -kola v Pau. Dále strana organizovala stáfle pod názvem *Formation at action*, které se zam ovaly na p ípravu volebních kampaní. Na konci tohoto výcviku m li ú astníci v d t jak elit soupe i, jak pracovat s tiskem, ovládat techniku projev a debat v etn vystupování v televizi. K tomuto ú elu sloufily zejména: *Conseil Scientifique* a *Institut de formation nationale*. Jejich vytvo ení za átkem ledna 1989 nastalo v moment , kdy Národní fronta za ala svou novou etapu. Tu odstartovaly komunálními volby v b eznu roku 1989.¹⁵¹

V roce 1996 vyhlásil Bruno Mégret povinné vzd lávání pro v-echny leny strany bez ohledu na v k. Z praktického hlediska byly zavedeny dva odd lené výcviky. První z nich m l na starosti *Institut de formation nationale* pro volené zástupce, který poskytoval technický výcvik týkající se r zných aspekt municipálního i regionálního flivota. Organizoval ve erní konference, stáfle a letní univerzitu. Druhý výcvik realizovala -kola kádr (*École des cadres*), která byla zam ena více prakticky a doktrináln . V-echny tyto aktivity byly sou ástí stanov strany vydaných v roce 1995 a jejich cílem bylo poskytnout adekvátní výcvik v-em p íznivc m strany. Michel Soudais popisuje -kolu kádr jako kurzy ur ené pro pom rn velké skupiny 40 afl 50 lidí, které se skládají z prezenta ních videí v nuující se t mto témat m: Národní fronta, kdo jsme? Národní fronta, národní v le. Národní fronta, populární a sociální v le. Tento výcvik byl povinný pro departementní sekretá e a jejich zástupce. B hem vzd lávání byli ú astníci informováni o propagand , komunikaci, volebních postupech a pravidlech politického boje. R zné kurzy byly obligatorní i pro dal-í leny a p íznivce vystupující jménem strany. Pokladník strany byl povinen absolvovat kurzy ú etnictví a práce s po íta em, potencionální kandidáti ve volbách spole n s jejich manaflery volebních

¹⁵¹ IGOUNET, Valérie. *Le nouveau Front national en question* [online]. Paris: Institut d'Histoire du Temps Présent, Congrès AFSP, 2013. [cit. 10. 11. 2015]. s. 1-6. Dostupný z: <<http://www.afsp.info/congres2013/st/st27/st27igounet.pdf>>.

kampaní zase kurzy zahrnující organizaci kampaní, propagandu a vztah s tiskem¹⁵² Národní fronta se tak stala výrazným initelem politické socializace. Lafont mluví také o rodinné socializaci, která je uskutečňována v prostředí blízkém stranám a mluví o stranách, které jednotlivce do Národní fronty.¹⁵³

Výcvik pokračoval i v nevolebním období, kdy se vykonával tzv. udržovací výcvik. Strana se rovněž inspirovala výcviky jiných politických stran, zvláště strany socialistické. V důsledku rozčlenění Národní fronty v roce 1998 byla však výcvikováinnost strany dlouhodobě přerušena.¹⁵⁴

V roce 2013 se Národní fronta společně s *Rassemblement Bleu Marine* (RBM) k této zvyklosti vrátila. Výcvik nejen zůstává pro stranu důležitou činností a to zejména před volbami. Proto plánuje realizovat více než 600 výcviků pro jedince navržené departementními sekretáři. Výcvik je z velké části placen stranou, která hraje za každého voliča 200 euro. Účastníci platí pouze symbolických 40 euro, aby strana zabránila jejich registraci a následné účasti. Poslední stranický výcvik proběhl v roce 2014 v souvislosti se zahájením volební kampaně pro nadcházející volby, během které se kandidáti vzdělávali v oblasti komunální politiky.¹⁵⁵

Technologický pokrok se nevyhýbá ani politickým stranám a rovněž Národní fronta používá pro své výcviky digitální portál, který obsahuje různé výcvikové materiály. V současné době se Národní fronta soustředí na 38 měst s více než 100 tisíci obyvateli a 531 měst s 90 000 tisíci obyvateli, ve kterých strana během posledních voleb získala nejméně 12 % odevzdaných hlasů. Základem strategie Marine Le Penové je ukazovat sílu především v městských oblastech a získat velké množství komunálních radních a starostů.¹⁵⁶

¹⁵² SOUDAIS, Michel. *Le Front National en face*. Mesnil-sur-l'Éstrée: Éditions Flammarion, 1996. s. 250-253.

¹⁵³ LAFONT, Valérie. *Les jeunes militants du Front national: Trois modèles d'engagement et de cheminement* [online]. Revue française de science politique, Vol. 51, No. 1, 2001. [cit. 20. 11. 2015]. s. 178-186. Dostupný z: <http://www.persee.fr/doc/rfsp_0035-2950_2001_num_51_1_403612>.

¹⁵⁴ IGOUNET, Valérie. *Le nouveau Front national en question* [online]. Paris: Institut d'Histoire du Temps Présent, Congrès AFSP, 2013. [cit. 10. 11. 2015]. s. 14. Dostupný z: <<http://www.afsp.info/congres2013/st/st27/st27igounet.pdf>>.

¹⁵⁵ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 430.

¹⁵⁶ Tamtéž, s. 431.

4. P idružené organizace

Informace o p idružených organizacích Národní fronty lze nalézt v literatu e velmi z ídka a to i p es prolomení takzvaného informa ního embarga strany, jeff zastával bývalý p edseda Jean-Marie Le Pen. Aktuální p edsedkyn a dcera jednoho ze zakladatel Národní fronty Marine Le Penová je naopak velmi otev ená rozhovor m s noviná i a dokonce s nimi po ádá pravidelná setkání. Tento p ístup je viditelný zejména v lep-í dostupnosti informací o aktivitách satelit zalofných po roce 2011.

Obecn jsou p idružené organizace definovány jako organizace vázané na stranu, jejichff cílem je rozd lit ob anskou spole nost na sektory a postupn do nich proniknout. Zp soby tohoto prostoupení mezi ob any daného státu pomáhá stran -í it propagandu, zajistit si finan ní prost edky na innost strany a p edev-ím získat aktivisty a nové volí e. „*Národní fronta se snaffila, stejn jako komunistická strana v 50. letech, proniknout do v-ech bun k francouzské spole nosti a k tomuto ú elu vytvo ila rozsáhlou sí kontakt sdrufující aktivisty i sympatizanty pat ící k v t-in sociálních i profesních kategorií.* ¹⁵⁷

N kolik francouzských autor zabývající se krajní pravíci se pokusilo vymezit d vody existence organizací vázaných na stranu. Igounet vysv tluje existenci t chto uskupení jako snahu naslouchat v-em Francouz m v rámci jejich profesí, okolí nebo dle svého centra zájmu a -í it dále poselství strany.¹⁵⁸ Podobn se vyjad uje Ivaldi, který tento systém ozna uje pojmem „*entryism*“, jehoff cílem je -í it ideologii v rámci celé komunity prost ednictvím existujících struktur.¹⁵⁹ Venner uvádí, ff frontistické struktury vznikly z d vodu efektivnosti a jako symbolická odm na pro aktivisty.¹⁶⁰ Systém p idružených organizací vnímá Soudais jako tzv. taktiku pavou í sí ¹⁶¹, kterou strana postupn vytvá í na základ pot eb s úmyslem zachytit se ve v-ech spole enských skupinách. Sám zakladatel strany Jean-Marie Le Pen tuto strategii

¹⁵⁷ MILZA, Pierre. *Evropa v černých košilích*. 1. vyd. Praha: Themis, 2005. s. 253-255.

¹⁵⁸ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 162.

¹⁵⁹ IGNAZI, Piero., YSMAL, Colette. *The Organization of Political Parties in Southern Europe*. Westport: Praeger, 1998. s. 56.

¹⁶⁰ VENNER, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provie*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 128.

¹⁶¹ SOUDAIS, Michel. *Le Front National en face*. Mesnil-sur-l'Éstrée: Éditions Flammarion, 1996. s. 206-207.

nazývá politikou lilie.¹⁶² Nejedná se však o novou strategii strany, ale lety ověný postup, který dokazuje historický vývoj krajní pravice uvedený v předchozí části práce.

Tento systém je součástí velkého mechanismu, jehož cílem je prostřednictvím přidružených organizací prosazovat politiku Národní fronty mezi obyvatele Francie. Socio-profesní skupiny se stávají pro stranu distribučními sítěmi frontistické politiky a současně se snaží přilákat do strany nové lidi s různými dovednostmi. Zpočátku se takto strana vypořádávala zejména s absencí dřívých rozhodných politiků a intelektuálů v nichž odvíjí francouzské společnosti. Stranické „*cercles*“ působící na národní úrovni tak pokrývají téměř všechny oblasti, se kterými přicházejí občané Francie do každodenního kontaktu.

Strana začala tuto strategii prosazovat od poloviny 80. let¹⁶³ jako reakci na krizi, během které se prudce snížil počet stran i odborových organizací a velké politické a společenské instituce tak ztrácely na svém významu.¹⁶⁴ Na přelomu listopadu a prosince 1995 se strana rozhodla zapojit i do oblasti odborových svazů. Tato sociální orientace se objevila po analýze výsledků prezidentských voleb konaných v tomto roce. Analýza ukázala, že celkem 24 % lidí hlasovalo ve volbách pro Le Pen a řádnému kandidátovi na prezidenta se nepodařilo tento počet překonat.¹⁶⁵ Bruno Mégret tuto stranickou aktivitu zdůvodnil v únorovém *Le Monde* z roku 1996 takto: „*zesílit přítomnost Národní fronty ve francouzské společnosti, posílit tak její místní zastoupení a rozšířit její vliv v odborných kruzích*.“ Postupně se tak začaly objevovat různé autonomní odborové struktury působící pod Národní frontou, která chtěla pomáhat hájit zájmy zaměstnanců. Patřily mezi ně FN-Police, FN-RATP¹⁶⁶, FN-Transports en commun lyonnais, FN-Pénitenciaire¹⁶⁷ a FN-Poste. V roce 1998 však Nejvyšší soud¹⁶⁸ prohlásil odborové organizace za ilegální a jejich působení muselo být ukončeno. Bylo tak rozhodnuto na základě francouzského práva, podle kterého musí být odborová

¹⁶² SOUDAIS, Michel. *Le Front National en face*. Mesnil-sur-l'Estrée: Éditions Flammarion, 1996. s. 211-212.

¹⁶³ GILLES, Valdi. *Les formations d'extrême droite: Front national et Mouvement national républicain* [online]. Pierre Bréchon. Les Partis politiques français, La Documentation française, 2005. [cit. 11. 11. 2015]. s. 19. Dostupný z: <<https://halshs.archives-ouvertes.fr/halshs-00090104/document>>.

¹⁶⁴ WINOCK, Michel. *Historie extrémní pravice ve Francii*. 1. vyd. Praha: Academia, 1998. s. 172.

¹⁶⁵ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 273.

¹⁶⁶ RATP=Régie autonome des transports parisiens. Zajišťuje část veřejné dopravy v Paříži.

¹⁶⁷ Pénitenciaire=věznice

¹⁶⁸ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 275.

organizace nezávislá na jakékoli stranické formaci.¹⁶⁹ Toto na ízení v–ak vedení strany neodradilo a nadále se snaží v oblasti odbor prosazovat. D kazem je *Cercle national de défense des travailleurs syndiqués*, který byl založen v roce 2009 i *Cercle Front syndical* existující od roku 2015.

Jelikož aktivita p idružených organizací r zn fluktuovala, rozhodla se strana na po átku roku 1996 více zam ít na jejich koordinaci. Tu m li na starosti Pierre Descaves a Bruno Gollnisch, který v roce 1998 uvedl, že zám rem strany je obnovit tyto stranické nástroje.¹⁷⁰ S nástupem nové p edsedkyn v roce 2011 do–lo v oblasti „*nationaux cercles*“ rovn í k n kolika zm nám. Marine Le Penová odmítala dále akceptovat existenci r zných krajn pravicových ideologických uskupení uvnit strany a chtě la Národní frontu více sjednotit. Proto se rozhodla omezit p sobení „*cercles*“ antisemitského typu jako bylo ň uvre française a vymýtít tak antisemitské proudy, které se ve stran stále vyskytovaly.¹⁷¹

S ohledem na blížící se prezidentské volby v roce 2017, ve kterých bude p edsedkyn Národní fronty kandidovat, vybudovala strana n kolik nových p idružených organizací r zného typu ó think-tanky, collectifs, odbory, tzv. cercles, i skupiny expert ¹⁷². Díky nim je Národní fronta stále více aktivní v klí ových oblastech francouzské společnosti a prezentuje tak svou politickou a intelektuální sílu. Aktuáln je primárním cílem strany i jejích satelitních organizací práv kandidatura p edsedkyn strany v t chto volbách.

V této ásti diplomové práce budu popisovat organizace vázané na stranu rozd lené do ty kategorií dle doby jejich vzniku. Toto chronologické ázení umožní tená i lépe pozorovat oblasti a témata, na které se strana b hem svého vývoje zam ovala. Mezi satelity Národní fronty jsem se rozhodla za adit i n kolik uskupení existujících p ed vznikem strany, protože považuji za d leflité uvést historické p íklady, ve kterých jifi p ímo i nep ímo p sobili budoucí lenové Národní fronty. Následuje kategorie organizací založených po vzniku strany v roce 1972 afl do vým ny p edsedy

¹⁶⁹ BIHR, Alain. *Le spectre de l'extrême droite: Les Français dans le miroir du Front National*. Paris: Les Éditions de l'Atelier, 1998. s. 92-93.

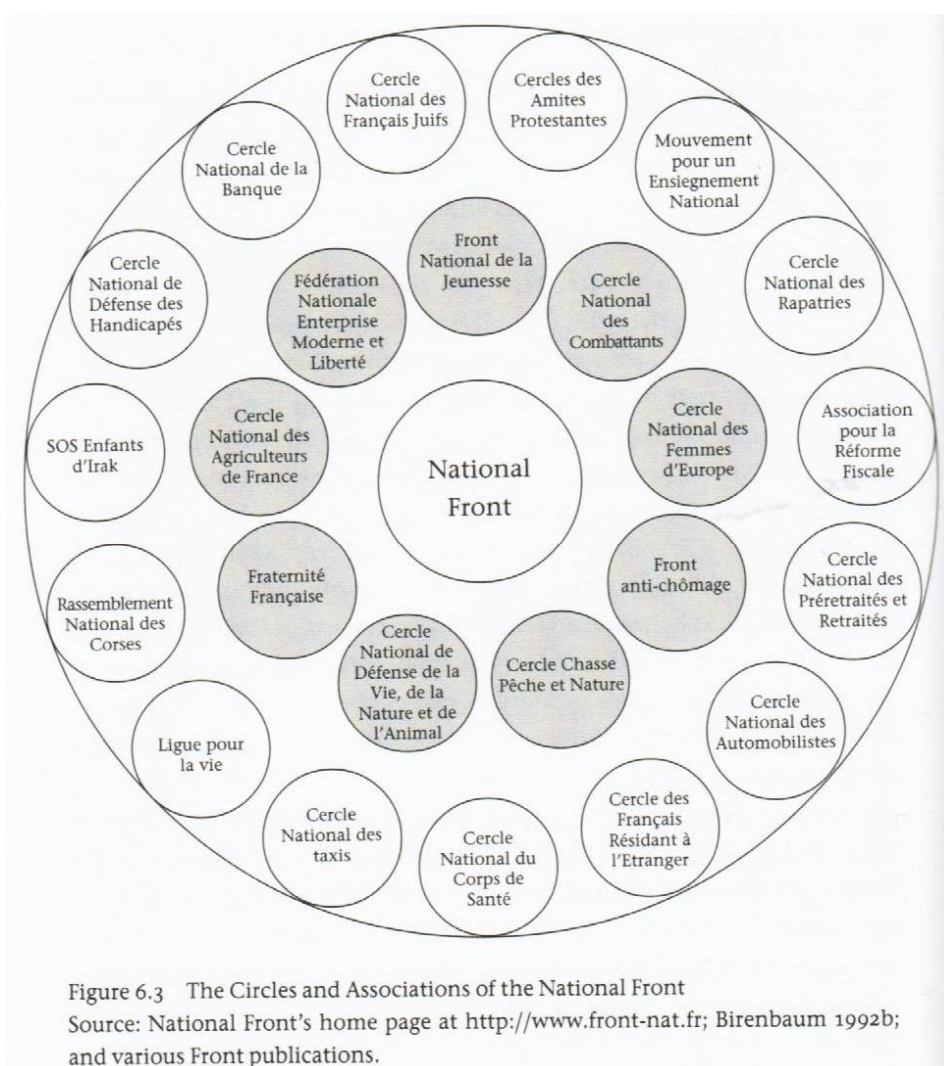
¹⁷⁰ SOUDAIS, Michel. *Le Front National en face*. Mesnil-sur-l'Estrée: Éditions Flammarion, 1996. s. 210.

¹⁷¹ BETZ, Hans-Georg. *The New Front National: Still a Master Case?* Augsburg: Recode, 2013. Working Paper No. 30. ISSN 2242-3559. [cit. 15. 11. 2015]. s. 2. Dostupný z: <http://www.recode.info/wp-content/uploads/2014/01/Final-RECODE-30-Hans-Georg-Betz_Final_fin.pdf>.

¹⁷² IGOUNET, Valérie. *Le FN part à la conquête des électeurs cachés* [online]. 16. 6. 2015 [cit. 2015-10-25]. Dostupné z www: <<http://blog.francetvinfo.fr/derriere-le-front/2015/06/16/le-fn-part-a-la-conquete-des-electeurs-caches.html>>.

strany v roce 2011. Obm na p edsedy m la vliv i na innost uskupení tohoto typu, proto je jim v nován samostatný oddíl. Na záv r jsem vytvo ila skupinu satelit , které jsou vázáné na stranu, ale z d vodu absence informací nemohou být rozd leny podle vý-e uvedených podmínek.

P ilofený soupis zobrazuje organizace napojené na stranu, které m ly významný vliv zejména na p elomu 20. a 21. století. Tyto struktury zahrnovaly širokou škálu témat (kolství, kultura, zemědělství, atd.) a prezentovali se jako nezávislé na politické straně. Tyto rozsáhlé vazby poskytují straně přístup ke zcela nevyužitým zdrojům v politickém prostředí po celé Francii.¹⁷³

Zdroj: DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 168.

¹⁷³ FOUREST, Caroline., VENNÉ, Fiammetta. *Le guide des sponsors du Front national est de ses amis*. Paris: Raymond Castells Éditions, 1998. s. 18.

4.1 Historické příklady proudu extrémních organizací

1. CROIX-DE-FEU

Croix-de-feu bylo vytvořené v roce 1929 bývalými bojovníky *la Grande Guerre*, jenž bylo v polovině třicátých let více než 200 tisíc členů. Cílem bylo bránit národní soudržnost a to i pravidelnými střety s komunisty. V čele hnutí *La Roque* vytvořil pozici silné výkonné moci, která redukovala roli parlamentu, aniž by to jak ohrožovala národní reprezentaci. V roce 1934 se však objevilo nebezpečí převratu, a tak *La Roque* nařídil svým vojákům, aby se rozestali.¹⁷⁴

2. CENTRE D'ÉTUDE SUPÉRIEURES DE PSYCHOLOGIE SOCIALE (CESPS)

Toto centrum založil v roce 1956 Georges Sauge, jenž byl v minulosti členem komunistické mládeže a před válkou konvertoval ke katolickému fundamentalismu. Výuka tohoto centra se zaměřovala na proudy národního rozvratu, jakými byl komunismus, socialismus a levicový katolicismus. Iniciativu zakladatele podporovaly také osobnosti krajní pravice včetně Pierra Poujada a Jean-Marie Le Pena.¹⁷⁵

3. FRONT NATIONAL DES COMBATTANTS (FNC)

Zprvu neznámá organizace, která vznikla v srpnu 1957¹⁷⁶, nikdy nehrála tak vlivnou roli jako OAS, přesto byla důležitou mobilizující silou krajní pravice. V tomto uskupení šlo především o rekrutování lidí, kteří se účastnili různých konfliktů, které nastaly po válce. Hlavním cílem FNC bylo udržet Alžírsko francouzské, to se jí však nepodařilo a v roce 1961 byla s pomocí Charlese de Gaulle její činnost ukončena.¹⁷⁷

4. FRONT NATIONAL POUR L'ALGÉRIE FRANÇAISE (FNAF)

FNAF vzniklo 27. července 1960 s úmyslem podporovat a bránit oddělení Alžírsko a bylo stejně jako FNC rozpuštěno dekretem Rady ministrů v dubnu roku 1961.¹⁷⁸

¹⁷⁴ CRÉPON, Sylvain. *Enquête au cœur du nouveau Front national*. Paris: Nouveau Monde éditions, 2012. s. 29-30.

¹⁷⁵ MILZA, Pierre. *Evropa v černých košilích*. 1. vyd. Praha: Themis, 2005. s. 79.

¹⁷⁶ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 12.

¹⁷⁷ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 24.

¹⁷⁸ DE BOISSIEU, Laurent. *Le "front national" de Jean-Marie Le Pen* [online]. 15. 1. 2013 [cit. 2015-10-27]. Dostupné z [www: <http://www.france-politique.fr/wiki/Front_National_Combattant_\(FNC\)>](http://www.france-politique.fr/wiki/Front_National_Combattant_(FNC)>).

5. SOCIÉTÉ D'ÉTUDES ET DE RELATIONS PUBLIQUES (SERP)

Hudební vydavatelství založené v březnu roku 1963 Jean-Marie Le Penem, Léonem Gaultierem a Philippem Marcaisem. SERP vydávalo zejména vojenskou hudbu v etn písň vychvalující vzestup k moci Adolfa Hitlera, za něj byl Jean-Marie Le Pen odsouzen k dvěma měsícům v zění a pokut deset tisíc frank . V roce 1992 nejstarší dcera Jena-Marie Le Pena, Marie-Caroline Gendron tuto nahrávací společnost zdílala. SERP však bylo v roce 2000 posláno do likvidace a v říjnu roku 2008 oficiálně zaniklo.

6. Ñ UVRE FRANÇAISE

Nacionalistické hnutí založené v roce 1968 bývalým bojovníkem v Indo čín Andrém Cantelaubem s pomocí Françoise Duprata a Jeana-Gillese Malliarakise. Jednalo se o jedno z nejstarších sdružení radikální pravice s velmi hierarchickou strukturou. Skupina se inspirovala tajnými metodami OAS, do které několik členů této organizace rovněž patřilo. Doktrínou tohoto hnutí byla směs neofašismu, petanismu a zvláště sociálního katolicismu a antisemitismu. Aktivisté ñ *uvre française* byli rozdělení do tří generací: bývalí kolaboranti a nacisté, bývalí členové OAS, členové krajně pravicových politických odborů a mladí aktivisté.¹⁷⁹ Hnutí bylo dekretem z 23. července roku 2013 rozpuštěno z důvodu šíření xenofobních a antisemitských ideologií.¹⁸⁰

7. CERCLE RENAISSANCE

Toto uskupení bylo vytvořeno v roce 1970 Michelelem de Rostolanem, jenž působil v letech 1986 až 1988 pod hlavičkou Národní fronty v Národním shromáždění. Michel de Rostolan byl také aktivistou skupiny *Occident*, členem CNI¹⁸¹ a později i politického výboru Národní fronty. Cílem Rostolana bylo prezentovat *Cercle Renaissance* jako místo nepolitického a nekonfesijního setkávání¹⁸² a podpořit renesanci kulturních, občanských a duchovních hodnot.¹⁸³

¹⁷⁹ VENNEN, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provie*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 119-120.

¹⁸⁰ PERRINEAU, Pascal. *La France au Front: Essai sur l'avenir du Front national*. Saint-Amand-Montrond (Cher): Librairie Arthème Fayard, 2014. s. 56.

¹⁸¹ CNI=Centre national des indépendants et paysans

¹⁸² CHEBEL D'APPOLLONIA, Ariane. *L'Extrême-droite en France: De Maurra à Le Pen*. Paris: Éditions Complexe, 1996. s. 483

¹⁸³ SOUDAIS, Michel. *Le Front National en face*. Mesnil-sur-l'Estrée: Éditions Flammarion, 1996. s. 209.

4.2 P idružené organizace založené v letech 1972 ó 2011

1. FÉDÉRATION PROFESSIONNELLE INDÉPENDANTE DE LA POLICE (FPIP)

Tato federace vznikla v roce 1973 a mnoho vedoucích, kteří působili v této organizaci, studovalo na *École nationale supérieure de la police française*. Bývalý generální tajemník Serge Lecanu sestavil brigádu policie s názvem „*Section spéciale*“, kterou jeho blízcí nazývali SS. *Section spéciale* se podílela na rasistickém útoku proti ubytovně pro pracující imigranty Sonacotra v Cagnes-sur-Mer. Při útoku byl jeden policista zabit a dalších dvanáct zraněno. Předsedou FPIP byl Didier Gandossi, jenž byl však okamžitě odvolán ministerstvem vnitra a na jeho místo nastoupil Philippe Bitauld. Podle uvedených informací měla organizace okolo 6 tisíc členů.¹⁸⁴

V květnu roku 1987 se rozhodlo FPIP založit sdružení *Les Amis de Police et Sécurité* (APS) a od roku 1990 rovněž publikovalo čtvrtletník *Police et sécurité magazine*, kterým se policisté FPIP snažili zajistit veškeré náklady na francouzskou bezpečnost. Od dubna 1995 byl vydáván *Police information sécurité*.¹⁸⁵

Aktuálně je federace složená pouze z národních a městských policistů, kteří jsou bezpečnostním aparátem nezávislým na státu. Dlouhá léta tato organizace vyzývá k vytvoření civilní služby, která by zahrnovala všechny bezpečnostní oblasti: celníky, žandáry, policie a hasiče. FPIP je rovněž členem Evropské konfederace policejních odborů prostřednictvím které chce, aby byly jejich požadavky slyšet také na evropské úrovni. Aktuálním předsedou je Claude Choplin.¹⁸⁶

2. FRONT NATIONAL DE LA JEUNESSE (FNJ)

V Národní frontě existuje několik přidružených organizací zabývajících se mladými lidmi. Jednou z nich je Národní fronta mládeže, která patří mezi nejstarší a nejdřívejší satelitní organizace Národní fronty. Toto mládežnické křídlo bylo vytvořeno v prosinci roku 1973 pod vedením národního editela Carla Langa. V polovině 80. let ho ve funkci vystřídal Martial Bild, který zadal svou politickou

¹⁸⁴ FOUREST, Caroline., VENNÉ, Fiammetta. *Le guide des sponsors du Front national est de ses amis*. Paris: Raymond Castells Éditions, 1998. s. 57-58.

¹⁸⁵ FOUREST, Caroline., VENNÉ, Fiammetta. *Le guide des sponsors du Front national est de ses amis*. Paris: Raymond Castells Éditions, 1998. s. 60-62.

¹⁸⁶ CHOPLIN, Claude. *Historique de la FPIP* [online]. 2015 [cit. 2015-12-10]. Dostupné z [www: <http://www.fpip-police.fr/?page_id=40>](http://www.fpip-police.fr/?page_id=40).

kariéru v PFN¹⁸⁷ a v roce 1980 se přesunul do Národní fronty. Jedinci vykonávající pozici národního editore Národní fronty mládeže zpravidla později získali místo v politickém byru. Lze tedy pozici editore mládežnické frakce považovat za vstupní bránu k vyšším postům ve straně. Ve FNJ působí aktivisté především ve věku 16 až 24 let, kteří jsou v literatuře často označováni jako „des bébés Le Pen“, v případě miminka Le Pena.¹⁸⁸ Programy organizace jsou pořádány letní vzdělávací kurzy i další workshopy během celého roku. Hlavním posláním organizace je připravit nejmladší stoupence na reálnou participaci v samotné straně. Národní fronta mládeže působí také na francouzských univerzitách a středních školách po celé zemi, kde neustále rozšiřuje svůj vliv mezi nejmladšími příznivci.¹⁸⁹ FNJ byla také postupně doplňována dalšími strukturami určenými pro mladé lidi a to zejména v akademickém světě.¹⁹⁰ Venner ve své knize uvádí, že počet členů této organizace se pohyboval okolo 10 tisíc.¹⁹¹ V letech 1990 až 1991 dohlíželo FNJ na založení dvou studentských svazů: *Renouveau étudiant* (RE) a *Renouveau lycéen* (RL).¹⁹² Zajímavostí je, že současná předsedkyně strany Marine Le Penová, nebyla nikdy členem této mládežnické organizace, ale přesto se podílela na přípravě významných festivalů a přehlídek.¹⁹³ Současným národním editorem této mládežnické organizace je Gaetan Dussausaye, který byl do této funkce jmenován předsedkyní strany v říjnu 2014.¹⁹⁴

¹⁸⁷ PFN = Parti des forces nouvelles, která od roku 1974 do roku 1981 konkurovala Národní frontě.

¹⁸⁸ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 371.

¹⁸⁹ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 167.

¹⁹⁰ VENNER, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provinciaux*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 137.

¹⁹¹ Tamtéž, s. 137.

¹⁹² IGNAZI, Piero., YSMAL, Colette. *The Organization of Political Parties in Southern Europe*. Westport: Praeger, 1998. s. 58.

¹⁹³ CRÉPON, Sylvain. *Enquête au cœur du nouveau Front national*. Paris: Nouveau Monde éditions, 2012. s. 51.

¹⁹⁴ *Le FNJ: la direction nationale* [online]. 2015 [cit. 2015-12-10]. Dostupné z www: <<http://www.fnjeunesse.fr/les-federations/la-direction-nationale/>>.

3. INSTITUT DES ÉTUDES NATIONALES (IEN)

Tento institut vznikl v září roku 1974 a jednalo se o první vzdělávací organizaci, která se zaměřovala na intelektuální a doktrinární výcvik.¹⁹⁵ Institut působil v sídle Národní fronty týdenní kurzy a zabýval se různými tématy, jako je fašismus, ideologie, politika, nacionalismus atd. Měl za úkol vybavit budoucí kádry strany politickým jazykem, který se pohybuje v mezích zákona. V institutu působili jako koordinátoři Jean Bourdier, Jean-François Chiappe, François Duprat a Victor Barthélemy. Institut také zajišťoval rychlé šíření svého učiva prostřednictvím fotokopií. Aktivita této vzdělávací organizace byla ukončena v září roku 1977.¹⁹⁶

4. COMITÉ LE PEN (CLP)

Tento výbor existoval od roku 1979 a symbolizoval úsilí o mobilizaci a reorganizaci Národní fronty. Skládal se z militantní části a vedoucích, včetně členů Národní fronty. Dle svých stanov si CLP kladla za cíl podpořit opozičního kandidáta na prezidenta republiky a poukázat prostředky vedoucí k jeho úspěchu.¹⁹⁷

5. CENTRE CHARLIER DE CHRÉTIENTÉ-SOLIDARITÉ

Existuje od roku 1979 pod vedením Bernarda Antonyho, Alaina Sanderse a Thibauta de La Tocnaye. Jedná se o kulturní instituci, které organizuje konference a letní školy.¹⁹⁸

6. BLEU-BLANC-ROUGE (BBR)

První festival BBR, nesoucí název podle barev národní vlajky, se uskutečnil 13. září 1981 a jeho cílem bylo shromáždit všechny zastánce pravice.¹⁹⁹ Každoroční festival Národní fronty byl nejprve zorganizován jako reakce na komunistický svátek *Humanité*, který se koná každý rok v září na podporu komunistického deníku. V říjnu

¹⁹⁵ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 79.

¹⁹⁶ IGOUNET, Valérie. *Le nouveau Front national en question* [online]. Paris: Institut d'Histoire du Temps Présent, Congrès AFSP, 2013. [cit. 10. 11. 2015]. s. 1-2. Dostupný z: <<http://www.afsp.info/congres2013/st/st27/st27igounet.pdf>>.

¹⁹⁷ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 109.

¹⁹⁸ VENNEN, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provie*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 34.

2005 BBR neoficiálně zahájilo kampaň Jean-Marie Le Pena k prezidentským volbám, které se konaly o dva roky později.²⁰⁰

7. ENTREPRISE MODERNE ET LIBERTÉS (EML)/LA FÉDÉRATION NATIONALE ENTREPRISE MODERNE ET LIBERTÉ (FNEML)

Tento podnik založil v roce 1984, těsně po volbách do Evropského parlamentu, André Dufraisse. Ve skutečnosti měl tento satelit Národní fronty dva hlavní cíle: nejprve vytvořit sílu pro patrona a tím následně podpořit získávání finančních prostředků ve svém byznysu. Aktivisté Jacques Doriot a André Dufraisse vstoupili v roce 1941 do *Légion des volontaires français contre le bolchévisme* (LVF)²⁰¹, v roce 1956 se stali tajemníky hnutí poujadistů řízené Jean-Marie Le Penem a o rok později členy Výboru bojovníků Národní fronty.²⁰² První generální tajemník André Dufraisse plánoval svolat nejkvalifikovanější členy v každé potřebované oblasti, aby vypracovaly soupis vyhlášek, nařízení, zákonů a správních předpisů, které paralyzují francouzskou ekonomiku na všech úrovních.²⁰³

Pod nezávislou značkou Národní fronty si tento podnik kladl za cíl stát se důležitou konkurencí pro SNPMI (*Syndicat national des petites et moyennes industries*) a CGPME (*Confédération générale des petites et moyennes entreprises*) včetně Jeana-Michela Duboise, který byl mimoto viceprezidentem. V počátcích zahájilo svou činnost desítky think-tanky, například *Télécom* nebo *Grandes Écoles, Bâtiment et travaux publics, Douanes et administration*, které musely být později sloučeny z důvodu nedostatku členů.²⁰⁴

¹⁹⁹ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 123.

²⁰⁰ BEREZIN, Mabel. *Revisiting the French National Front: The Ontology of a Political Mood* [online]. Cornell University: Journal of Contemporary Ethnography Vol. 36, No. 2, 2007. [cit. 2. 12. 2015]. s. 133-139. Dostupný z: <<http://users.dickinson.edu/~mitchelk/courses/POSC290/FN%20readings/Berezin%20-%20FN.pdf>>.

²⁰¹ Legie francouzských dobrovolníků proti bolševismu=legie bojující na východní frontě, která se později stala součástí SS.

²⁰² FOUREST, Caroline., VANNER, Fiammetta. *Le guide des sponsors du Front national est de ses amis*. Paris: Raymond Castells Éditions, 1998. s. 38.

²⁰³ IGOUNET, Valérie. *Le FN part à la conquête des électeurs cachés* [online]. 16. 6. 2015 [cit. 2015-07-23]. Dostupné z www: <<http://blog.francetvinfo.fr/derriere-le-front/2015/06/16/le-fn-part-a-la-conquete-des-electeurs-caches.html>>.

²⁰⁴ FOUREST, Caroline., VANNER, Fiammetta. *Le guide des sponsors du Front national est de ses amis*. Paris: Raymond Castells Éditions, 1998. s. 39.

V d sledku výsledku místních voleb v roce 1984 je toto uskupení pokládáno za základní prvek po áte ního volebního úsp chu Národní fronty. Hlavním zám rem bylo spojit stranu s obchodním sv tem a poskytovat pot ebné finan ní prost edky, které byly nutné p ed zavedením legislativy o ve ejném financování.²⁰⁵ Jelikož byla strana b hem prvních deseti let své existence finan n insolventní.²⁰⁶ P edsedou byl Jean-Michel Dubois, jenž p sobil jako len politického byra a generální tajemník organizace SOS ó d ti Iráku. EML bylo charakterizováno jako druh obchodní komory Národní fronty, kam podnikatelé mohou p íjít a spole n profitovat z vzájemných zku-eností. V jiném slova smyslu perfektn rozum t problém m, kterým francouzské podniky elí každý den.²⁰⁷

Ve sdrufení EML byly seskupené také tyto organizace: *Cercle national des banques et assurances*, *Cercle national de la fonction publique*, *Cercle national de l'enseignement*, *Cercle national de la SNCF*, *Cercle national de la RATP*, *Cercle national Mers et Ports*.²⁰⁸

V b eznu roku 1996 Národní fronta oznámila, že se p idružené organizace, v originálním názvu „*cercles*“, transformují do sociáln -profesních sdrufení tzv. „*syndicats*“. Následn se tak v zá í roku 1996 *Entreprise moderne et Libertés* reorganizovalo do *Fédération nationale Entreprise moderne et Libertés*, FNEML respektive FN-EML. Tato nová federace slou ila následující uskupení *Coordination nationale des artisans et commercatns*, *Coordination nationale des PME-PMI*, *Coordination nationale des professions libérales*, *Coordination nationale des professions de santé* a nakonec *Coordination nationale des agriculteurs et viticulteurs de France*.²⁰⁹ Tento oficiální satelit Národní fronty shromáždil nejv t-í po et aktivist , kte í se poprvé p edstavili v roli kandidát Národní fronty ve volbách do obchodních a pr myslových komor v listopadu roku 1997.²¹⁰

FNEML nabízela pochopiteln program národovecké linie ekonomických my-lenek strany. Jejím posláním bylo sjednotit „skute né podnikatele“, kte í vytvo íli,

²⁰⁵ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 169.

²⁰⁶ Tamtéž, s. 40.

²⁰⁷ Tamtéž, s. 169.

²⁰⁸ BIHR, Alain. *Le spectre de l'extrême droite: Les Français dans le miroir du Front National*. Paris: Les Éditions de l'Atelier, 1998. s. 90.

²⁰⁹ Tamtéž, s. 61.

²¹⁰ FOUREST, Caroline., VENNÉ, Fiammetta. *Le guide des sponsors du Front national est de ses amis*. Paris: Raymond Castells Éditions, 1998. s. 23.

spravovali a udržovali své podniky napříč různými krizemi a byli rovněž opravdovými tvůrci pracovních míst. Po roce existence, odborová organizace ohlásila 1 500 členů a mnoho dalších zájemců, kteří chtěli do odboru vstoupit.²¹¹

8. CERCLE NATIONAL DES FRANÇAIS DÉFAVORISÉS

Organizace vznikla v roce 1984 a byla určena pro nezaměstnané a dlužníky, kterým nabízela morální i finanční pomoc, právní poradenství a zprostředkovávala jim nabídky práce. Tento „cercles“ se nacházel ve všech velkých městech, jeho roli však postupně převzala *Front anti-chômage*.²¹²

9. SEKTA MOON

Spolupráce, která sahá až do poloviny 80. let minulého století, kdy se sdružení pro sjednocení světového křesťanství snažilo zasahovat do francouzské a evropské politiky. Tato sekta je viditelně ovlivněna ideologií Národní fronty a první oficiální smlouva mezi touto sektou a stranou byla uzavřena v únoru roku 1984.²¹³

10. ASSOCIATION POUR LA SUPPRESSION DE L'IMPÔT SUR LE REVENU ET LA RÉFORME FISCALE (ASIREF)

Sdružení vzniklo v roce 1985 pod vedením Jeana-Clauda Martineze, jehož cílem bylo provést daňovou reformu.²¹⁴

11. RÉSISTANCE DE FER ANTIMARXISTE

Tato organizace byla vytvořena v roce 1985 v Lyonu, bývalým náměstkem ministra regionálního svazu dělníků – *Force Ouvrière* (FO).²¹⁵

²¹¹ FOUREST, Caroline., VENNÉ, Fiammetta. *Le guide des sponsors du Front national est de ses amis*. Paris: Raymond Castells Éditions, 1998. s. 40.

²¹² BIHR, Alain. *Le spectre de l'extrême droite: Les Français dans le miroir du Front National*. Paris: Les Éditions de l'Atelier, 1998. s. 91.

FOUREST, Caroline., VENNÉ, Fiammetta. *Le guide des sponsors du Front national est de ses amis*. Paris: Raymond Castells Éditions, 1998. s. 20-21.

²¹⁴ SOUDAIS, Michel. *Le Front National en face*. Mesnil-sur-l'Estrée: Éditions Flammarion, 1996. s. 209.

²¹⁵ BIHR, Alain. *Le spectre de l'extrême droite: Les Français dans le miroir du Front National*. Paris: Les Éditions de l'Atelier, 1998. s. 91.

12. CERCLE NATIONAL RÉAGIR TRANSPORTS AÉRIENS (RATP)

Cercle national Réagir byl vytvořen v roce 1985 a o dva roky později se objevila odborová organizace *Cercle national RATP*. Do tohoto odboru spadá také *Force nationale Transports en commun lyonnais*, *Cercle national des Chemins de fer*, *Cercle national Mer et Ports*, následovány dalšími.²¹⁶

Cercle national RATP vzniklo roku 1987, v jehož čele stál Joël Barrois, který přišel z Odborového svazu nezávislých (USI). Bylo zde evidováno okolo 1000 členů, kteří byli rekrutováni z řad lidí ve veřejných dopravních prostředcích a dispečerů. RATP vytvořilo opravdovou malou armádu k zajištění bezpečnosti, a koliv to nebyla její role. Dopravní odvětví zastává ve straně stále velmi výraznou roli.²¹⁷

13. CERCLE NATIONAL DES FEMMES D'EUROPE (CNFE)

Tato organizace byla založena v prostorách hotelu Plaza v Nice v květnu roku 1985²¹⁸, pod vedením Martine Lehideux a s pomocí Ariane Biot a Denise Kohler. Jednalo se o satelit za účelem kompenzace slabé reprezentace žen ve straně a jejím oficiálním cílem bylo bránit francouzskou rodinu, ženy a základní hodnoty společnosti.²¹⁹

Soraya Djebbour, která je členkou této organizace a zároveň první muslimkou zvolenou do regionální rady pod hlavičkou Národní fronty v roce 1986²²⁰ uvedla, že zatímco feministky vidí sociální vztahy mezi muži a ženami v termínech síly, členové CNFE na druhé straně vidí tyto vztahy jako vzájemně doplňující. Existuje zde potřeba chránit tuto harmonii a nevytvájet rebelie proti mužům a přírodě. Martine Lehideux, která zahájila činnost CNFE a v roce 1984 byla zvolena poslankyní do Evropského parlamentu za Národní frontu, zastává názor, že francouzské ženy musí ochránit

²¹⁶ IGOUNET, Valérie. *Le FN part à la conquête des électeurs cachés* [online]. 16. 6. 2015 [cit. 2015-07-23]. Dostupné z [www: <http://blog.francetvinfo.fr/derriere-le-front/2015/06/16/le-fn-part-a-la-conquete-des-electeurs-caches.html>](http://blog.francetvinfo.fr/derriere-le-front/2015/06/16/le-fn-part-a-la-conquete-des-electeurs-caches.html).

²¹⁷ DUPUIS, Jérôme. *Entreprises des sections très spéciales* [online]. [cit. 2015-10-15]. Dostupné z [www: <http://referentiel.nouvelobs.com/archives_pdf/OBS1327_19900412/OBS1327_19900412_020.pdf>](http://referentiel.nouvelobs.com/archives_pdf/OBS1327_19900412/OBS1327_19900412_020.pdf).

²¹⁸ VENNÉ, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provies*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 138.

²¹⁹ MAYER, Nonna., SINEAU, Mariette. *France: The Front National. Rechtsextreme Parteien: eine mögliche Heimat für Frauen?* [online]. Opladen: Leske and Budrich, 2002. s. 68. [cit. 25. 10. 2015]. Dostupný z: <http://www.cevipof.com/DossCev/elec2002/Enjeux/pdf/FN%20-%20VD%202001.pdf>.

²²⁰ *Front national: qui était Ahmed Djebbour* [online]. [cit. 2015-11-26]. Dostupné z [www: <http://www.lecercledelesliberaux.com/?p=9752>](http://www.lecercledelesliberaux.com/?p=9752).

integritu a peffítí národní komunity realizováním jejich pirozené role matek a ochrány vzdání jejich dítí.²²¹ Satelit také publikuje *Bulletin du CNFE*.²²²

Klesající a zároveň stárnoucí francouzská populace spolu s rozíováním imigrantské populace jsou klíovými tématy CNFE. Francouzské demografické mylení je d v rn doprovázeno politikou podporující natalitu. Dkazem je také blízký vztah Národní fronty a Národního demografického institutu (*Institut national d'études démographiques - INED*).²²³

14. CERCLE NATIONAL DES COMBATTANTS (CNC)

Cercle national des combattants byl založen v prosinci 1985 Rogerem Holeindrem a ml okolo ty i tisíc p íslu-ník . Satelit se zúastnil vojenských vzpomínkových oslav a po ádal také r zné p edná-ky, konference a sympozia. Výjimkou není kařdoro ní velká zahradní rodinná oslava, která se stala postupn tradicí. Od roku 1988 byla v dubnu pravideln organizována ceremonie na památku zabitých voják a etník na ostrov Ouvéa v etn dal-ích shromářd ní na památku ob tí komunismu, pronásledovaných k es an í proti invazi p ist hovalc . CNC má také skupinu svých kadet ve v ku od 8 do 16 let, kte í v uniformách absolvují výcvik.²²⁴ Tento satelit je ozna ován jako podp rná skupina pro bývalé bojovníky a podle stanoviska Le Pena reprezentoval unikátního ob anského a patriotického ducha.²²⁵

²²¹ CHARLES, Nickie., M. HINTJENS, Helen. *Gender, ethnicity and political ideologies* [online]. London: Routledge, 1998. [cit. 25. 10. 2015]. s. 99-100. Dostupné z: <<http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=10056100>>.

²²² MAYER, Nonna., SINEAU, Mariette. *France: The Front National. Rechtsextreme Parteien: eine mögliche Heimat für Frauen?* [online]. Oplader: Leske and Budrich, 2002. s. 69. [cit. 25. 10. 2015]. Dostupný z: <<http://www.cevipof.com/DossCev/elec2002/Enjeux/pdf/FN%20-%20VD%202001.pdf>>.

²²³ CHARLES, Nickie., M. HINTJENS, Helen. *Gender, ethnicity and political ideologies* [online]. London: Routledge, 1998. [cit. 25. 10. 2015]. 100 s. Dostupné z: <<http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=10056100>>.

²²⁴ VENNER, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provie*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 139-140.

²²⁵ DAVIES, Peter. *The National Front in France: ideology, discourse, and power* [online]. London: Routledge, 2001. 278 s. [cit. 15. 12. 2015]. s. 31. Dostupné z: <<http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=10070487>>.

15. CERCLE NATIONAL DES FRANÇAIS À L'ÉTRANGER

Tento satelit byl založen v roce 1986 Michelelem de Camaretem a velitelem Dore. Je usazen v 42 zemích a má 1 432 členů. Ve skutečnosti organizace působí jako dopravní pás.²²⁶

16. CERCLE NATIONAL DES FRANÇAIS JUIFS (CNFJ)

CNFJ založil v roce 1986 Robert Hemmerdinger s cílem oživit obvinění z antisemitismu. Po smrti jejího zakladatele v roce 2004 byla organizace neaktivní, a proto se jí Národní fronta rozhodla reaktivovat. Jejím úkolem je bojovat proti diskriminaci, kterou požádaly *Conseil représentatif des institutions juives de France* (CRIF), *Union des étudiants juifs de France* (UEJF) a několik dalších zájmových skupin.²²⁷ V roce 2011 vytvořil Michel Ciardi *Union des Français Juifs* (UFJ), nástupnickou organizací CNFJ, která měla seskupit všechny řídkovské patrioty. Snahou bylo shromáždit řídkovské stoupence a členy Národní fronty. V roce 2012 se však unie rozhodla, z důvodu antisemitských výroků členů strany, od Marine Le Penové distancovat.²²⁸

17. CERCLE NATIONAL DES RÉPATRIÉS (CNR)

Národní sdružení repatriovaných založené v roce 1987 chrání francouzské navrátilce z bývalé kolonie. Podle strany to má být přirozený domov pro všechny *pièdes noirs*.²²⁹

18. ALLIANCE GÉNÉRALE CONTRE LE RACISME ET POUR LE RESPECT DE L'IDENTITÉ FRANÇAISE ET CHRÉTIENNE (AGRIF)

Aliance byla založena Bernardem Antonym v roce 1988²³⁰ a zaměřuje se na prezentování a projevy o náboženství. Pokud aliance shledá nějaké poznámky

²²⁶ VENNEN, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provie*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 143.

²²⁷ *Le FN recrée le "Cercle national des juifs"* [online]. 10. 3. 2011 [cit. 2015-11-28]. Dostupné z www: <<http://www.lefigaro.fr/flash-actu/2011/03/10/97001-20110310FILWWW00535-le-fn-recree-le-cercle-national-des-juifs.php>>.

²²⁸ CIARDI, Michel. *Du cercle national des Français juifs à l'union des Français juifs* [online]. 9. 4. 2012 [cit. 2015-11-28]. Dostupné z www: <<http://france-licratisee.hautetfort.com/archive/2012/04/09/du-cercle-national-des-francais-juifs-a-l-union-des-francais.html>>.

v souvislosti s náboženstvím za provokativní, neváhá se obrátit na soud.²³¹ Tímto prostředky se snaží bojovat proti degradaci morálky, banalizování homosexuality a eutanázii, kterou odsuzuje.²³²

19. FRONT ANTI-CHÔMAGE (FAC) A FRATERNITÉ FRANÇAISE (FF)

Frontu proti nezaměstnanosti a Francouzské bratrství popisuje Edward Declair jako dva z nejpozoruhodnějších příkladů. Obě výše zmíněná seskupení se v nově založené francouzské občanské společnosti, a proto je budou popisovat ve společné kategorii. Fronta proti nezaměstnanosti byla vytvořena za účelem pomoci nezaměstnaným francouzským mužům a ženám najít práci. Francouzské bratrství působilo jako humanitární pomoc pro své francouzské spoluobčany.

Francouzské bratrství, které vzniklo v roce 1988, se specializovalo na pomoc francouzským mužům a ženám, kteří jsou zoufalí nebo v nouzi.²³³ Cílem bylo vytvořit smlouvu mezi francouzskými lidmi v potížích a francouzskými lidmi, kteří odmítají ztratit hostejnost k nespravedlnosti. Leták této organizace měl myšlenku: „*France, to jsi také ty! Předpověď utrpení na celém světě, předpověď utrpení u našich dveří*“.²³⁴ Za vznikem FF stál Noël Lantz a Jacques Deschanel. Nejprve měla Fronta proti nezaměstnanosti velmi okrajovou existenci, to se však změnilo v únoru roku 1994. Pod vedením Samuela Maréchala, jenž stál v čele Národní fronty mládeže, vznikla také Výzkumná asociace pro nezaměstnanost mládeže (ARPEJ).²³⁵ Činnosti prováděné pod

²²⁹ DAVIES, Peter. *The National Front in France: ideology, discourse, and power* [online]. London: Routledge, 2001. 278 s. [cit. 15. 12. 2015]. s. 31. Dostupné z: <<http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=10070487>>.

²³⁰ Bernard Antony [online]. 15. 4. 1997 [cit. 2015-11-28]. Dostupné z www: <<http://www.voltairenet.org/article5670.html>>.

²³¹ *Une association perd son procès contre la pièce Golgota Picnic* [online]. 10. 12. 2015 [cit. 2015-12-20]. Dostupné z www: <<http://www.la-croix.com/Urbi-et-Orbi/Actualite/France/Une-association-perd-son-proces-contre-la-piece-Golgota-Picnic-2015-12-10-1391340>>.

²³² VENNERS, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et proies*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 36.

²³³ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 169.

²³⁴ DAVIES, Peter. *The National Front in France: ideology, discourse, and power* [online]. London: Routledge, 2001. 278 s. [cit. 15. 12. 2015]. s. 69. Dostupné z: <<http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=10070487>>.

²³⁵ MARTIN, Virgine., GILLES, Ivaldi., LESPINASSE, Grégory. *Le Front national entre clientélisme et recherche d'un enracinement social* [online]. Critique internationale, Vol. 4, No. 1, 1999. [cit. 10. 10. 2015]. s. 170. Dostupný z: <www.persee.fr/web/revues/home/prescript/article/criti_1290-7839_1999_num_4_1_1531>.

hlaví kou Francouzského bratrství jsou také úzce spojeny s d'Éliane Guillet de La Brosse. Práce Francouzského bratrství bezpochyby pomohla Národní frontě k vítězství v komunálních volbách v roce 1995²³⁶ a od roku 2005 byla jeho předsedkyní Le Penova žena Jany Le Pen.²³⁷

Dalším krokem Národní fronty v tomto směru bylo v listopadu roku 1996 otevření kuchyní nabízející polévky v Paříži. Úmyslem bylo opět pomoci nezaměstnaným, ale ve skutečnosti i nadále podporovat nábor uvnitř této skupiny společnosti, kterou Francouzi nazývají „*exclus*“. Národní Fronta v důsledku sociální práce jí pomohla v dalším procesu získávání členů.²³⁸

20. COTELEC

První asociace založená v roce 1988, jejím primárním cílem bylo získat finanční prostředky pro parlamentní volby a dále podpořit dobré jméno a působení Jean-Marie Le Pena. Druhá v pořadí, Jean-Marie Le Pen Cotelec, navrhovala sbírat dary pro první asociaci. Tajemník Cotelecu, Pierre Peres, nebyl součástí Národní fronty, ale osobním přítelem jejího šéfa. V této organizaci také aktivně působila druhá žena Le Pena Jana Paschos, která byla obdařená osobním majetkem a drahými adresáři jejího bratra George Paschosa i jejího bývalého manžela Jeana Garniera.²³⁹ Tato organizace byla významným zdrojem pro financování strany.

21. CENTRE D'ÉTUDES ET D'ARGUMENTAIRES (CEA)

Toto centrum fungující od roku 1989 spojuje odborníky hovořící o aktuálních děních týkajících se konkrétních témat, které navrhoval především Jean-Marie Le Pen. Dále CEA vyrábělo materiály pro aktivisty, různé politické dokumenty obsahující velmi užitečné informace.²⁴⁰

²³⁶ MARTIN, Virginie., GILLES, Ivaldi., LESPINASSE, Grégory. *Le Front national entre clientélisme et recherche d'un enracinement social* [online]. Critique internationale, Vol. 4, No. 1, 1999. [cit. 10. 10. 2015]. s. 171. Dostupný z: <www.persee.fr/web/revues/home/prescript/article/criti_1290-7839_1999_num_4_1_1531>.

²³⁷ PERRINEAU, Pascal. *La France au Front: Essai sur l'avenir du Front national*. Saint-Amand-Montrond (Cher): Librairie Arthème Fayard, 2014. s. 61.

²³⁸ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 169.

²³⁹ FOUREST, Caroline., VANNER, Fiammetta. *Le guide des sponsors du Front national est de ses amis*. Paris: Raymond Castells Éditions, 1998. s. 18-19.

²⁴⁰ IGUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 214.

22. INSTITUT DE FORMATION NATIONAL (IFN)

Institut vznikl v roce 1989 a v roce 1994 byl akreditován ministerstvem vnitra. Po řadě konference a vzdělávací semináře v etn. letní koly²⁴¹ a jeho cílem je zajistit výuku kádrů a aktivistů hnutí a to zejména v obcích a regionech.²⁴² V roce 1990 vydal institut interní brožuru, ve které se vrací k uení a rozvoji komunikačních dovedností frontistů.²⁴³ Po rozdělení Národní fronty v roce 1998 přešel institut společně s Bruno Mégretem do MNR.²⁴⁴

23. ATELIER DE PROPAGANDE FN (APFN)

APFN vznikl společně s *Conseil scientifique* a *Institut de formation nationale* v prosinci 1989. Nabízel kandidátům různé modely dokumentů a průvodce, který je provede na každém kroku (příprava, organizace, plán atd.).²⁴⁵

24. CONSEIL SCIENTIFIQUE (CS)

Vdecká rada vznikla v roce 1989 na podnět Jeana-Yvese Le Galloua a Bruna Mégreta. Ti chtěli, aby se rada podílela na intelektuálních diskusích hnutí. Členy vdecké rady byli univerzitní uitelé, vdcí, představitelé sv. ta literatury a umění, kteří se zavázali informovat předsedu o aktuálních tématech i problémech. Jako první jí předsedal Jules Monnerot, jehož hlavním cílem bylo dát lepenistické organizaci kulturní nárt a vymazat její populistický obraz.²⁴⁶ Rada také pořádá velké konference a publikuje různé výzkumy a reporty.²⁴⁷ Tuto organizaci je možné brát i jako vdeckou radu Národní fronty, která je jí součástí strany. Snahou strany je zachovat

²⁴¹ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 228.

²⁴² SOUDAIS, Michel. *Le Front National en face*. Mesnil-sur-l'Éstrée: Éditions Flammarion, 1996. s. 250.

²⁴³ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 229.

²⁴⁴ VENNEN, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provie*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 343-344.

²⁴⁵ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 219.

²⁴⁶ MILZA, Pierre. *Evropa v černých košilích*. 1. vyd. Praha: Themis, 2005. s. 255.

²⁴⁷ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 226.

úlohu v decké rady a naopak odstranit radu studií a univerzitního flivota (*le Conseil des études et de la vie universitaire*).²⁴⁸

25. CERCLE NATIONAL POUR LA DÉFENSE DE LA VIE, DE LA NATURE ET DE L'ANIMAL (CNDVNA)

Cercle National de la Défence de la Vie, de la Nature et de l'Animal p sobící od roku 1990 je ekologickou organizací.²⁴⁹ Zd raz uje krásu francouzské p dy a spole enství v–ech flivých forem v harmonické kombinaci, která potvrzuje tyto zázraky flivota. Tato organizace má dvojí cíl, prvním z nich je zachování a následné obnovení p írody.²⁵⁰

26. CERCLE NATIONAL DES AGRICULTEURS DE FRANCE (CNAF)

Organizaci založil v listopadu 1990 Jean-Claude Martinez a dále v n m p sobí jeho p edseda Alexis Arette, který cht l dát tomuto hnutí rad ji odborovou povahu²⁵¹ a pokladník Michel Vautelin. CNAF organizuje adu konferencí, jako je nap . genocida zem d lství, a mnoho akcí proti bruselské politice.²⁵² V roce 1995 za al CNAF publikovat titul *Le Paysan National*.²⁵³

27. CERCLE ALEXIS DE TOCQUEVILLE

Bylo p vodn vytvo eno Henrim Josseranem, bývalým lenem OAS, Jean-Michelem Schoelerem, Jean-Michelem Duboisem v roce 1991²⁵⁴. Tato organizace je nazývána jedním z most mezi lepénistickou krajní pravící a pravící oslovovanou jako

²⁴⁸ *Vers une politique dynamique de l'Enseignement Supérieur* [online]. [cit. 2015-11-29]. Dostupné z [www: <http://www.frontnational.com/le-projet-de-marine-le-pen/avenir-de-la-nation/enseignement-superieur/>](http://www.frontnational.com/le-projet-de-marine-le-pen/avenir-de-la-nation/enseignement-superieur/).

²⁴⁹ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 169.

²⁵⁰ DAVIES, Peter. *The National Front in France: ideology, discourse, and power* [online]. London: Routledge, 2001. 278 s. [cit. 15. 12. 2015]. s. 110-111. Dostupné z: [<http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=10070487>](http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=10070487).

²⁵¹ SOUDAIS, Michel. *Le Front National en face*. Mesnil-sur-l'Estrée: Éditions Flammarion, 1996. s. 209.

²⁵² VANNER, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provie*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 143.

²⁵³ DAVIES, Peter. *The National Front in France: ideology, discourse, and power* [online]. London: Routledge, 2001. 278 s. [cit. 15. 12. 2015]. s. 107. Dostupné z: [<http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=10070487>](http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=10070487).

²⁵⁴ *Michel Rostolan* [online]. 26. 6. 2005 [cit. 2015-11-29]. Dostupné z [www: < http://radio-courtoisie.over-blog.com/article-573300.html>](http://radio-courtoisie.over-blog.com/article-573300.html).

klasická. Jejím zájmem je podporovat a prosazovat jakýkoliv inženýring týkající se v cílech ve veřejných, občanských společnostech a podnikání.²⁵⁵

28. CERCLE NATIONAL DES PRÉRETRAITÉS ET DES RETRAITÉS

Hnutí vzniklo v červnu 1991 a bojovalo proti vládě Chirac-Juppé, která nadále drancovala sociální ochranu Francouzů a vysávala je neustálým nárůstem daní a zaváděním nových poplatků.²⁵⁶

29. COORDINATION RURALE (CR)

CR bylo vytvořeno na podzim roku 1991 na základě odmítnutí některých velkých zemědělců, zvláště výrobců obilí, reorganizovat zemědělskou politiku na základě plánů Evropské unie. Nová politika zahrnovala výrobní kvóty, vyníždění půdy z produkce a odstranění dotací. Jelikož reakce FNSEA²⁵⁷ byla velmi slabá, Národní fronta zřídila další organizaci *Fédération française de l'agriculture* (FFA). Jednalo se o malý svaz zemědělců, jehož bývalý předseda Alexis Arette-Landresse se nakonec připojil k Národní frontě a předsedal *Cercle national des agriculteurs de France*. FFA se na podzim roku 1994 spojilo s CR a umožnilo jim společně se prezentovat v celonárodních lednových volbách v roce 1995, ve kterých obdrželi okolo 12 % hlasů.²⁵⁸

30. ASSOCIATION DE RECHERCHE POUR L'EMPLOI DES JEUNES (ARPEJ)

ARPEJ založil Samuel Maréchal v únoru 1994 za účelem podporovat mladé nezaměstnané lidi a zároveň s nimi navazovat kontakty a motivovat je ke vstupu do FNJ.²⁵⁹

²⁵⁵ CHATAIN, Jean. *Du Cercle Tocqueville à EML, la solidarité de certaines dynasties du monde des affaires le duc milliardaire* [online]. 18. 3. 1992 [cit. 2015-08-01]. Dostupné z www: <<http://www.humanite.fr/node/29342>>.

²⁵⁶ VENNÉ, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provie*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 144.

²⁵⁷ FNSEA=le Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles, jedná se o odborovou organizaci, která byla založena v roce 1946.

²⁵⁸ BIHR, Alain. *Le spectre de l'extrême droite: Les Français dans le miroir du Front National*. Paris: Les Éditions de l'Atelier, 1998. s. 62-63.

²⁵⁹ MARTIN, Virginie., GILLES, Ivaldi., LESPINASSE, Grégory. *Le Front national entre clientélisme et recherche d'un enracinement social* [online]. Critique internationale, Vol. 4, No. 1, 1999. [cit. 10. 10. 2015]. s. 170. Dostupný z: <www.persee.fr/web/revues/home/prescript/article/criti_1290-7839_1999_num_4_1_1531>.

31. SOS ENFANTS D'IRAK

Jean-Marie Le Pen se vyslovil v souvislosti s válkou v Perském zálivu proti zásahu francouzské armády v Iráku, která by se podle něj měla více zaměřit na bezpečnost na území Francie. Přijetí pro-iráckého postoje představovalo podle Valérie Igounet celkový ideologický zvrát Národní fronty, které mělo i své následky a destabilizovalo Le Penovu stranu. Alespoň čtvrtina členů Národní fronty později neobnovila své členství a stranu ihned opustila. Le Penova podpora iráckému diktátorovi vyvrcholila v listopadu 1990, kdy byl přijat Saddamem Hussajnem v Bagdádu na základě iniciativy Jeana-Clauda Martinezeho a Charlese de Chambruna. Hussajn dal poté pokyn, aby byli Francouzi zadrženi během bojů propuštěni. Předseda strany se ještě několikrát v doprovodu svých příbuzných do Iráku vrátil²⁶⁰ a to postupně vedlo k tomu, že Jany Le Pen a Jean-Michel Dubois založili v roce 1995 humanitární sdružení *SOS-Enfants d'Irak*.²⁶¹ Jeho zájmem bylo pomoci iráckým dětem, které byly zasafeny mezinárodním embargem.²⁶²

32. MOUVEMENT POUR UN ENSEIGNEMENT NATIONAL (MEN)

Hnutí vytvořené v roce 1995, které bojovalo za záchranu národa a francouzskou identitu prostřednictvím vzdělávacích institucí. MEN mělo okolo dva tisíce členů a publikovalo vlastního informačního bulletinu. Vytvořilo také několik místních sdružení pro rodiče a zprostředkovávalo jim informace o souasných podobách vzdělávání tehdejší mládeže. Když došlo k rozdělení strany v roce 1998 společně s Bruno Mégretem odešly nejen jeho příznivci, ale i tato organizace. Organizace se tak připojila k nové mégretovské straně *Mouvement National Républicain*. V roce 2013 se Marine Le Penová rozhodla založit *Collectif Racine*, která nahradila činnost dříve existujícího MEN.²⁶³

²⁶⁰ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 247-249.

²⁶¹ CRÉPON, Sylvain. *Enquête au cœur du nouveau Front national*. Paris: Nouveau Monde éditions, 2012. s. 14.

²⁶² DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 168.

33. FRONT NATIONAL DE LA POLICE (FNP)

Vzniklo v listopadu roku 1995 a v téna jeho člen jifl p sobila v d íve zmín né organizaci FPIP. Cílem bylo í it ideologii politické strany, v dubnu 1998 v-ak byla tato odborová organizace zakázána.²⁶⁴

34. COMITÉ NATIONAL DE SOUTIEN À L'ARMÉE ET AUX INDUSTRIES DE DÉFENSE

Výbor vznikl v roce 1996²⁶⁵ den po oznámení Jacquese Chiraca o reorganizaci armády. Cílem bylo získat dostatek podpis pro petici pofladující zachování jednotek, kterým hrozilo rozpu-t ní a zabezpe ení zbrojního pr myslu v etn pracovních míst.²⁶⁶

35. FRONT NATIONAL DE LOCATAIRES (FNL)

Národní fronta nájemník vytvo ená v roce 1996 získala v tomtéfl roce ve volbách osmnáct k esel do správních rad *Habitations à loyer modéré* (HLM)²⁶⁷. Národní fronta spojení s touto organizací neskrývala a naopak doufala, fle ji pom fle získat nové volí e.²⁶⁸

36. FN-PÉNITENTIAIRE

Odborová organizace, kterou založil Jean-Paul Laurendau v prosinci 1996 za ú elem organizace zam stnanc ve v znici.²⁶⁹

²⁶³ *Collective Racine: Le FN à l'école* [online]. 11. 10. 2013 [cit. 2015-12-20]. Dostupné z www: < <http://lahorde.samizdat.net/2013/10/11/collectif-racine-le-fn-a-lecole/>>.

²⁶⁴ FOUREST, Caroline., VENNÉ, Fiammetta. *Le guide des sponsors du Front national est de ses amis*. Paris: Raymond Castells Éditions, 1998. s. 57.

²⁶⁵ *Politique de défense: d'une loi de programmation militaire à l'autre(1994-2007)* [online]. 11. 9. 2008 [cit. 2015-12-02]. Dostupné z www: < <http://www.vie-publique.fr/chronologie/chronos-thematiques/politique-defense-loi-programmation-militaire-autre-1994-2007.html>>.

²⁶⁶ SOUDAIS, Michel. *Le Front National en face*. Mesnil-sur-l'Éstrée: Éditions Flammarion, 1996. s. 211.

²⁶⁷ HLM=sektor pro pro Francouze z nižší sociální třídy.

²⁶⁸ SERAFINI, Tonino. *Les lepénistes jubilent de leur percée dans les HLM* [online]. 29. 6. 1996 [cit. 2015-12-22]. Dostupné z www: < http://www.liberation.fr/france-archive/1996/06/29/les-lepenistes-jubilent-de-leur-percee-dans-les-hlm_173024>.

²⁶⁹ ROMAIN, Rosso. *L'homme qui fait entrer le FN en prison* [online]. 3. 10. 1996 [cit. 2015-12-22]. Dostupné z www: < http://www.lexpress.fr/informations/l-homme-qui-fait-entrer-le-fn-en-prison_618516.html>.

36. STRUCTURE GÉNÉRATION LE PEN

Tuto strukturu založil Samuel Maréchal v roce 1998 z důvodu potlačení Mégretovy ofenzivy. Marine Le Penová, název tohoto uskupení mírně pozměnila a nazvala ho *Génération Le Pen* a jeho předsedkyní se stala Marie-Christine Arnautu.²⁷⁰ Od roku 2000 vedla toto uskupení Marine Le Penová, která se zaměřila na obnovu Národní fronty prostřednictvím pořádání debat s lidmi, kteří nejsou navázáni na stranu. Michel Perottino ve svém článku uvádí, že toto sdružení hrálo a hraje důležitou roli nejen tím, že legitimizovalo Marine jako politickou osobnost, ale zároveň jí umožnilo vytvořit si nové kontakty a síť stoupenců.²⁷¹ Toto sdružení vydávalo také svůj měsíční zpravodaj *Aviso*.²⁷²

37. IDÉES NATION

Think-tank byl založen v roce 2010 politiky a právníky a jeho úkolem bylo radit Marine Le Penové s její kampaní.²⁷³

38. RASSEMBLEMENT BLEU MARINE (RBM)

RBM je politické sdružení, které bylo založeno v říjnu roku 2008, na podporu Marine Le Penové v prezidentských volbách v roce 2012. Koncept RBM má představovat přechod strany v souvislosti se změnou předsedy strany. Sdružení si klade za cíl shromáždit všechny patrioty, které spojuje úcta k hodnotám francouzské republiky.²⁷⁴

²⁷⁰ CRÉPON, Sylvain. *Enquête au cœur du nouveau Front national*. Paris: Nouveau Monde éditions, 2012. s. 72.

²⁷¹ PEROTTINO, Michel. *Několik poznámek k výměně lídra Národní fronty ve Francii*. Acta Politologica, Vol. 3, No. 1. 2011. s. 89.

²⁷² IGUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 372.

²⁷³ WILLIAMS, Michelle Hale. *A new era for French far right politics? Comparing the FN under two Le Pens* [online]. *Análise Social*, Vol. 201. 2011. [cit. 21. 11. 2015]. s. 690. Dostupný z: <<http://analisesocial.ics.ul.pt/documentos/132874250905kCE7xw4Qr700N5.pdf>>.

²⁷⁴ IGUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 429.

39. CERCLE NATIONAL DE DÉFENSE DES TRAVAILLEURS SYNDIQUÉS (CNDTS)

Tento „*cercle*“ založila Národní fronta v roce 2009. Jedná se o snahu nahradit zmařený pokus jifi existujících odborových organizací z roku 1995 a 1996, které byly na základě rozhodnutí soudu zakázány.²⁷⁵

4.3 P idružené organizace založené po roce 2011

1. COLLECTIF MARIANNE

Jedná se o studentský think-tank, který vznikl v březnu roku 2014 a je podporován RBM a *Collectif Racine*. Tato studentská skupina chce být mluvčím vlastenecké mládeže, a proto se snaží proniknout do prostředí univerzit a vysokých škol a zde rekrutovat budoucí kádry.²⁷⁶

2. COLLECTIF CLIC (CULTURE, LIBERTÉS, CRÉATION)

Sdružení, které je také připojené na *Rassemblement Bleu Marine* a poskytuje Marine Le Penové nápady na ovlivnění jejího programu v rámci příprav na její kandidaturu v prezidentských volbách v roce 2017. Organizaci řídí Sébastien Chenu, který je bývalý člen UMP²⁷⁷. Tento spolek pořádá každým sč ve jednání i soukromá setkání, a pokud je to možné i s pozvanými hosty. Před existencí *Collectif Clic* existovaly také *Collectif Nouvelle Ecologie*, *Collectif Racine* a *Collectif Audace*.²⁷⁸

3. CAMPUS BLEU MARINE (CBM)

Výcvik *Campus Bleu Marine* odstartoval svou činnost v lednu roku 2013. Louis Aliot, viceprezident Národní fronty je odpovědný za výcvik, demonstrace i o chod samotné organizace. Každý víkend koluje tisíc lidí různých věkových kategorií a profilů.

²⁷⁵ EME-ZIRI, Catherine. *Le FN et les syndicats: une si longue histoire...* [online]. 17. 3. 2015 [cit. 2015-12-03]. Dostupné z www: < <http://france3-regions.blog.francetvinfo.fr/politiquefranchecomte/2015/03/17/le-fn-et-les-syndicats-une-si-longue-histoire.html> >.

²⁷⁶ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 443.

²⁷⁷ Union pour un mouvement populaire

²⁷⁸ DEJEAN, Mathieu. *Quand le FN entend le mot "culture", il dégage son collectif* [online]. 2. 6. 2015 [cit. 2015-11-20]. Dostupné z www: < <http://www.lesinrocks.com/2015/06/02/actualite/quand-le-fn-entend-le-mot-culture-il-degaine-son-collectif-11751612/> >.

Účastní se ho jak lidé, kteří v t–inou nemají fládné politické zkušenosti, tak i ty, kteří ufl je mají. Výcvik nabízí tyto tři moduly: komunální volby, komunikace a terénní akce. Výcvik CBM kopíruje ten, který poskytoval generální sekretariát pod vedením Carla Langa. Jedná se o aktualizaci a přizpůsobení novému kontextu. Zásadní změna spoívá v ideologickém profilu –kolitel , jejichfl politická kultura neerpá své koeny v extrémní radikální pravici.²⁷⁹

Jedním z klíových hráčů CBM byl i Bruno Lemaire, doktor matematiky a ekonomie, absolvent Harwardu a bývalý učitel d’HEC. Byl to jeden z nejbližších poradců Marine Le Penové a staral se také o nábor do think-tanku *Idées Nation*, který spravoval Louis Aliot. Národní fronta vytvořila i svoje vlastní nakladatelství *Éditions nationales*, jehofl první vydanou publikací byla kniha Louise Aliota v nující se francouzským prezidentem a Evropou.²⁸⁰

4. COMITÉ DE GESTION ET DE SUIVI DES ADMINISTRATIONS (CGSA)

Výbor, který vznikl v roce 2013, sdružuje kádry mající zájem spravovat města, která je Národní fronta schopna získat ve volbách. Tuto novou strukturu má na starosti Steeve Briois, který je zodpovědný za koordinaci sítí těchto teritoriálních kádrů. Národní fronta si tak chce zajistit dostatečnou participaci na komunální úrovni a nechce nechávat nic náhodou.²⁸¹

5. COLLECTIF RACINE

Sdružení vlasteneckých učitelů založené v říjnu 2013, které se definuje jako skupina učitelů patriotů vyznávající republikánské hodnoty.²⁸² Jejich cílem je navrhnout osnovy národního vzdělávání a zachránit tak francouzskou republikánskou školu. Na počátku vzniku mělo toto sdružení okolo 300 členů, v roce 2015 se tento počet pohyboval okolo 1 200 a je přítomen v 15 departementech po celé Francii. Vydává také čtvrtletní zpravodaj, který lze číst i v elektronické podobě a spolupracuje s odbory na

²⁷⁹ IGOUNET, Valérie. *Le nouveau Front national en question* [online]. Paris: Institut d’Histoire du Temps Présent, Congrès AFSP, 2013. [cit. 10. 11. 2015]. s. 14-15. Dostupný z: <<http://www.afsp.info/congres2013/st/st27/st27igounet.pdf>>.

²⁸⁰ Tamtéž, s. 15-16.

²⁸¹ *Communiqué du Secrétariat Général du Front national* [online]. 12. 9. 2013 [cit. 2015-12-03]. Dostupné z www: <<http://www.frontnational.com/2013/09/communiqué-du-secretariat-general-du-front-national/>>.

²⁸² IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 443.

vysokých kolech mající nepřátelský postoj k reformám v oblasti univerzitní autonomie.²⁸³

6. CERCLE NATIONAL DES AMIS DES ANIMAUX

Sdružení zaměřené na ochranu zvířat bylo vytvořené v květnu 2014 v Lyonu a prefekturou deklarováno v červnu 2014.²⁸⁴

7. STUDENTSKÝ SPOLEK SCIENCES PO

Na začátku roku 2015 získal studentský spolek Národní fronty podporu ve strukturách univerzity *Science PO* potěbných 120 hlasů od svých studujících kolegů, a byl tak uznán jako oficiální asociace s nárokem na finanční prostředky od školy, přístup k zasedacím místnostem a právo diskutovat s ostatními politickými skupinami existujícími na půdě univerzity.²⁸⁵

8. CERCLE FRONT SYNDICAL

Tento „*cercle*“ vytvořila pařížská federace Národní fronty u příležitosti svátku 1. května v roce 2015. Důvodem je velká podpora strany z ad ministrů a zaměstnanců veřejných služeb. Odborovou organizací řídí Dominique Bourse-Provence²⁸⁶ a jejím primárním cílem je shromáždit členy Národní fronty, kteří působí v odborech.²⁸⁷

²⁸³ Článek: La Lettre du Collectif Racine, Septembre 2015. s. 2-4.

²⁸⁴ *Soirée APERO DOG du Cercle National des Amis des Animaux* [online]. 9. 11. 2014 [cit. 2015-12-21]. Dostupné z www: < <http://www.fn69.fr/2014/11/soiree-aperog-dog-du-cercle-national-des-amis-des-animaux/>>.

²⁸⁵ VINOUCUR, Nicholas a MELO, Sofia. *Le Pen's National Front gets into elite Sciences Po* [online]. 2. 10. 2015 [cit. 2015-12-03]. Dostupné z www: < <http://www.politico.eu/article/le-pens-national-front-gets-into-elite-sciences-po-france-socialists/>>.

²⁸⁶ *Communiqué de la Fédération Front National de Paris* [online]. 30. 4. 2015 [cit. 2015-12-03]. Dostupné z www: < <http://www.frontnational.com/2015/04/a-loccasion-du-1er-mai-la-federation-du-front-national-de-paris-cree-un-cercle-front-syndical/>>.

²⁸⁷ EME-ZIRI, Catherine. *Le FN et les syndicats: une si longue histoire...* [online]. 17. 3. 2015 [cit. 2015-12-08]. Dostupné z www: < <http://france3-regions.blog.francetvinfo.fr/politiquefranchecomte/2015/03/17/le-fn-et-les-syndicats-une-si-longue-histoire.html>>.

4.4 Nezázázené p idružené organizace

1. CERCLE NATIONAL DES ÉLUS RURAUX

Hnutí sponzorované NF, které bylo ur ené pro Francouze a k es any²⁸⁸, jelikož venkovská identita Francie byla ohrožena. Ale práv venkovské obce a jejich zvolení lenové reprezentují podle Národní fronty reálnou Francii a její sv tské tradice.²⁸⁹

2. CERCLE NATIONAL CHASSE PÊCHE ET ENVIRONNEMENT

Cercle Chasse Pêche Nature (lov, rybolov a p írodní kroužek) je ekologické hnutí ízené na základ konzervativního smý-lení.²⁹⁰

3. SOS-TOUT-PETITS

Sdružení, jejíž lenové se uchylovali k ilegálním metodám a násilným akcím proti nemocnicím a lékám, které í legáln provád li potraty.²⁹¹

4. CERCLE NATIONAL DE DÉFENSE DES HANDICAPÉS (CNDH)

Organizuje letní pobyty pro dospělé, které í jsou mentáln postižení. P edsedkyní tohoto „*cercles*“ je Marie-Christine Arnautu.²⁹²

5. DÉPARTEMENT PROTECTION SÉCURITÉ (DPS)

Po ádková služba NF, která má násiln vytlá ovat výtržníky ze svých akcí.²⁹³

6. CERCLE NATIONAL DU CORPS DE SANTÉ

„*Cercle*“, ur ený pro zdravotnické profese, zejména v nemocnicích v pa ířském regionu.²⁹⁴

²⁸⁸ DAVIES, Peter. *The National Front in France: ideology, discourse, and power* [online]. London: Routledge, 2001. 278 s. [cit. 15. 12. 2015]. s. 75. Dostupné z: <<http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=10070487>>.

²⁸⁹ Tamtéž, s. 108-109.

²⁹⁰ DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. s. 169.

²⁹¹ IGNAZI, Piero., YSMAL, Colette. *The Organization of Political Parties in Southern Europe*. Westport: Praeger, 1998. s. 60.

²⁹² VENNER, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provie*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 144.

²⁹³ CRÉPON, Sylvain. *Enquête au cœur du nouveau Front national*. Paris: Nouveau Monde éditions, 2012. s. 13.

7. CERCLE NATIONAL DES GENS D'ARMES (CNGA)

Organizace vytvořená pro lidi, kteří drží i drželi zbraň i jinak slouží národu.²⁹⁵

8. CERCLE NATIONAL DES OFFICIERS ET SOUS-OFFICIERS DE RÉSERVE (CNOSOR)

Je koncipováno jako fórum pro armádní důstojníky.²⁹⁶

9. LIGUE POUR LA VIE

Organizace bojující proti potratům, která klade důraz na morální hodnoty.²⁹⁷

10. UNION SOLIDARISTE

Politická skupina Jeana-Pierra Stirboise, která se připojila k Národní frontě.²⁹⁸

11. CERCLE NATIONAL DES ÉTUDIANTS DE PARIS (CNEP)

Úmyslem CNEP bylo vypracovat strategii a usadit se na fakultách vysokých škol a v Crous.²⁹⁹

12. CERCLES DES AMITIÉS PROTESTANTES

Humanitární organizace založená v roce 1995 Jany Le Penovou.³⁰⁰

²⁹⁴ BIHR, Alain. *Le spectre de l'extrême droite: Les Français dans le miroir du Front National*. Paris: Les Éditions de l'Atelier, 1998. s. 61.

²⁹⁵ IGOUNET, Valérie. *Le FN part à la conquête des électeurs cachés* [online]. 16. 6. 2015 [cit. 2015-10-25]. Dostupné z www: <<http://blog.francetvinfo.fr/derriere-le-front/2015/06/16/le-fn-part-a-la-conquete-des-electeurs-caches.html>>.

²⁹⁶ IGNAZI, Piero., YSMAL, Colette. *The Organization of Political Parties in Southern Europe*. Westport: Praeger, 1998. s. 58.

²⁹⁷ VENNÉ, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provie*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. s. 185.

²⁹⁸ CRÉPON, Sylvain. *Enquête au cœur du nouveau Front national*. Paris: Nouveau Monde éditions, 2012. s. 37.

²⁹⁹ GILLES, Ivaldi. *Les formations d'extrême droite: Front national et Mouvement national républicain* [online]. Pierre Bréchon. Les Partis politiques français, La Documentation française, 2005. [cit. 11. 11. 2015]. s. 19. Dostupný z: <<https://halshs.archives-ouvertes.fr/halshs-00090104/document>>.

³⁰⁰ DE GRANVILLE, Olivier. *Lettre ouverte du Pasteur Blanchard aux instances du Protestantisme Français* [online]. 20. 11. 2008 [cit. 2015-12-21]. Dostupné z www: <<http://www.nationspresse.info/non-classe/lettre-ouverte-du-pasteur-blanchard-aux-instances-du-protestantisme-francais>>.

13. ENTANTE NATIONALE DES LOCATAIRES (ENL)

Národní dohoda nájemník .

14. CENTRE COMMUNAL D'ACTION SOCIALE (CCAS)

Komunální centrum pro sociální akci.

15. ENTRAIDE NATIONALE

Tuto humanitární organizaci m l na starosti pastor Blanchard.³⁰¹

16. CERCLE NATIONAL DE DÉFENSE DES AUTOMOBILISTES ET DE LA ROUTE**17. CERCLE NATIONAL DE L'ÉDUCATION NATIONALE (CNEN)****18. CERCLE NATIONAL DES BANQUES ET ASSURANCES****19. RASSEMBLEMENT NATIONAL DES CORSES (RNC)*****4.5 Shrnutí analýzy***

Z analýzy p idružených organizací vyplývá, že organizace existující p ed vznikem strany byly zam ěny p edev-ím na boj proti komunismu a odd lení Alffírsko. Nejvíce p idružených organizací najdeme v druhé skupin ě, která mapuje období od roku 1972 aŃl do roku 2011. Pod vedením Jean-Marie Le Pena bylo p sobení stranických organizací zam ěno na vzd lávání, dopravu, humanitární ěinnost, náboženství, obchodní ěinnost a obranu. V roce 2011, kdy se do ěla strany postavila Marine-Le Penová, byla aktivita stranických organizací sm rována na její podporu v prezidentských volbách a vzd lávání. Objevila se také snaha obnovit organizace odborového typu, které byly na základ ě rozhodnutí soudu d íve zru-ěny. Strana se tak snaží do svých struktur za lenit osoby p sobící v odborech, mezi kterými je nemalé množství volí ě Národní fronty.

³⁰¹ *Le Front national et la guerre contre l'Irak* [online]. 3. 3. 2003 [cit. 2015-12-20]. Dostupné z [www: <http://reflexes.samizdat.net/le-front-national-et-la-guerre-contre-lirak/>](http://reflexes.samizdat.net/le-front-national-et-la-guerre-contre-lirak/).

5. Tiskoviny

Nejen organizace, ale také tiskoviny mly zasadit krajn pravicové mylenky mezi francouzské obyvatelstvo. Dokázat v-ak právní spojení ur itého tisku se stranou bylo velmi t flké a vedení strany si tyto vazby striktn hlídalo. Tuto strategii strany potvrzuje i Milza, který pí-e: „*Národní fronta zapou-t la ko eny rovn flprost ednictvím tiskových orgán , které pat ily p ímo i nep ímo do její vlivové sféry.*”³⁰² Primárním d vodem vzniku stranických novin a asopis bylo podobn stejn jako u p idružených organizací -í ení propagandy, zaji-t ní finan ních prost edk na innost strany a získání nových stoupenec .

Národní fronta v sou asnosti nemá sv j oficiální deník, a koliv se o to v minulosti jífl n kolikrát pokou-ela. Existence oficiálního stranického tisku trvala ve v-ech p ípadech pouze krátkodob . D kazem je *Front national* (1973-1974), *Le National* (1974-1981), *RLP Hebdo* (1981-1984), oficiální deník Jean-Marie Le Pena (1984-1987) a posledním pokusem byl oficiální deník Národní fronty (1987-1988).³⁰³

N které p idružené organizace v-ak m ly své interní deníky, mezi které pat il *Militant*, *la Lettre de Jean-Marie Le Pen* od roku 1985 a *Français d’abord*. *Militant* vznikl v roce 1967 v Pa ífi Pierrem Bousquetem a Pierrem Pautym s cílem bránit francouzskou a evropskou identitu. V letech 1973 - 1975 byl *Militant* oficiálními novinami Národní fronty³⁰⁴ a podílel se i na financování volebních kampaní pro kandidáty Národní fronty. Dodnes je mnoho len strany odb rateli tohoto tisku.³⁰⁵ V sou asné dob vede tuto revue André Gandillon a pokračuje v podpo e nacionalistické doktríny. Své tená e informuje o francouzském i mezinárodním aktuálním d ní v politické, společenské a ekonomické oblasti.³⁰⁶ *La Lettre de Jean-Marie Le Pen* byl drafl-í zpravodaj vydávaný od roku 1985 každé dva týdny. lenem redakce nebyl nikdo jiný nefl Jean-Marie Le Pen, který zastával pozici politického

³⁰² MILZA, Pierre. *Evropa v černých košilích*. 1. vyd. Praha: Themis, 2005. s. 256.

³⁰³ MAYER, Nonna., SINEAU, Mariette. *France: The Front National. Rechtsextreme Parteien: eine mögliche Heimat für Frauen?* [online]. Oplader: Leske and Budrich, 2002. s. 42-43. [cit. 25. 10. 2015]. Dostupný z: <<http://www.cevipof.com/DossCev/elec2002/Enjeux/pdf/FN%20-%20VD%202001.pdf>>.

³⁰⁴ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 82.

³⁰⁵ Tamtéž, s. 116-117.

³⁰⁶ *Qui sommes nous?* [online]. [cit. 2015-12-23]. Dostupné z www: <<http://www.revue-militant.fr/qui-sommes-nous.html>>.

editele.³⁰⁷ *Français d'abord* p sobil od roku 1984 a sloufil jako programový základ strany. Byl zalofen na ultra-liberálních argumentech a prosazoval svobodu v těchto oblastech: tisk, vzdělání a práce.³⁰⁸

Po nevydaených pokusech o tisk trvalého charakteru se strana zaměřila více na spojení s přáteli pracujícími v tisku, kteří reprezentují odlišné a často antagonistické proudy krajní pravice. Mezi ně patří týdeník *National Hebdo*, deník *Présent*, *Minute*, *Rivarol* a *Identité*.³⁰⁹ *National Hebdo* vzniklo v roce 1982 a v letech 1987 a 1988 bylo oficiálními novinami Národní fronty. Mezi lety 1989 a 1990 byly prezentovány jako diskrétní pravicové noviny a v roce 1991 se staly týdeníkem národních zpráv.³¹⁰ V červnu 2008 přestala z finančních důvodů vycházet tištěná verze *National Hebdo* a titul se dodnes objevuje pouze v digitální podobě na stránkách deníku.³¹¹ Deník *Présent*, zalofený v listopadu roku 1981 Bernardem Antonym, se stal během několika let cennou mediální podporou a odrazovým zrcítkem pro Jean-Marie Le Pena.³¹² První výtisk deníku *Minute* byl zalofen po válce v Alfírsku v roce 1962 Jeanem-Françoisem Devayem. Hlavními tématy *Minute* byl antikomunismus, nenávisť ke gaullismu a levičtví.³¹³ *Rivarol* se poprvé objevil v roce 1951 a poskytoval fórum pro fundamentalistické katolíky, anti-komunisty a antisemitské popírače holocaustu.³¹⁴ Revue *Identité* byla vytvořena pod záštitou vdecké rady Národní fronty³¹⁵ v dubnu 1989 generální delegací.³¹⁶ Cílem zakladatelů titulu *Identité* bylo zaměřit se na problém

³⁰⁷ FOUREST, Caroline., VENNEN, Fiammetta. *Le guide des sponsors du Front national est de ses amis*. Paris: Raymond Castells Éditions, 1998. s. 42-43.

³⁰⁸ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 151.

³⁰⁹ MAYER, Nonna., SINEAU, Mariette. *France: The Front National. Rechtsextreme Parteien: eine mögliche Heimat für Frauen?* [online]. Oplader: Leske and Budrich, 2002. s. 42-43. [cit. 25. 10. 2015]. Dostupný z: <<http://www.cevipof.com/DossCev/elec2002/Enjeux/pdf/FN%20-%20VD%202001.pdf>>.

³¹⁰ FOUREST, Caroline., VENNEN, Fiammetta. *Le guide des sponsors du Front national est de ses amis*. Paris: Raymond Castells Éditions, 1998. s. 47.

³¹¹ *Adieu National Hebdo, bienvenue Au Front* [online]. 17. 6. 2008 [cit. 2015-12-02]. Dostupný z www: <<http://www.nationspresse.info/non-classe/adieu-national-hebdo-bienvenue-au-front>>.

³¹² CRÉPON, Sylvain. *Enquête au cœur du nouveau Front national*. Paris: Nouveau Monde éditions, 2012. s. 37

³¹³ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 48.

³¹⁴ BASSE, Pierre-Louis., KALMY, Caroline. *La tentation du pire – L'extrême droite en France de 1880 à nos jours*. Paris: Hugo et Compagnie, 2013. s. 162

³¹⁵ SOUDAIS, Michel. *Le Front National en face*. Mesnil-sur-l'Estrée: Éditions Flammarion, 1996. s. 171.

³¹⁶ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 227.

budoucnosti v souvislosti s demografickými, sociálními a politickými změnami.³¹⁷ Jako nevýhodu strategie spojení s představiteli pracujícími v tisku sledávám, že krajně pravicový tisk velmi často sdílí nejen stejné myšlenky, ale zejména i stejné pracovníky.³¹⁸ Vím, že je ovlivňuje kvalita i množství článků, které mají mobilizovat nové sympatizanty strany.

V letech 1991 byl na základě rozhodnutí ústředního výboru Národní fronty spuštěn *Minute-La France*, který fungoval do roku 1993.³¹⁹ V roce 2011 zahájil bývalý předseda Jean-Marie Le Pen svůj blog *Journal de bord de Jean-Marie Le Pen*, kde prostřednictvím videí diskutuje o aktuální situaci na francouzské politické scéně.³²⁰ Tento blog vychází s jistou nepravidelností afl do současnosti.

Stranický tisk se po dobu existence Národní fronty vyskytuje také na regionální úrovni po celé Francii a upozorňuje na zásadní regionální problémy. Stranické regionální deníky nesou následující názvy: *Vouloir* (Meurthe-et-Moselle), *Le Léopard* (Basse-Normandie), *Vigilance* (Manche), *National Maine* (Mayenne), *National 44* (Loire-Atlantique), *Volontaire* (Loire-Atlantique), *Le Rempart* (Rennes), *La Lettre Nationale du Vendômois et du Perche* (Vendôme), *Le Porte Voix* (Blois), *La Lettre nationale du Loir-et-Cher* (Loir-et-Cher), *Front National 74* (Annecy), *Front Nord* (Le Nord), *Hermine* (Brittany), *Le Réveil de L'Ariege* (Ariege), *Allez Vitrolles* (Vitrolles), *National 60* (Oise), *La Lettre de Pierre Descaves* (Noyon), *Le Pays Réel* (FNJ 60, Oise) a *A L'Écoute du Tarn* (Tarn).³²¹

³¹⁷ DAVIES, Peter. *The National Front in France: ideology, discourse, and power* [online]. London: Routledge, 2001. 278 s. [cit. 15. 12. 2015]. s. 67. Dostupné z: <<http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=10070487>>.

³¹⁸ FOUREST, Caroline., VENNÉ, Fiammetta. *Le guide des sponsors du Front national est de ses amis*. Paris: Raymond Castells Éditions, 1998. s. 45.

³¹⁹ Tamtéž, s. 47.

³²⁰ *Journal de bord de JMLP* [online]. [cit. 2015-12-08]. Dostupné z [www: <http://www.frontnational.com/categorie-videos/journal-de-bord-de-jmlp/>](http://www.frontnational.com/categorie-videos/journal-de-bord-de-jmlp/).

³²¹ DAVIES, Peter. *The National Front in France: ideology, discourse, and power* [online]. London: Routledge, 2001. 278 s. [cit. 15. 12. 2015]. s. 39. Dostupné z: <<http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=10070487>>.

6. Financování

Financování strany je zda ilou ěinností p idružených organizací, které pomáhají stran zaji– ovat dostatek finan ních zdroj . Strana je rovn ěl financována ze zdroj ve ejných a proto zde uvedu, jaké jsou obecné podmínky pro financování politických stran ve Francii.

6.1 Financování politických stran ve Francii

Obecn ě je financování politických stran ve Francii v porovnání s ěskou republikou propracovan ěí a dle mého názoru lépe zabezpe ěné proti korupci. „*Od roku 1988 je financování p ědm tem úpravy celé ady zákon , jejichěl cílem je zaji– ní transparentnosti stranických ú t , zákaz firemního sponzoringu a omezení výdaj na kampan . Mezi hlavní právní normy upravující financování politických stran a volebních kampaní pat í Zákon o finan ní transparentnosti politického ěivota z roku 1988 (. 88-227), ásti Volebního zákoníku, Zákon o omezení volebních výdaj a vykazování financování politických aktivit z roku 1990 a n která ustanovení Trestního zákoníku, v–e ve zn ní platných úprav.*³²²

Politické strany jsou financovány ze dvou zdroj , ve ejných a soukromých. Podpora ze státního rozpo tu se skládá ze dvou ástí. První je stanovena proporcionáln na základ výsledk posledních parlamentních voleb a druhá odpovídá po tu zvolených zástupc do parlamentu. Tento ro ní státní p íspěvek p ědstavuje hlavní zdroj financování stran.³²³ Státním p íspěvkem je rovn ěl finan ní podpora stranickým tiskovinám a v dob volební kampan právo na bezplatný vysílací as ve ve ejnoprávních sd lovacích prost edcích. Strany dále poěívají ur ítého da ového zvýhodn ní ve vztahu k vlastní ekonomické ěinnosti (nap . pronájmu nemovitostí).³²⁴

Zdroji soukromými jsou ělenské p íspěvky, p íjmy z vlastního majetku a cenných papír , dary, d dictví a v–echny prost edky povolené zákonem, slufby poskytované stranou svým ělen m nebo t ětím stranám zejména pokud jde o vzd lávání, odborné znalosti, pomoc s publikováním, prodej reklamních p ědm t

³²² DRAHORÁD, Vojtěch, NĚMEC, Jan a PECHÁČEK, Štěpán. *Úprava financování politických stran a volebních kampaní ve vybraných státech Evropské unie*. Parlamentní institut, 2011. Studie č. 1.187. s. 3.

³²³ *Systém financování politických stran ve Francii* [online]. 8. 11. 2013 [cit. 2015-12-06]. Dostupné z [www: <http://www.france.cz/System-financovani-politickyh-stran-ve>](http://www.france.cz/System-financovani-politickyh-stran-ve).

³²⁴ Tamtéž, s. 3.

zviditel ující stranu i její zástupce.³²⁵ V obou případech zdroj je provázena kontrola a získané částky se musí povinně předt na finanční sdružení nebo finančního zmocněnce tzv. mandátáře, který je schválen národní komisí. Útly strany jsou přisn kontrolované a náklady na volební kampan jsou limitovány.³²⁶ Sankčním mechanismem za hospodaření strany je ve Francii rodo ní svobody.³²⁷

Poslední dobou se v českém politickém prostředí diskutuje o zavádění kvót pro ženy a jejich pozitivních i negativních stránkách. Francie je v tomto směru o krok napřed a má zákonem stanovenou povinnost dodržovat rovnost zastoupení žen a mužů na kandidátních listinách. Pokud nebudou dodržena tato pravidla, hrozí straně snížení státního příspěvku, které jí na základě výsledku voleb náleží.³²⁸

6.2 *Financování Národní fronty*

Zpočátku měla Národní fronta málo finančních prostředků, a proto byla strana závislá na dobrovolnících, kteří rovněž přispívali volební kampani. Primárním prostředkem pro financování kampani byly členské příspěvky a kauce 1 000 franků od stranických kandidátů do voleb. Tato kauce jim byla vrácena, pokud uchazeč získal ve volbách alespoň 5 % odevzdaných hlasů.³²⁹ Podle zprávy od italské policie, kterou zveřejnil Corriere della sera 21. srpna 1974, získalo *Ordre nouveau* a Národní fronta od MSI finanční pomoc ve výši 130 milionů franků a to zejména na propagační činnost.³³⁰ Tyto příspěvky však nebyly schopny pokrýt většinou část nákladů a strana se několik let nacházela ve velkých dlužích.³³¹ Situace se změnila v roce 1976, kdy Jean-Marie Le

³²⁵ *Communiqué de presse de Nicolas Bay, Secrétaire général du Front national* [online]. 22. 6. 2015 [cit. 2015-10-01]. Dostupné z [www: <http://www.frontnational.com/2015/06/projet-de-nouveaux-statuts-du-front-national/>](http://www.frontnational.com/2015/06/projet-de-nouveaux-statuts-du-front-national/).

³²⁶ PEROTTINO, Michel. *Francouzský politický systém*. 1. vyd. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2005. s. 229.

³²⁷ JIRÁČEK, Luděk. *Financování politických stran* [online]. CEVRO – Liberálně-konzervativní akademie, 8/2013. [cit. 10. 12. 2015]. Dostupný z: http://www.cevro.cz/web_files/soubory/ctrnacni-deniky/14denik_8_2013.pdf.

³²⁸ DRAHORÁD, Vojtěch, NĚMEC, Jan a PECHÁČEK, Štěpán. *Úprava financování politických stran a volebních kampani ve vybraných státech Evropské unie*. Parlamentní institut, 2011. Studie č. 1.187. s. 3.

³²⁹ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 48-50.

³³⁰ FOUREST, Caroline., VENNÉ, Fiammetta. *Le guide des sponsors du Front national est de ses amis*. Paris: Raymond Castells Éditions, 1998. s. 22.

³³¹ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 65.

Pen získal osobní d dictví v hodnot 20³³² milion frank a palácové sídlo³³³ v hodnot 4 milion od Huberta Lamberta. Lambert byl potomkem známé pr myslové rodiny³³⁴ a zároveň členem úst edního výboru Národní fronty a poradcem ve vojenských záležitostech.³³⁵

Další finan ní prost edky strana získala díky úspěchu ve volbách do Evropského parlamentu v roce 1984.³³⁶ V tomto roce byla také ujednána dohoda o p ímé spolupráci mezi Národní frontou a sektou Moon, která zahrnovala národní a mezinárodní logistickou podporu v etn té finan ní.³³⁷ V souvislosti s novým zákonem o financování politických stran se od počátku 90. let zdroje Národní fronty výrazně zvýšily.³³⁸ Rozkol a následné rozdělení strany v roce 1999 mělo negativní důsledky i v oblasti financování a zdroje strany poklesly téměř o polovinu.³³⁹ Tuto situaci se však strana podařilo postupem času stabilizovat a byla dále schopna vykonávat svoji činnost. Ale v roce 2007 přišla hluboká finan ní krize, která vedla až k prodeji sídla strany v roce 2011. Za sídlo Národní fronty často označované jako „lo“ strana obdržela okolo 10 milion eur a byla tak nucena se přesunout do Nanterre, kde se nachází dodnes.³⁴⁰ V roce 2015 se objevily informace o nelegálním financování volebních kampaní v legislativních a prezidentských volbách v roce 2012.³⁴¹ V souvislosti s parlamentními volbami v roce 2012 byl obviněn pokladník Národní fronty Wallerand de Saint-Just, který je vyšetřován za podvod na úkor státu. Celou situaci stále řeší soud, který obvinil celkem šest lidí³⁴². Není tak zcela jasné, jak se bude finan ní situace krajně pravicové strany nadále vyvíjet. Stabilizovat celou situaci by mohly straně pomoci výsledky ve volbách, rostoucí počet

³³² Valérie Igounet uvádí 30 milionů franků.

³³³ Tato vila sloužila jako sídlo strany do roku 2011.

³³⁴ Declair, E. G.: *Politics on the Fringe*, p. 41-42

³³⁵ IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. s. 83.

³³⁶ Tamtéž, s. 156-158.

³³⁷ Tamtéž, s. 172.

³³⁸ Tamtéž, s. 336.

³³⁹ Tamtéž, s. 344.

³⁴⁰ PERRAULT, Guillaume. *Le FN a enfin vendu le Paquebot* [online]. 27. 4. 2011 [cit. 2015-12-21].

Dostupné z www: <<http://www.lefigaro.fr/politique/2011/04/27/01002-20110427ARTFIG00667-le-fn-a-enfin-vendu-le-paquebot.php>>.

³⁴¹ *Financement du FN: Marine Le Pen à son tour mise en cause* [online]. 10. 4. 2015 [cit. 2015-12-22].

Dostupné z www: <<http://www.lefigaro.fr/actualite-france/2015/04/10/01016-20150410ARTFIG00101-un-proche-de-marine-le-pen-mis-en-examen.php>>.

³⁴² *Financement du FN: le trésorier du parti mis en examen* [online]. 21. 9. 2015 [cit. 2015-12-22].

Dostupné z www: <<http://www.lefigaro.fr/actualite-france/2015/09/21/01016-20150921ARTFIG00410-financement-du-fn-le-tresorier-du-parti-mis-en-examen.php>>.

len ve stran i úv r dev t milion eur. Tento úv r získala Národní fronta od první esko-ruské banky se sídlem v Praze a to stru n e eno, za kritiku protiruských sankcí Evropské unie. Marine Le Penová nijak netají sv j obdiv k ruskému prezidentovi Vladimíru Putinovi a tak není vylou eno, že jejich spolupráce bude p esahovat i do jiných oblastí.³⁴³

Za získávání finan ních prost edk pro stranu jsou také zodpov dné tyto dv organizace. První z nich je *Atelier de propagande du FN* (APFN) existující od roku 1989, kterou lze ozna it za reklamní agenturu strany.³⁴⁴ APFN získává finance prost ednictvím prodeje stranických p edm t v obchod umíst ném v sídle strany v Nanterre i na r zných stranických akcích. APFN vnímá jméno Le Pen jako zna ku, která má své logo, program a stanovy a aplikuje tak prvky politického marketingu. Lze tak považovat snahu udržet spojení strany se jménem Le Pen za strategický krok pomáhající stran získávat hlasy.³⁴⁵ Druhou organizací je Cotelec založený s cílem poskytovat p j ky a financovat volby Národní fronty. Zakladatelem i p edsedou této organizace je Jean-Marie Le Pen, který je v této pozici od jejího vzniku v roce 1988 a z stává jím i p es jeho nedávné vylou ení ze strany.³⁴⁶ Finan ní prost edky, které Cotelec nabízí, pocházejí ve v t-in p ípad ze zahrani í a od osob s problematickou minulostí.³⁴⁷

³⁴³ CHAZAN, David. *Russia bought Marine Le Pen's support over Crimea* [online]. 4. 4. 2015 [cit. 2015-10-20]. Dostupné z www:

<<http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/france/11515835/Russia-bought-Marine-Le-Pens-support-over-Crimea.html>>.

³⁴⁴ IGOUNET, Valérie. *La fabrique des slogans* [online]. 18. 4. 2015 [cit. 2015-12-23]. Dostupné z www: <<http://blog.francetvinfo.fr/derriere-le-front/2015/04/18/la-fabrique-des-slogans.html>>.

³⁴⁵ IGOUNET, Valérie. *De la politique à la boutique: la marque FN* [online]. 28. 8. 2015 [cit. 2015-12-23]. Dostupné z www: <<http://blog.francetvinfo.fr/derriere-le-front/2015/08/28/de-la-politique-a-la-boutique-la-marque-fn.html>>.

³⁴⁶ *Front national: des finances toujours dépendantes de Jean-Marie Le Pen* [online]. 27. 8. 2015 [cit. 2015-12-22]. Dostupné z www: <http://www.huffingtonpost.fr/2015/08/27/front-national-finances-dependantes-jean-marie-le-pen_n_8046988.html>.

³⁴⁷ *Malgré l'exclusion de Le Pen, son association Cotelec finance toujours le FN* [online]. 27. 8. 2015 [cit. 2015-12-23]. Dostupné z www: <<http://www.leparisien.fr/politique/l-association-cotelec-de-jean-marie-le-pen-finance-toujours-le-fn-27-08-2015-5039439.php>>.

Závěr

Předkládaná diplomová práce se zabývala doposud neprozkoumaným tématem organizací vázaných na politickou stranu. V tomto případě se jednalo o přidružené organizace Národní fronty, která má neobvykle vysokou etnost uskupení tohoto typu. Protože popularita této krajní pravicové strany v posledních letech z eteln roste, rozhodla jsem se zkoumat, jaký vliv mají tyto stranické organizace na innost Národní fronty a zda jsou pro stranu i její další vývoj přínosem.

Krajní pravicová uskupení existující před rokem 1972 jífl b hem své existence zakládala první stranické organizace a vydávala vlastní tiskoviny. Jejich úkolem bylo vzd lávat své leny a prostřednictvím tiskovin šíit své myšlenky. Jelikož zakladatelé Národní fronty v těchto krajních pravicových skupinách př sobili, byla tato struktura př enesena i do nov vzniklé strany. Lze tak říci, že vznik přidružených organizací byl podněcen inností krajních pravicových uskupení př sobících před jejím vznikem.

Tyto organizace r zného typu byly úst ední ástí mé diplomové práce a jejich analýza odpovídá na tyto kladené otázky. *Mají přidružené organizace Národní fronty vliv na innost strany? Jsou tato uskupení přínosem pro stranu a její další vývoj?* Všechny přidružené organizace byly rozdělené na základě chronologického řazení do čtyř skupin, které umožní lépe pozorovat oblasti a témata, které byly pro stranu v daném období klíčové. Každá z uvedených satelitních organizací Národní fronty se zabývala určitou oblastí, na základě kterých je možné organizace rozdělit do těchto skupin: vzdělávání, humanitární innost, náboženství, rodinná a zaměstnanecká politika, obchodní innost, doprava, justice, obrana, ekologie, zdraví, členské spolky a zemědělství. Proto považují za důležité uvést, jaké oblasti byly v jednotlivých skupinách primárně zastoupené.

První skupina reprezentuje organizace vázané na krajní pravicové skupiny před vznikem Národní fronty, ve kterých př sobilo několik budoucích členů strany. Jejich hlavním zájmem byl boj proti komunismu a snaha zabránit oddělení Alfiírsko. Jednalo se tedy především o obranu.

Nejvíce přidružených organizací bylo založeno v letech 1972 ó 2011 a to proto, že se jedná o skupinu s nejdelším časovým rozpětím. Z tohoto důvodu je zde zastoupeno hned několik oblastí: vzdělávání, doprava, humanitární innost, náboženství, obchodní innost, obrana. Dkladný rozbor druhé skupiny ukazuje, že se Národní fronta prostřednictvím svých satelitních organizací zaměřovala také na podporu lidí

vyložených ze života. A ušli to byli lidé nezaměstnaní, sociálně znevýhodnění i ve vlnách.

Na začátku roku 2011 byla zvolena předsedkyní strany Marine Le Penová, která se od počátku svého působení zaměřuje především na oblast vzdělávání. Pod jejím vedením byly založeny organizace pro učitele a studenty v etn studentského spolku na známé pařížské univerzitě. Samozřejmostí je i sdružení, které předsedkyni podporuje na její kandidaturu v prezidentských volbách. Nelze opomenout ani organizaci na výcvik teritoriálních kádrů, která potvrzuje její strategii působit na komunální úrovni a zajistit si zde dostatek kandidátů. Jelikož je Marine Le Penová vůdčí stranou v porovnání s jejím otcem velmi krátce, není zřejmé, jak se bude působení přidružených organizací nadále vyvíjet. Jejím cílem je však prezentovat Národní frontu jako republikánskou stranu, a proto lze očekávat, že dojde ke změnám i v oblasti stranických organizací.

Poslední skupinu zahrnují satelity, které mají vazbu na stranu, ale z důvodu nedostatku informací je nelze charakterizovat. Jsou zde zastoupeny zbývající oblasti, tedy justice, zdraví a rodinná politika dále rozšířené o obranu a ekologii.

Odborná literatura uvádí, že důvodem vzniku těchto stranických organizací je v případě Národní fronty snaha infiltrovat se do všech společenských vrstev a získat myšlenky strany, získávat aktivisty a nové voliče a zajišťovat si finanční prostředky na svou činnost. Strana si však prostřednictvím těchto satelitů vytvořila okolo sebe síť vlastních aktivit, které jsou podle Vennerové odměnou pro její aktivisty. Existence přidružených organizací strany má tak dvě odlišné funkce, infiltrovat se do okolního prostředí a tam prezentovat zájmy strany a zároveň své členy s pomocí svých stranických organizací chránit od okolního světa.

Působení přidružených organizací má tak přínos nejen pro stranu, ale také pro její členy a aktivisty. Tyto přidružené organizace nabízejí velké množství aktivit různého charakteru. Strana si tak vychovává své odborníky, které poté stranu adekvátně reprezentují v politickém prostředí a na druhé straně svým členům poskytuje možnost vzdělávat se. K tomu aby byl tento systém efektivní, je však nezbytná jejich vzájemná spolupráce.

Přidružené organizace se ve všech sledovaných oblastech ukázaly jako přínosné a to zejména proto, že pomáhají straně rozšířit svůj vliv. Jejich aktivita pokrývá všechny důležité témata, která jsou předmětem zájmu francouzské veřejnosti a zároveň propagují oblasti, které jsou pro stranu ústřední.

Přesto, že bylo velmi komplikované zajistit dostatek odborných zdrojů, bylo zadání práce splněno. Na základě provedené analýzy bylo zjištěno, že pídružené organizace Národní fronty mají vliv na činnost strany a pomáhají jí na cestě k politické moci. Jejich působení je pro stranu i její další vývoj jednoznačně přínosem ufl jen z toho důvodu, že strana zajišťuje neustálý přísun nových členů a voličů, kteří v politických stranách prudce ubývají. A koliv není možné dokázat, do jaké míry stranické organizace ovlivní výsledek strany ve volbách, lze s ohledem na její stoupající podporu označit tuto strategii za funkční.

Summary

The French National Front is a far-right party, which has a large number of associated organizations. These organisations have not been sufficiently explored so I decided to examine how the party's associates influence activity within the political party. The emergence of associated organizations was prompted by the activities of the far-right groups existing before the creation of the party in 1972. The central part of the thesis is the analysis of the organizations arranged chronologically and divided into four groups based on a set of conditions. The topics covered by the groups are dedicated into the following areas: education, humanitarian activity, religion, family and employment policy, business, transportation, justice, defense, ecology, health, women's associations and agriculture. Based on the research, it was found that first group existing before 1972 was focused mainly on the fight against communism and the separation of Algeria. The second and the longest lasting group worked under the leadership of Jean-Marie Le Pen from 1972 to 2011. For that reason, there was represented several areas: education, transportation, humanitarian activities, religion, business and defense. In 2011, Marine Le Pen has become the new chairwoman of the part. The organizations were primarily focused on teachers and students including the support for her candidature in the presidential election. The last group includes organizations, which are linked to the party, but because of the lack of information is not classified. Based on the analysis it was found that the associated organizations of the National Front have an impact on the party's activity and help the party on the way to political power.

Použitá literatura

Knihní publikace

ABERBACH, Joel D, Robert D PUTNAM a Bert A ROCKMAN. *Bureaucrats and politicians in western democracies* [online]. Cambridge, Mass: Harvard University Press, 1981. 308 s. [cit. 20. 11. 2015]. Dostupné z: <http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=10313836>

ALBERTINI, Dominique., DOUCET, David. *Histoire du Front national*. 2. vyd. Paris: Éditions Tallandier, 2014. 382 s. ISBN 979-10-210-0724-6.

ARNOLD, Edward J. *The development of the radical right in France: from Boulanger to Le Pen* [online]. Basingstoke: Macmillan, 2000. 288 s. [cit. 23. 12. 2015]. Dostupné z: <http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=2003024>.

BASSE, Pierre-Louis., KALMY, Caroline. *La tentation du pire ó L'extrême droite en France de 1880 à nos jours*. Paris: Hugo et Compagnie, 2013. 350 s. ISBN 978-2755613278.

BENEŠ, Edvard. *Funkce politických stran*. 2. vyd. Praha: Spole nost Edvarda Beneše, 2013. 182 s. ISBN 978-80-86107-48-6.

BELSER, Christophe. *L'extrême droite en France: en 30 questions*. La Crèche: Geste éditions, 2003. 63 s. ISBN 2-84561-090-4.

BERÁNEK, Zdeněk. *Alfírsko: stru ná historie stát* . 1. vyd. Praha: Nakladatelství Libri, 2007. 181 s. ISBN 978-80-7277-335-0.

BIHR, Alain. *Le spectre de l'extrême droite: Les Français dans le miroir du Front National*. Paris: Les Éditions de l'Atelier, 1998. 269 s. ISBN 2-7082-3350-5.

BROFi, Ivan. *Povstalci, vlastenci, pu isté a de Gaulle: drama alfírské války 1954-1962*. 1. vyd. Praha: Nakladatelství Epoque, 2011. 233 s. ISBN 978-80-7425-155-9.

CRÉPON, Sylvain. *Enquête au cœur du nouveau Front national*. Paris: Nouveau Monde éditions, 2012. 303 s. ISBN 978-2-84736-655-6.

DAN ÁK, B etislav., FIALA, Petr. *Nacionalistické politické strany v Evrop* . 1. vyd. Brno: Mezinárodní politologický ústav, 1999. 169 s. ISBN 80-210-2247-7.

DAVIES, Peter. *The National Front in France: ideology, discourse, and power* [online]. London: Routledge, 2001. 278 s. [cit. 15. 12. 2015]. Dostupné z: <http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=10070487>.

DAVIES, Peter. *The extreme right in France, 1789 to the present: from de Maistre to Le Pen*. 1. vyd. London: Routledge, 2002. 220 s. ISBN 0-415-23981-8.

- DECLAIR, Edward G. *Politics on the fringe: the people, policies, and organization of the French National Front*. 1. vyd. Durham: Duke University Press, 1999. 261 s. ISBN 0-8223-2139-4.
- DELWIT, Pascal. *Les partis politiques en France*. Bruxelles: Université de Bruxelles, 2014. 249 s. ISBN 978-2-8004-1551-2.
- FOUREST, Caroline., VENNÉR, Fiammetta. *Le guide des sponsors du Front national est de ses amis*. Paris: Raymond Castells Éditions, 1998. 255 s. ISBN 2-912587-00.
- GAUTIER, Jean-Paul. *La Restauration nationale: Un mouvement royaliste sous la 5e République*. Paris: Éditions Syllepse, 2002. 371 s. ISBN 2-913165-87-7.
- HAINSWORTH, Paul: *The politics of the extreme right: from the margins to the mainstream*. 1. vyd. London: Pinter, 2000. 322 s. ISBN 1-85567-459-9.
- CHARLES, Nickie., M. HINTJENS, Helen. *Gender, ethnicity and political ideologies* [online]. London: Routledge, 1998. 195 s. [cit. 25. 10. 2015]. Dostupné z: <<http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=10056100>>.
- CHARVÁT, Jan. *Sou asný politický extremismus a radikalismus*. 1. vyd. Praha: Portál, 2007, 183 s. ISBN 978-80-7367-098-6.
- CHEBEL D'APPOLLONIA, Ariane. *L'Extrême-droite en France: De Maurra à Le Pen*. Paris: Éditions Complexe, 1996. 519 s. ISBN 2-87027-573-0.
- IGNAZI, Piero., YSMAL, Colette. *The Organization of Political Parties in Southern Europe*. Westport: Preager, 1998. 314 s. ISBN 0-275-95612-1.
- IGOUNET, Valérie. *Le Front national de 1972 à nos jours: le parti, les hommes, les idées*. Paris: Éditions du Seuil, 2014. 495 s. ISBN 978-2-02-107826-8.
- LABOUTKOVÁ, Tárka, Karel B MÜLLER a Petr VYM TAL. *Lobbing v moderních demokraciích*. Vyd. 1. Praha: Grada, 2010. 256 s. ISBN 978-80-247-3165-0.
- MILZA, Pierre. *Evropa v erných ko-ilích*. 1. vyd. Praha: Themis, 2005. 487 s. ISBN 80-7312-044-5.
- MUDDE, Cas. *The ideology of the extreme right* [online]. Manchester: Manchester University Press, 2000. 212 s. [cit. 15. 12. 2015]. Dostupné z: <<http://site.ebrary.com/lib/cuni/Doc?id=10071295>>.
- PEROTTINO, Michel. *Francouzský politický systém*. 1. vyd. Praha: Sociologické nakladatelství (SLON), 2005. 335 s. ISBN 80-86429-48-2.
- PERRINEAU, Pascal. *La France au Front: Essai sur l'avenir du Front national*. Saint-Amand-Montrond (Cher): Librairie Arthème Fayard, 2014. 231 s. ISBN 978-2-213-68103-0.

SIRINELLI, Jean-François. *L'extreme droite en Europe*. Paris: Seuil, 1998. 206 s. ISBN 2-02-035991.

SOUDAIS, Michel. *Le Front National en face*. Mesnil-sur-l'Éstrée: Éditions Flammarion, 1996. 296 s. ISBN 2-08-067251-7.

VENNER, Fiammetta. *Extrême France: Les mouvements frontistes, nationaux-radicaux, royalistes, catholiques traditionalistes et provie*. Paris: Éditions Grasset & Fasquelle, 2006. 525 s. ISBN 978-2-246-66601-1.

WEBER, Eugen. *Action Française: Royalism and reaction in twentieth-century France*. 1. vyd. Stanford, Calif.: Stanford University Press, 1962. 594 s.

WINOCK, Michel. *Historie extrémní pravice ve Francii*. 1. vyd. Praha: Academia, 1998. 206 s. ISBN 80-200-0711-3.

Odborné články

BETZ, Hans-Georg. *The New Front National: Still a Master Case?* Augsburg: Recode, 2013. Working Paper No. 30. s. 1-17. ISSN 2242-3559. [cit. 15. 11. 2015]. Dostupný z: <http://www.recode.info/wp-content/uploads/2014/01/Final-RECODE-30-Hans-Georg-Betz_Final_fin.pdf>.

BEREZIN, Mabel. *Revisiting the French National Front: The Ontology of a Political Mood* [online]. Cornell University: Journal of Contemporary Ethnography Vol. 36, No. 2, 2007. s. 129-146. [cit. 2. 12. 2015]. Dostupný z: <<http://users.dickinson.edu/~mitchelk/courses/POSC290/FN%20readings/Berezin%20-%20FN.pdf>>.

DRAHORÁD, Vojtěch, N. MEC, Jan a PECHÁ EK, Těpán. *Úprava financování politických stran a volebních kampaní ve vybraných státech Evropské unie*. Parlamentní institut, 2011. Studie . 1.187.

GILLES, Ivaldi. *Les formations d'extrême droite: Front national et Mouvement national républicain* [online]. Pierre Bréchon. Les Partis politiques français, La Documentation française, 2005. s. 15-44. [cit. 11. 11. 2015]. Dostupný z: <<https://halshs.archives-ouvertes.fr/halshs-00090104/document>>.

IGOUNET, Valérie. *Le nouveau Front national en question* [online]. Paris: Institut d'Histoire du Temps Présent, Congrès AFSP, 2013. [cit. 10. 11. 2015]. Dostupný z: <<http://www.afsp.info/congres2013/st/st27/st27igounet.pdf>>.

- JIRÁ EK, Lud k. *Financování politických stran* [online]. CEVRO ó Liberáln - konzervativní akademie, 8/2013. [cit. 10. 12. 2015]. Dostupný z: <http://www.cevro.cz/web_files/soubory/ctrnacni-deniky/14denik_8_2013.pdf>.
- JOHANSSON, Karl Magnus. *How Populist Parties Organize* [online]. Södertörn University: PESO Research Report No. 22, 2014. [cit. 10. 11. 2015]. Dostupný z: <[https://www.sh.se/p3/ext/res.nsf/vRes/inst_f_samhallsvetenskaper_1386849475351_peso_research_report_no_2_pdf/\\$File/peso_research_report_no_2.pdf](https://www.sh.se/p3/ext/res.nsf/vRes/inst_f_samhallsvetenskaper_1386849475351_peso_research_report_no_2_pdf/$File/peso_research_report_no_2.pdf)>.
- LAFONT, Valérie. *Les jeunes militants du Front national: Trois modèles d'engagement et de cheminement* [online]. Revue française de science politique, Vol. 51, No. 1, 2001. s. 175-198. [cit. 20. 11. 2015]. Dostupný z: <http://www.persee.fr/doc/rfsp_0035-2950_2001_num_51_1_403612>.
- MARTIN, Virgine., GILLES, Ivaldi., LESPINASSE, Grégory. *Le Front national entre clientélisme et recherche d'un enracinement social* [online]. Critique internationale, Vol. 4, No. 1, 1999. s. 169-182. [cit. 10. 10. 2015]. Dostupný z: <www.persee.fr/web/revues/home/prescript/article/criti_1290-7839_1999_num_4_1_1531>.
- MAYER, Nonna., SINEAU, Mariette. *France: The Front National. Rechtsextreme Parteien: eine mögliche Heimat für Frauen?* [online]. Oplader: Leske and Budrich, 2002. s. 41-103. [cit. 25. 10. 2015]. Dostupný z: <<http://www.cevipof.com/DossCev/elec2002/Enjeux/pdf/FN%20-%20VD%202001.pdf>>.
- PEDAHZUR, Ami., BRICHTA, Avraham. *The Institutionalization of Extreme Right-wing Charismatic Parties: a Paradox?* Party Politics, Vol. 08, No. 1. 2002. s. 31-49. DOI 10.1177/1354068802008001002.
- PEROTTINO, Michel. *N kolik poznámek k vým n lídra Národní Fronty ve Francii.* Acta Politologica, Vol. 3, No. 1. 2011. s. 83-92. ISSN 1803-8220.
- STOCKEMER, Daniel. *The new ideology of the Front National (FN) under Marine Le Pen: A slight change with a big impact* [online]. Ottawa: University of Ottawa, 2014. [cit. 10. 10. 2015]. Dostupný z: <<https://ecpr.eu/Filestore/PaperProposal/6a3d620c-7826-4eec-8cb8-e9333892ef45.pdf>>.
- WILLIAMS, Michelle Hale. *A new era for French far right politics? Comparing the FN under two Le Pens* [online]. Análise Social, Vol. 201. 2011. s. 679-695. [cit. 21. 11. 2015]. Dostupný z: <<http://analisesocial.ics.ul.pt/documentos/1328742509O5kCE7xw4Qr700N5.pdf>>.

Internetové zdroje

DUPUIS, Jérôme. *Entreprises des sections très spéciales* [online]. [cit. 2015-10-15].

Dostupné z [www: <http://referentiel.nouvelobs.com/archives_pdf/OBS1327_19900412/OBS1327_19900412_020.pdf>](http://www.referentiel.nouvelobs.com/archives_pdf/OBS1327_19900412/OBS1327_19900412_020.pdf).

ALDUY, Cécile. *How The National Front Is Systematically Winning Over the French Electorate* [online]. 26. 3. 2014 [cit. 2015-10-15]. Dostupné z [www: <http://www.thenation.com/article/how-national-front-systematically-winning-over-french-electorate/>](http://www.thenation.com/article/how-national-front-systematically-winning-over-french-electorate/).

CIARDI, Michel. *Du cercle national des Français juifs a l'union des Français juifs* [online]. 9. 4. 2012 [cit. 2015-11-28]. Dostupné z [www: <http://france-licratisee.hautetfort.com/archive/2012/04/09/du-cercle-national-des-francais-juifs-a-l-union-des-francais.html>](http://france-licratisee.hautetfort.com/archive/2012/04/09/du-cercle-national-des-francais-juifs-a-l-union-des-francais.html).

CLAVEL, Geoffroy. *Front national: bureau exécutif, bureau politique? Comment ça marche?* [online]. 10. 4. 2015 [cit. 2015-11-19]. Dostupné z [www: <http://www.huffingtonpost.fr/2015/04/09/front-national-bureau-executif-bureau-politique-comment-ca-marche_n_7036268.html>](http://www.huffingtonpost.fr/2015/04/09/front-national-bureau-executif-bureau-politique-comment-ca-marche_n_7036268.html).

Communiqué de la Fédération Front National de Paris [online]. 30. 4. 2015 [cit. 2015-12-03]. Dostupné z [www: <http://www.frontnational.com/2015/04/a-loccasion-du-1er-mai-la-federation-du-front-national-de-paris-cree-un-cercle-front-syndical/>](http://www.frontnational.com/2015/04/a-loccasion-du-1er-mai-la-federation-du-front-national-de-paris-cree-un-cercle-front-syndical/).

Communiqué de presse de Nicolas Bay, Secrétaire général du Front national [online]. 22. 6. 2015 [cit. 2015-10-01]. Dostupné z [www: <http://www.frontnational.com/2015/06/projet-de-nouveaux-statuts-du-front-national/>](http://www.frontnational.com/2015/06/projet-de-nouveaux-statuts-du-front-national/).

Communiqué du Secrétariat Général du Front national [online]. 12. 9. 2013 [cit. 2015-12-03]. Dostupné z [www: <http://www.frontnational.com/2013/09/communiqué-du-secretariat-general-du-front-national/>](http://www.frontnational.com/2013/09/communiqué-du-secretariat-general-du-front-national/).

DE BOISSIEU, Laurent. *Le front national de Jean-Marie Le Pen* [online]. 15. 1. 2013 [cit. 2015-10-27]. Dostupné z [www: <http://www.france-politique.fr/wiki/Front_National_Combattant_\(FNC\)>](http://www.france-politique.fr/wiki/Front_National_Combattant_(FNC)).

DE GRANVIL, Olivier. *Lettre ouverte du Pasteur Blanchard aux instances du Protestantisme Français* [online]. 20. 11. 2008 [cit. 2015-12-21]. Dostupné z [www: <http://www.nationspresse.info/non-classe/lettre-ouverte-du-pasteur-blanchard-aux-instances-du-protestantisme-francais/>](http://www.nationspresse.info/non-classe/lettre-ouverte-du-pasteur-blanchard-aux-instances-du-protestantisme-francais/).

DEJEAN, Mathieu. *Quand le FN entend le mot culture , il dégaine son collectif* [online]. 2. 6. 2015 [cit. 2015-11-20]. Dostupné z www: <<http://www.lesinrocks.com/2015/06/02/actualite/quand-le-fn-entend-le-mot-culture-il-degaine-son-collectif-11751612/>>.

EME-ZIRI, Catherine. *Le FN et les syndicats: une si longue histoire* [online]. 17. 3. 2015 [cit. 2015-12-03]. Dostupné z www: <<http://france3-regions.blog.francetvinfo.fr/politiquefranche-comte/2015/03/17/le-fn-et-les-syndicats-une-si-longue-histoire.html>>.

EME-ZIRI, Catherine. *Le FN et les syndicats: une si longue histoire* [online]. 17. 3. 2015 [cit. 2015-12-08]. Dostupné z www: <<http://france3-regions.blog.francetvinfo.fr/politiquefranche-comte/2015/03/17/le-fn-et-les-syndicats-une-si-longue-histoire.html>>.

Financement du FN: le trésorier du parti mis en examen [online]. 21. 9. 2015 [cit. 2015-12-22]. Dostupné z www: <<http://www.lefigaro.fr/actualite-france/2015/09/21/01016-20150921ARTFIG00410-financement-du-fn-le-tresorier-du-parti-mis-en-examen.php>>.

Financement du FN: Marine Le Pen à son tour mise en cause [online]. 10. 4. 2015 [cit. 2015-12-22]. Dostupné z www: <<http://www.lefigaro.fr/actualite-france/2015/04/10/01016-20150410ARTFIG00101-un-proche-de-marine-le-pen-mis-en-examen.php>>.

FN: Le nouvel organigramme renforce le pouvoir autour de Le Pen et Philippot [online]. 19. 2. 2015 [cit. 2015-11-12]. Dostupné z www: <<http://www.lcp.fr/actualites/politique/168828-fn-le-nouvel-organigramme-renforce-le-pouvoir-autour-de-le-pen-et-philippot>>.

Front national: des finances toujours dépendantes de Jean-Marie Le Pen [online]. 27. 8. 2015 [cit. 2015-12-22]. Dostupné z www: <http://www.huffingtonpost.fr/2015/08/27/front-national-finances-dependantes-jean-marie-le-pen_n_8046988.html>.

GALIERO, Emmanuel. *Le Front national dévoile son nouvel organigramme* [online]. 19. února 2015 [cit. 2015-11-12]. Dostupné z www: <<http://www.lefigaro.fr/politique/le-scan/coulisses/2015/02/19/25006-20150219ARTFIG00280-le-front-national-devoile-son-nouvel-organigramme.php>>.

CHATAIN, Jean. *Du Cercle Tocqueville à EML, la solidarité de certaines dynasties du monde des affaires le duce milliardaire* [online]. 18. 3. 1992 [cit. 2015-08-01]. Dostupné z www: <<http://www.humanite.fr/node/29342>>.

CHAZAN, David. *Russia bought Marine Le Pen's support over Crimea* [online]. 4. 4. 2015 [cit. 2015-10-20]. Dostupné z www: <<http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/france/11515835/Russia-bought-Marine-Le-Pens-support-over-Crimea.html>>.

CHOPLIN, Claude. *Historique de la FPIP* [online]. 2015 [cit. 2015-12-10]. Dostupné z www: <http://www.fpip-police.fr/?page_id=40>.

IGOUNET, Valérie. *De la politique à la boutique: la marque FN* [online]. 28. 8. 2015 [cit. 2015-12-23]. Dostupné z www: <<http://blog.francetvinfo.fr/derriere-le-front/2015/08/28/de-la-politique-a-la-boutique-la-marque-fn.html>>.

IGOUNET, Valérie. *Le FN part à la conquête des électeurs cachés* [online]. 16. 6. 2015 [cit. 2015-07-23]. Dostupné z www: <<http://blog.francetvinfo.fr/derriere-le-front/2015/06/16/le-fn-part-a-la-conquete-des-electeurs-caches.html>>.

Le règlement intérieur de la commission des conflits du FN [online]. 10. 4. 2015 [cit. 2015-11-18]. Dostupné z www: <<http://www.scribd.com/doc/261463292/Le-reglement-interieur-de-la-commission-des-conflits-du-FN#scribd>>.

Malgré l'exclusion de Le Pen, son association Cotelec finance toujours le FN [online]. 27. 8. 2015 [cit. 2015-12-23]. Dostupné z www: <<http://www.leparisien.fr/politique/l-association-cotelec-de-jean-marie-le-pen-finance-toujours-le-fn-27-08-2015-5039439.php>>.

MESTRE, Abel. *Les nouveaux hommes forts de Marine Le Pen* [online]. 31. prosince 2012 [cit. 2015-11-10]. Dostupné z www: <http://www.lemonde.fr/politique/article/2012/12/29/les-hommes-forts-de-marine-le-pen_1811284_823448.html>.

MOSCOVICI, Nicolas. *Marine Le Pen attend ses rivaux* [online]. 20. 1. 2011 [cit. 2015-11-11]. Dostupné z www: <<http://www.lejdd.fr/Election-presidentielle-2012/Actualite/Marine-Le-Pen-a-presente-le-nouvel-organigramme-du-Front-national-257199>>.

NOSSITER, Adam. *Jean-Marie Le Pen, Co-Founder of National Front, Is Ousted From French Far-Right Party* [online]. 20. 8. 2015 [cit. 2015-11-17]. Dostupné z www: <http://www.nytimes.com/2015/08/21/world/europe/jean-marie-le-pen-france-national-front-party.html?_r=0>.

PERRAULT, Guillaume. *Le FN a enfin vendu le Paquebot* [online]. 27. 4. 2011 [cit. 2015-12-21]. Dostupné z www: <<http://www.lefigaro.fr/politique/2011/04/27/01002-20110427ARTFIG00667-le-fn-a-enfin-vendu-le-paquebot.php>>.

Politique de défense: d'une loi de programmation militaire à l'autre(1994-2007) [online]. 11. 9. 2008 [cit. 2015-12-02]. Dostupné z www: < <http://www.vie-publique.fr/chronologie/chronos-thematiques/politique-defense-loi-programmation-militaire-autre-1994-2007.html>>.

Projet des statuts soumis à l'approbation des adhérents [online]. 12. 6. 2015 [cit. 2015-10-01]. Dostupné z www: <<http://www.frontnational.com/pdf/statuts1.pdf>>.

ROMAIN, Rosso. *L'homme qui fait entrer le FN en prison* [online]. 3. 10. 1996 [cit. 2015-12-22]. Dostupné z www: < http://www.lexpress.fr/informations/l-homme-qui-fait-entrer-le-fn-en-prison_618516.html>.

RYSSSEN, Hervé. *Bernard Antony: un épouvantail planté à l'extrême-droite* [online]. 10. 4. 2013 [cit. 2015-10-01]. Dostupné z www: < <https://herveryssen.wordpress.com/2013/04/10/bernard-antony-un-epouvantail-planté-a-lextreme-droite/> >

SERAFINI, Tonino. *Les lepénistes jubilent de leur percée dans les HLM* [online]. 29. 6. 1996 [cit. 2015-12-22]. Dostupné z www: < http://www.liberation.fr/france-archive/1996/06/29/les-lepenistes-jubilent-de-leur-percee-dans-les-hlm_173024>.

Soirée APERO DOG du Cercle National des Amis des Animaux [online]. 9. 11. 2014 [cit. 2015-12-21]. Dostupné z www: < <http://www.fn69.fr/2014/11/soiree-apero-dog-du-cercle-national-des-amis-des-animaux/>>.

Une association perd son procès contre la pièce Golgota Picnic [online]. 10. 12. 2015 [cit. 2015-12-20]. Dostupné z www: < <http://www.la-croix.com/Urbi-et-Orbi/Actualite/France/Une-association-perd-son-proces-contre-la-piece-Golgota-Picnic-2015-12-10-1391340>>.

Vers une politique dynamique de l'Enseignement Supérieur [online]. [cit. 2015-11-29]. Dostupné z www: <<http://www.frontnational.com/le-projet-de-marine-le-pen/avenir-de-la-nation/enseignement-superieur/>>.

VINOCUR, Nicholas a MELO, Sofia. *Le Pen's National Front gets into elite Sciences Po* [online]. 2. 10. 2015 [cit. 2015-12-03]. Dostupné z www: < <http://www.politico.eu/article/le-pens-national-front-gets-into-elite-sciences-po-france-socialists/>>.

Le Front national et la guerre contre l'Irak [online]. 3. 3. 2003 [cit. 2015-12-20]. Dostupné z www: <<http://reflexes.samizdat.net/le-front-national-et-la-guerre-contre-lirak/>>.

Adieu National Hebdo, bienvenue Au Front [online]. 17. 6. 2008 [cit. 2015-12-02]. Dostupné z www: <<http://www.nationspresse.info/non-classe/adieu-national-hebdo-bienvenue-au-front>>.

Le FN recrute des candidats par e-mail [online]. 6. 2. 2011 [cit. 2015-11-25]. Dostupné z www: <<http://www.leparisien.fr/politique/le-fn-recrute-des-candidats-par-e-mail-06-02-2011-1302314.php>>.

Le FN recrée le Cercle national des juifs [online]. 10. 3. 2011 [cit. 2015-11-28]. Dostupné z www: <<http://www.lefigaro.fr/flash-actu/2011/03/10/97001-20110310FILWWW00535-le-fn-recree-le-cercle-national-des-juifs.php>>.

Collective Racine: Le FN à l'école [online]. 11. 10. 2013 [cit. 2015-12-20]. Dostupné z www: <<http://lahorde.samizdat.net/2013/10/11/collectif-racine-le-fn-a-lecole/>>.

Ce que révèle le nouvel organigramme du FN [online]. 20. 2. 2015 [cit. 2015-11-02]. Dostupné z www: <<http://droites-extremes.blog.lemonde.fr/2015/02/20/ce-que-revele-le-nouvel-organigramme-du-fn/>>.

IGOUNET, Valérie. *La fabrique des slogans* [online]. 18. 4. 2015 [cit. 2015-12-23]. Dostupné z www: <<http://blog.francetvinfo.fr/derriere-le-front/2015/04/18/la-fabrique-des-slogans.html>>.

Front national: qui était Ahmed Djebbour [online]. [cit. 2015-11-26]. Dostupné z www: <<http://www.lecercledesliberaux.com/?p=9752>>.

Bureau Exécutif [online]. [cit. 2015-11-18]. Dostupné z www: <<http://www.frontnational.com/fonctions/bureau-executif/>>.

Bernard Antony [online]. 15. 4. 1997 [cit. 2015-11-28]. Dostupné z www: <<http://www.voltairenet.org/article5670.html>>.

Michel Rostolan [online]. 26. 6. 2005 [cit. 2015-11-29]. Dostupné z www: <<http://radio-courtoisie.over-blog.com/article-573300.html>>.

Journal de bord de JMLP [online]. [cit. 2015-12-08]. Dostupné z www: <<http://www.frontnational.com/categorie-videos/journal-de-bord-de-jmlp/>>.

Le FNJ: la direction nationale [online]. 2015 [cit. 2015-12-10]. Dostupné z www: <<http://www.fnjeunesse.fr/les-federations/la-direction-nationale/>>.

Qui sommes nous? [online]. [cit. 2015-12-23]. Dostupné z www: <<http://www.revue-militant.fr/qui-sommes-nous.html>>.

VINOCUR, Nicholas. *Le Pen's new army of defectors* [online]. 22. 10. 2015 [cit. 2015-11-25]. Dostupné z www: <<http://www.politico.eu/article/guy-deballe-le-pens-army-of-defectors-national-front-francois-hollande/>>.

Systém financování politických stran ve Francii [online]. 8. 11. 2013 [cit. 2015-12-06]. Dostupné z www: <<http://www.france.cz/System-financovani-politickych-stran-ve>>.

Seznam poufitych zkratek

AGRIF	ALLIANCE GÉNÉRALE CONTRE LE RACISME ET POUR LE RESPECT DE L'IDENTITÉ FRANÇAISE ET CHRÉTIENNE
APFN	ATELIER DE PROPAGANDE DU FN
APFN	ATELIER DE PROPAGANDE FN
APS	AMIS DE POLICE ET SÉCURITÉ
ARLP	ALLIANCE RÉPUBLICAINE POUR LES LIBERTÉ ET LE PROGRÈS
ARPEJ	ASSOCIATION DE RECHERCHE POUR L'EMPLOI DES JEUNES
ASIREF	ASSOCIATION POUR LA SUPPRESSION DE L'IMPÔT SUR LE REVENU ET LA RÉFORME FISCALE
BBR	BLEU-BLANC-ROUGE
CAR	COMITÉS D'ACTION RÉPUBLICAINE
CBM	CAMPUS BLEU MARINE
CCAS	CENTRE COMMUNAL D'ACTION SOCIALE
CEA	CENTRE D'ÉTUDES ET D'ARGUMENTAIRES
CESPS	CENTRE D'ÉTUDE SUPÉRIEURES DE PSYCHOLOGIE SOCIALE
CGPME	CONFÉDÉRATION GÉNÉRALE DES PETITES ET MOYENNES ENTREPRISES
CGSA	COMITÉ DE GESTION ET DE SUIVI DES ADMINISTRATIONS
CLP	COMITÉ LE PEN
CNAF	CERCLE NATIONAL DES AGRICULTEURS DE FRANCE
CNC	CERCLE NATIONAL DES COMBATTANTS
CNCER	COMITÉ NATIONAL DE COORDINATION POUR LES ÉTUDIANTS RAPATRIÉS
CNDH	CERCLE NATIONAL DE DÉFENSE DES HANDICAPÉS
CNDTS	CERCLE NATIONAL DE DÉFENSE DES TRAVAILLEURS SYNDIQUÉS
CNDVNA	CERCLE NATIONAL POUR LA DÉFENSE DE LA VIE, DE LA NATURE ET DE L'ANIMAL
CNEN	CERCLE NATIONAL DE L'ÉDUCATION NATIONALE
CNEP	CERCLE NATIONAL DES ÉTUDIANTS DE PARIS
CNFE	CERCLE NATIONAL DES FEMMES D'EUROPE
CNFJ	CERCLE NATIONAL DES FRANÇAIS JUIFS

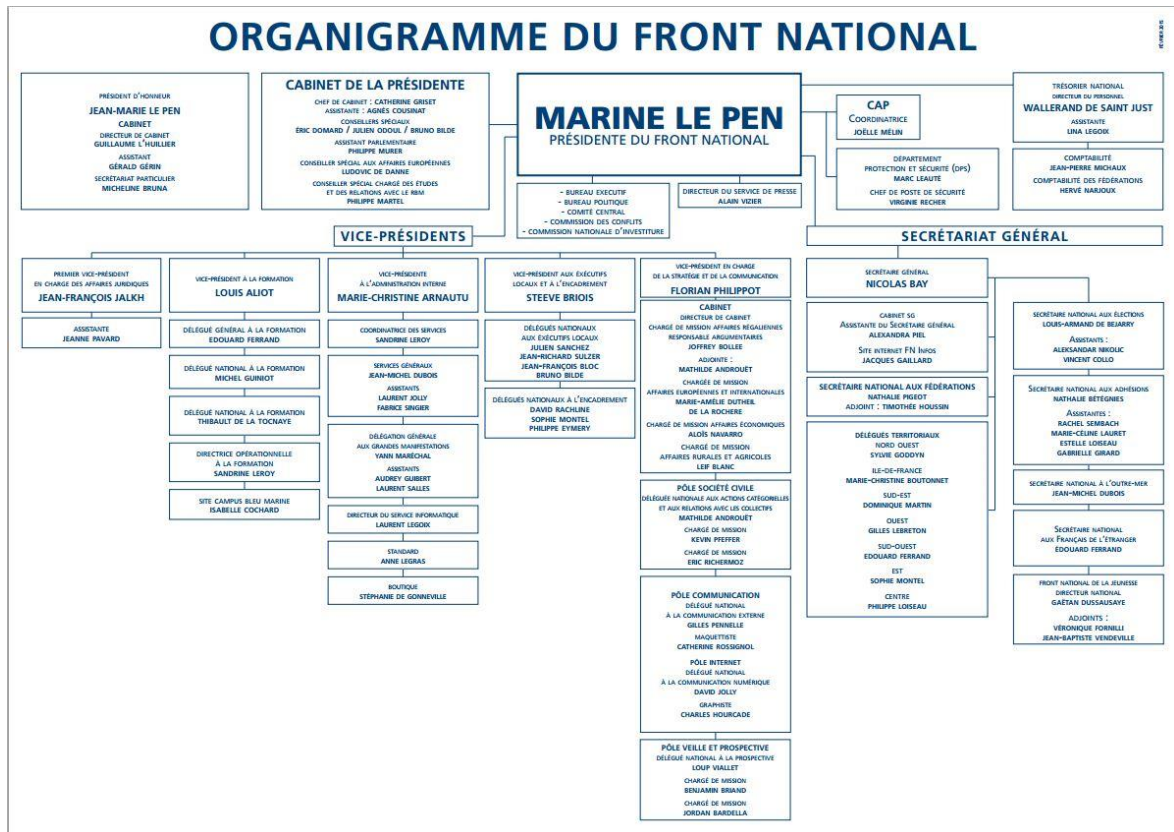
CNGA	CERCLE NATIONAL DES GENS D'ARMES
CNI	CENTRE NATIONAL DES INDEPENDANTS ET PAYSANS
CNOSOR	CERCLE NATIONAL DES OFFICIERS ET SOUS-OFFICIERS DE RÉSERVE
CNR	CERCLE NATIONAL DES RÉPATRIÉS
COPCOR	COMITÉ DE COORDINATION DES OPÉRATIONS ROYALISTES
CR	COORDINATION RURALE
CRIF	CONSEIL REPRÉSENTATIF DES INSTITUTIONS JUIVES DE FRANCE
CS	CONSEIL SCIENTIFIQUE
DPS	DÉPARTEMENT PROTECTION SÉCURITÉ
EML	ENTREPRISE MODERNE ET LIBERTÉS
ENL	ENTANTE NATIONALE DES LOCATAIRES
FAC	FRONT ANTI-CHÔMAGE
FF	FRATERNITÉ FRANÇAISE
FFA	FÉDÉRATION FRANÇAISE DE L'AGRICULTURE
FLN	FRONT DE LIBERATION NATIONALE
FNAF	FRONT NATIONAL POUR L'ALGÉRIE FRANÇAISE
FNC	FRONT NATIONAL DES COMBATTANTS
FNEML	FÉDÉRATION NATIONALE ENTREPRISE MODERNE ET LIBERTÉ
FNJ	FRONT NATIONAL DE LA JEUNESSE
FNL	FRONT NATIONAL DE LOCATAIRES
FNP	FRONT NATIONAL DE LA POLICE
FNSEA	FÉDÉRATION NATIONALE DES SYNDICATS D'EXPLOITANTS AGRICOLES
FO	FORCE OUVRIÈRE
FPIP	FÉDÉRATION PROFESSIONNELLE INDÉPENDANTE DE LA POLICE
FURF	FÉDÉRATION DES UNIONS ROYALISTES DE FRANCE
GRECE	GROUPEMENT DE RECHERCHES ET D'ÉTUDES POUR LA CIVILISATION EUROPÉENNE
HLM	HABITATIONS À LOYER MODÉRÉ
IEN	INSTITUT DES ÉTUDES NATIONALES
IFN	INSTITUT DE FORMATION NATIONAL

INED	INSTITUT NATIONAL D'ETUDES DEMOGRAPHIQUES
LVF	LEGION DES VOLONTAIRES FRANÇAIS CONTRE LE BOLCHEVISME
MEN	MOUVEMENT POUR UN ENSEIGNEMENT NATIONAL
MRF	MOUVEMENT ROYALISTE FRANCAIS
MSI	MOUVEMENT SOCIAL ITALIEN
NAR	NOUVELLE ACTION ROYALISTE
OAS	ORGANISATION DE L'ARMÉE SECRÈTE
ON	ORDRE NOUVEAU
PFN	PARTI DES FORCES NOUVELLES
RATP	REGIE AUTONOME DES TRANSPORTS PARISIENS
RBM	RASSEMBLEMENT BLEU MARINE
RE	RENOUVEAU ÉTUDIANT
RL	RENOUVEAU LYCÉEN
RNC	RASSEMBLEMENT NATIONAL DES CORSES
SERP	SOCIÉTÉ D'ÉTUDES ET DE RELATIONS PUBLIQUES
SNPMI	SYNDICAT NATIONAL DES PETITES ET MOYENNES INDUSTRIES
UDCA	UNION DE DEFENSE DES COMMERÇANTS ET ARTISANS
UEJF	UNION DES ÉTUDIANTS JUIFS DE FRANCE
UFJ	UNION DES FRANÇAIS JUIFS
UMP	UNION POUR UN MOUVEMENT POPULAIRE

Seznam příloh

Příloha . 1: Organizační struktura Národní fronty (obrázek)

P ílohy

P íloha . 1: Organiza ní struktura Národní fronty³⁴⁸

³⁴⁸ GALIERO, Emmanuel. *Le Front national dévoile son nouvel organigramme* [online]. 19. února 2015 [cit. 2015-11-12]. Dostupné z [www: <http://www.lefigaro.fr/politique/le-scan/coulisses/2015/02/19/25006-20150219ARTFIG00280-le-front-national-devoile-son-nouvel-organigramme.php>](http://www.lefigaro.fr/politique/le-scan/coulisses/2015/02/19/25006-20150219ARTFIG00280-le-front-national-devoile-son-nouvel-organigramme.php).